รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กมลรัตน์ คนองเดช. ผลของการฝึกการเลียนแบบตามทฤษฎีของบันดูราที่มีต่อการออกเสียงของเด็กสองภาษาระดับอนุบาลใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาประถมศึกษา บัณฑิตศึกษา จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย, 2537.

กรรณิการ์ วิมลเกษม. ภาษาถิ่นเหนือ (Northern Thai Dialect.). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2530.

โกวิท วรพิพัฒน์. ภาษากับการพัฒนาเด็ก. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ไทยรัฐ, 2536.

จิระภา กัณธียาภรณ์. วิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาที่ส่งผลต่อความพร้อมทางการเรียนภาษาไทยและคณิตศาสตร์ ของเด็กระดับก่อนประถมศึกษาที่พูดภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง. ปริญญานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2532.

จรูญพันธ์ และคณะ. พจนานุกรมภาษาไทยกรุงเทพ - ไทยเชียงใหม่. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524.

ดารณี ศักดิ์ศิริผล. การแก้ไขการพูดไม่ชัด. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการศึกษาพิเศษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2542.

ดิเรกชัย มหัทธนะสิน. รูปคำภาษาเชียงใหม่และภาษากรุงเทพ. เชียงใหม่ : ภาควิชาภาษาไทย คณะมนุษย์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2527.

ทักษณา สมประสงค์. การศึกษาปัญหาการเรียนการสอนที่เกิดจากอุปสรรค์ทางภาษาระหว่างครูกับนักเรียนชาวเขาเผ่ากระเหรี่ยงชั้นเด็กเล็กในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาจังหวัดกาญจนบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาประถมศึกษา บัณฑิตศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538.

ทิศนา แขมมณี และคณะ.หลักการและรูปแบบการพัฒนาเด็กปฐมวัยตามวิถีชีวิตไทย .พิมพ์ครั้งที่ 2. โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2536.

ทิพากร วงศ์ปลั่ง. การศึกษาวิธีการส่งเสริมการพูดภาษาไทยกลางของครูให้แก่เด็กพูดภาษาถิ่นเขมร ชั้นอนุบาล ปีที่ 1 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาจังหวัดศรีษะเกษ. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาประถมศึกษา บัณฑิตศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538.

ธนิยา อานะสุข. การจัดประสบการณ์เพื่อพัฒนาความพร้อมทางภาษาไทยตามแนวการสอนแบบรับภาษาที่สองสำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลในอำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2541.

ธเนศวร์ เจริญเมือง. วัฒนธรรมล่มสลาย : ป้อก่อเมือง แม่ก่อเมือง ลูกอู้เมืองบะจ้าง. พิมพ์ครั้งที่ 3. เชียงใหม่ : โรงพิมพ์สันติภาพ พริ้นท์, 2536.

ธรรมราชานุวัตร, พระ. หลักภาษาไทยพายัพ. พิมพ์ครั้งที่4. เชียงใหม่ : โรงพิมพ์ดาว, 2534.

นที เรือนแก้ว. สภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในโรงเรียนประถมศึกษาที่นักเรียนพูดภาษาไทยกลางเป็นภาษาที่สอง ในจังหวัดเชียงราย. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2539.

บุษบง ตันติวงศ์. นวตกรรมการสอนภาษากับธรรมชาติในการอ่านเขียนของเด็กปฐมวัย ในแรมสมร อยู่สถาพร (บรรณาธิการ). เทคนิคและวิธีการสอนระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2536.

เบญจมาศ พระธานี. ความผิดปกติทางการพูดและภาษา. ขอนแก่น : ภาควิชาโสต ศอ นาสิก ลาริงซ์วิทยา คณะแพทย์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2538.

ประภัสสร ปิตฝ่าย. ผลการใช้แบบฝึกเสริมทักษะการพูดคำที่มีพยัญชนะต้น ด บ ฝ ฟ ร สำหรับนักเรียนชั้นเด็กเล็กที่พูดภาษาไทยใหญ่. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2537.

ปัทมศิริ ธีรานุรักษ์. การพัฒนาโปรแกรมการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองเพื่อส่งเสริมการรู้หนังสือขั้นต้นของเด็กวัยอนุบาล. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาประถมศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.

พรพิมล อาชวอำรุง. การเรียนรู้ภาษาที่สอง : ผลการวิจัยเอกสาร. กรุเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541.

พัฒนพร สุทธิยานุช. การรู้จักและออกเสียงคำภาษาไทยกลางของเด็กไทยก่อนวัยเรียนที่พูดภาษาเขมรเป็นภาษาพื้นเมือง ในจังหวัดสุรินทร์. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาประถมศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523.

พิณทิพย์ ทวยเจริญ. ภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา. กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนเอ็กเพรสมีเดีย จำกัด, 2536.

เพ็ญรุ่ง เพ็ชรกิจ. การพัฒนาโปรแกรมส่งเสริมความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหาเชิงตรรกศาสตร์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์สูง. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาประถมศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.

ไพริน วงศ์ษายะ. การใช้ชุดการสอนเพื่อเตรียมความพร้อมทางภาษาสำหรับนักเรียนชั้นเด็กเล็กที่พูดภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2538.

ภาวิณี แสนทวีสุข. การพัฒนาชุดการจัดประสบการณ์การเขียนร่วมกันตามแนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติสำหรับเด็กอนุบาล. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538.

มณี พยอมยงศ์. สัมภาษณ์. ความแตกต่างระหว่างการพูดภาษาไทยกลางและภาษาไทยถิ่นเหนือ. 2542.

ยุพิน จันทร์เรือง. ความคิดเห็นของครูภาษาไทยเกี่ยวกับอิทธิพลของภาษาถิ่นล้านนาที่มีต่อทักษะการพูด และทักษะการเขียนภาษาไทยของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในเขตการศึกษา 8. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชามัธยมศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2536.

แรมสมร อยู่สถาพร. การเรียนรู้ภาษาที่สองของเด็ก ในอนุสรณ์งานพระราชทานเพลิงศพเป็นกรณีพิเศษนางมณฑา อยู่สถาพร. (ม.ป.ท.), 2538.

ลัดดา ศรีเลิศชลาลัย. วิเคราะห์ปัญหาการใช้ภาษาไทยมาตรฐานเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นเด็กเล็ก ที่พูดภาษามลายูท้องถิ่น. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530.

วยุพา ทศศะ และคณะ. นวัตกรรมการเล่านิทานเพื่อการเรียนการสอนและการอนุรักษ์ภาษาและวัฒนธรรม. สถาบันวิจัยศิลปะและวัฒนธรรมอีสาน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2541.

วรวรรณ เหมชะญาติ. งานวิจัยทางสติปัญญาในเด็กที่รู้สองภาษา. เอกสารประกอบการเสนอผลงานทางวิชาการ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541.

ศรียา – ประภัสร นิยมธรรม. พัฒนาการทางภาษา. กรุงเทพฯ : บรรณกิจเทรดดิ้ง, 2541.

สุขุมาวดี ขำหิรัญ. "ภาษาและวัฒนธรรม : เครื่องมือของครูสอนภาษา" ภาษาและวัฒนธรรม. ปีที่ 13 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม – ธันวาคม) 2537.

สุจริต เพียรชอบ. การพัฒนาการสอนภาษาไทย. คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,2531. (เอกสารอัดสำเนา)

สุธารา โยธาขันธ์. การพัฒนาโปรแกรมการศึกษาแบบพหุวัฒนธรรมเพื่อส่งเสริมความเข้าใจเกี่ยวกับตนเองของเด็กวัยอนุบาลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาประถมศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541.

สุภางค์ จันทวานิช. วิธีวิจัยเชิงคุณภาพ. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.

สุภาพ กิติสาร. ผลของการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกรต่อการเขียนพยัญชนะไทยของเด็กก่อนวัยเรียนสองภาษา ในจังหวัดปัตตานี. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาประถมศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.

สุวัฒนา เลี่ยมประวัติ. ภาษาไทยถิ่นและภาษาจ้วงถิ่น. ภาษาวัฒนธรรม ปีที่ 17 ฉบับที่ 1 (มกราคม-มิถุนายน) 2541.

หรรษา นิลวิเชียร. ปฐมวัยศึกษา : หลักสูตรและแนวปฏิบัติ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์เดียนสโตร์, 2535.

อรรถ พลายระหาร. ผลของการสอนอ่านโดยวิธีธรรมชาติที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่พูดสองภาษา. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาประถมศึกษา จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย, 2536.

อรุณี วิริยะจิตรา. การเรียนการสอนเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์อักษรเจริญทัศน์, 2532.

อลิสา เพ็ชรรัตน์. การพัฒนาความสามารถในการจับใจความของเด็กวัยอนุบาลโดยใช้เทคนิคการเล่านิทานแบบเล่าเรื่องซ้ำ. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาประถมศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.

อุดม รุ่งเรืองศรี. พจนานุกรมล้านนา - ไทย ฉบับแม่ฟ้าหลวง. กรุงเทพฯ : อมรินทร์ปริ้นติ้ง, 2534.

อุทุมพร จามรมาน. การสร้างและวัดลักษณะผู้เรียน. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ ; โรงพิมพ์ฟันนี่ บลิซซิ่ง, 2532.

อุบล เวียงสมุทร . "รายงานการวิจัยเรื่อง ความพร้อมทางภาษาของเด็กปฐมวัยฯ" วารสารการศึกษาปฐมวัย. ปีที่1 ฉบับที่ 2 เมษายน , 2540.

ภาษาอังกฤษ

Bernstein, Deena K. Language and Communication Disorders in Children. United States of America : A Viacom Company, 1997.

Blank, M. , Sheldon, F. Story recall in kindergarten children : Effect of method of presentation on psycholinguistic performance. Child Development. 42 (1971) : 299-312.

Bredekamp, S. Developmentally Appropriate Practice in Early childhood Programs Serving Children from Birth to Age 8. Washington DC. : NAEYC. 1997.

Bredeson, Lynn Gates. New Handbook for Story Tellers. American Library Association: Chicago and London, 1993.

Charles K. , Fredericson. Alternatives for Bilingual Education in Thailand : Theory and Practice. Thesis (Ph.D.) Loyola University of Chicago , 1975.

Cruz, Santa and Spitalny, Stephen. 'Diversity and story in the kindergaten' Waldorf Kindergarten. New sletter , 1997.

Commins , Jim and Swan , Merrill. Bilingualism in Education : Aspects of Theory , Research and Practice. Harlow : Longman , 1986.

Diaz, R.M. The effects of bilingualism on preschooler's private speech. Early Chilhood Research Quarterly. 6 (September 1991) : 377 – 393.

Earnest, Garcia and Heriberto, Godina. Bilingual Preschool Children's Participation in Classroom Literacy Activities : "Once upon a time" and Its Alternatives. Paper presented at the Annual Meeting of the National Reading Conference (44th. San Diego, CA, November 30 – December 3), 1994.

Feitelson , D. , Kita, B. and Goldtein, Z. Effects of listening to series stories on first graders comprehension and use of language. Research in the Teaching of English. 20 (1986) : 339 - 356.

Hakuta, K. "Mirror of Language" : The Debate on Bilingulism. New York : Basic Book, 1986.

Hamer, J.F. & Blance, M.H.A. Bilinguality and Bilingualism. Cambridge: Cambridge University Press, 1989.

Hymes, D. Foundation in Sociolinguistics and Ethnographic Approach. Philadelphia : University of Pennsylvania, 1980.

Lambert, W. The effects of bilingualism on the individual : Cognitive and sociocultural consequence. In P.A. Homby (Eds.). Bilingualism: Psychological, Social, and Educational Implication. New York: Academic, 1977: (15 - 28).

Lynch, K. Brian. Language Program Evaluation : Theory and Practice. United States of America : Cambridge University Press, 1996.

Mclaughlin, Barry and Others. Assesing Language Development in Bilingual Preschool Children. NCBF : George Washington University, 1995.

Midina,M., Jr. & Escamilla, K. English Acquisition by Fluent and Limited-Spanish-proficient Mexican Americans in a Three-Year Maintenance Bilingual Program. Hispanic Journal of Behavioral Sciences, 1992 : (252-267).

Mills, R. W. and Mills, J. Bilingualism in the primary school. London : Routledge,1993.

Rodriguez, L. James. And Others. The Impact of Bilingual Preschool Education on the Language Development of Spanish Speaking Children. Early Childhood Research Quarterly. V.10 No. 4 , 1995 : (75 – 90).

Sinclair, J.McH. & Coulthard, R.M. Towards an Analysis of Discourse. Oxford University Press, Great Britain, 1978.

Tantiwong, Boosbong. Curriculum for all concerned : A reflection on equity in Thai early education. Chulalongkorn Education Review. 4 (1999) : 35.

Troike, R.C. *SCALP* : Social and cultural aspects of language proficiency. Rovera (Eds). Language Proficiency and Academic Assessment. Clevedon : Multilingual Matters, 1984.

Vygotsky, L.S. Thought and Language. 12th ed. Cambridge, Massachusetts : The M.I.T. Press, 1975.

Weir, Cyrill J. Communicative Language Testing. Dotesios Ltd.: Great Britain, 1990.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

1. ศาสตราจารย์ มณี พยอมยงศ์	อาจารย์เชี่ยวชาญพิเศษด้านภาษาไทยถิ่นเหนือ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
2. รองศาสตราจารย์ ปานตา ใช้เทียมวงศ์	อาจารย์ประจำภาควิชาประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย
3. อาจารย์ ดร. วรวรรณ เหมชะญาติ	อาจารย์ประจำภาควิชาประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย
4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พิทยาภรณ์ มานะจุติ	อาจารย์ประจำสาขาการศึกษาปฐมวัย สถาบันราชภัฏเชียงใหม่
5. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อยู่เคียง แซ่โค้ว	อาจารย์ประจำภาควิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ภาคผนวก ข

ตัวอย่างเครื่องมือวิจัย

แบบสอบความสามารถทางการพูดภาษาไทยกลาง
และภาษาไทยถิ่นเหนือของเด็กวัยอนุบาล

ส่วนที่ 1 แบบบันทึกการสนทนาภาษาไทยกลาง (๑)
แบบบันทึกการสนทนาภาษาไทยถิ่นเหนือ (๒)

ส่วนที่ 2 แบบวิเคราะห์ความสามารถทางการพูดภาษาไทยกลาง (๓)
แบบวิเคราะห์ความสามารถทางการพูดภาษาไทยถิ่นเหนือ (๔)

ส่วนที่ 3 แบบประเมินความสามารถทางการพูดภาษาไทยกลาง (๕)
แบบประเมินความสามารถทางการพูดภาษาไทยถิ่นเหนือ (๖)

แบบสอบความสามารถทางการพูดภาษาไทยกลางและภาษาไทยถิ่นเหนือ ของเด็กวัยอนุบาล

คำชี้แจง

<u>จุดประสงค์</u>

แบบสอบความสามารถทางการพูดฯนี้ ใช้เพื่อบันทึกการสนทนา, วิเคราะห์ และประเมินความสามารถทางการพูดของเด็กอนุบาล ที่เข้าร่วมในโปรแกรมส่งเสริมความสามารถทางการพูดภาษาไทยกลางและภาษาไทยถิ่นเหนือ ตามแนวคิดการเพิ่มการเรียนรู้สองภาษาแบบธรรมชาติ ของเด็กอนุบาล ในระยะก่อนและหลังการเข้าร่วมโปรแกรมฯ

<u>รายละเอียดของแบบสอบความสามารถทางการพูดฯ</u> ได้แก่

ส่วนที่ 1 แบบบันทึกการสนทนาภาษาไทยกลาง (๑)

แบบบันทึกการสนทนาภาษาไทยถิ่นเหนือ (๒)

แบบบันทึกแต่ละฉบับประกอบด้วย

1.1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับเด็ก ประกอบด้วย วัน เดือน ปี ที่ใช้แบบบันทึก ชื่อเด็ก อายุเด็ก ภาษาที่ครูใช้ในการสนทนา และช่วงเวลาที่ใช้แบบบันทึก คือ ก่อนหรือหลังการเข้าร่วมโปรแกรมฯ

1.2 จุดประสงค์ของแนวคำถามในแต่ละสถานการณ์ ต่อไปนี้

1) เพื่อให้เด็กได้พูดตามความมุ่งหมายในการสื่อสารด้านการเข้าสังคมตามบริบททางสังคมและวัฒนธรรมโดยมีความชัดเจนในการออกเสียงและมีความคล่องในการพูด ได้แก่แนวคำถามตามสถานการณ์ที่ 1.1 - 1.3 (จำนวน 3 ข้อ)

2) เพื่อให้เด็กได้พูดตามความมุ่งหมายในการสื่อสารด้านการแลกเปลี่ยนข้อมูลโดยมีความชัดเจนในการออกเสียงและมีความคล่องในการพูด ประกอบด้วย แนวคำถามตามสถานการณ์ที่ 1.1 – 4.4 (จำนวน 4 ข้อ)

3) เพื่อให้เด็กได้พูดตามความมุ่งหมายในการสื่อสารด้านการแสดงความรู้สึก โดยมีความชัดเจนในการออกเสียงและมีความคล่องในการพูด ได้แก่แนวคำถามตามสถานการณ์ที่ 3.1 – 3.3 (จำนวน 3 ข้อ)

4) เพื่อให้เด็กได้มีโอกาสสื่อสารระหว่างเด็กกับเด็ก และเด็กกับผู้ใหญ่ และได้พูดตามความมุ่งหมายในการสื่อสารด้านการทำสิ่งที่มุ่งหวังให้สำเร็จ และด้านการแลกเปลี่ยนข้อมูลโดยมีความชัดเจนในการออกเสียงและมีความคล่องในการพูด ได้แก่แนวคำถามตามสถานการณ์ที่ 4.1 – 4.4 (จำนวน 4 ข้อ)

1.2 บริบทของการพูด คือสถานการณ์ที่ใช้ในการสนทนาทั้งหมด 11 สถานการณ์ สำหรับวัดตัวบ่งชี้ความสามารถทางการพูด ได้แก่

1) สถานการณ์ที่ 1.1 การสนทนาทักทายกับเด็กขณะครูรับเด็กตอนเช้า

2) สถานการณ์ที่ 1.2 การรับของจากผู้ใหญ่ของเด็ก

3) สถานการณ์ที่ 1.3 การสนทนาก่อนจากลาของเด็กขณะส่งเด็กตอนเย็น

4) สถานการณ์ที่ 2.1 การสนทนาซักถามกับเด็กเกี่ยวกับกิจกรรมที่เด็กทำก่อนมาโรงเรียน

5) สถานการณ์ที่ 3.1 การพูดแสดงความรู้สึกของตนเอง

6) สถานการณ์ที่ 3.2 การพูดแสดงความต้องการ

7) สถานการณ์ที่ 3.3 การพูดแสดงความรู้สึกต่อสิ่งของหรือบุคคล

8) สถานการณ์ที่ 4.1 การไปยืมของของเพื่อนมาให้ครู

9) สถานการณ์ที่ 4.2 การให้เด็กไปถามเพื่อนแล้วกลับมาบอกคำตอบ

10) สถานการณ์ที่ 4.3 การให้เด็กไปเอาของจากผู้ใหญ่มาให้

11) สถานการณ์ที่ 4. 4 การให้เด็กไปถามผู้ใหญ่และกลับมาบอกคำตอบ

1.3 บทสนทนา ประกอบด้วยแนวคำถามซึ่งจะเป็นข้อความภาษาไทยกลางและภาษาไทยถิ่นเหนือ ที่ครูจะใช้ถามเด็กในแต่ละสถานการณ์ พฤติกรรมประกอบการสนทนาของครูอยู่ในวงเล็บ ( ) ต่อท้ายข้อความที่ครูพูด และที่ว่างสำหรับเติมคำพูดและพฤติกรรมตอบสนองของเด็กท้ายแนวคำถามแต่ละข้อ

ส่วนที่ 2 แบบวิเคราะห์ความสามารถทางการพูดภาษาไทยกลาง (๓)

แบบวิเคราะห์ความสามารถทางการพูดภาษาไทยถิ่นเหนือ (๔)

แบบวิเคราะห์แต่ละชุด ประกอบด้วย

2.1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับเด็ก ประกอบด้วย วัน เดือน ปี ที่ใช้แบบวิเคราะห์ ชื่อเด็ก อายุเด็ก ภาษาที่ครูใช้ในการสนทนา และช่วงเวลาที่ใช้แบบวิเคราะห์ คือ ก่อนหรือหลังการเข้าร่วมโปรแกรมฯ

2.2 ตารางบันทึกรายละเอียดการวิเคราะห์ เกี่ยวกับ สถานการณ์และคำพูดของผู้ร่วมสนทนา, คำพูดและพฤติกรรมของเด็ก และคำพูดที่แสดงความสามารถทางการพูดภาษาไทยกลางและภาษาไทยถิ่นเหนือของเด็ก

1) ด้านการสื่อความหมายโดยการใช้ศัพท์ การใช้รูปประโยค และการเลือกปรับใช้ภาษา

2) ด้านความชัดเจนในการออกเสียง

3) ด้านความคล่องในการพูด

ส่วนที่ 3 แบบประเมินความสามารถทางการพูดภาษาไทยกลาง (๕)

แบบประเมินความสามารถทางการพูดภาษาไทยถิ่นเหนือ (๖)

แบบประเมินแต่ละชุดประกอบด้วย

3.1 วัน เดือน ปี และภาษาที่ประเมิน

3.2 ลำดับเลขที่ ชื่อเด็ก และอายุเด็ก

3.3 ระดับความสามารถทางการพูด ได้แก่

1) ด้านการสื่อความหมาย โดยการใช้ศัพท์ การใช้รูปประโยค และ

การเลือกปรับใช้ภาษา

2) ด้านความชัดเจนในการออกเสียง

3) ด้านความคล่องในการพูด

ส่วนที่ 1

แบบบันทึกการสนทนาภาษาไทยกลาง (๑)

แบบบันทึกการสนทนาภาษาไทยถิ่นเหนือ (๒)

คำชี้แจง

จุดประสงค์

แบบบันทึกการสนทนาฯ นี้เป็นส่วนที่ 1 ของแบบสอบความสามารถทางการพูดภาษาไทยกลางและภาษาไทยถิ่นเหนือ ซึ่งเป็นเครื่องมือการวิจัยของโปรแกรมการเพิ่มการเรียนรู้สองภาษาเพื่อพัฒนาส่งเสริมความสามารถทางการพูดภาษาไทยกลางและภาษาไทยถิ่นเหนือของเด็กวัยอนุบาล ใช้เพื่อบันทึกการสนทนาระหว่างครูกับเด็กซึ่งเป็นการสัมภาษณ์รายบุคคลอย่างไม่เป็นทางการก่อนและหลังการเข้าโปรแกรมฯ ตามแนวคำถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นสถานการณ์ที่ที่มีความมุ่งหมายจริงในการพูด เพื่อนำไปวิเคราะห์และประเมินความสามารถทางการพูดภาษาไทยกลางและภาษาไทยถิ่นเหนือตามองค์ประกอบของความสามารถในการพูดด้าน 1) การสื่อความหมายโดยการใช้ศัพท์ การใช้รูปประโยค และการเลือกปรับใช้รูปประโยค 2) ความชัดเจนในการออกเสียง และ 3) ความคล่องในการพูด

วิธีใช้แบบบันทึกฯ

1.1 ครูผู้ใช้แบบบันทึกการสนทนาภาษาไทยกลาง และครูผู้ใช้แบบบันทึกการสนทนาภาษาไทยถิ่นเหนือ ต้องศึกษาแบบบันทึกการสนทนาให้เข้าใจตรงกันก่อนเริ่มใช้แบบบันทึกการสนทนา

1.2 แบบบันทึกการสนทนาภาษาไทยกลางใช้สำหรับครูผู้สนทนาที่ใช้ภาษาไทยกลางหนึ่งคน และแบบบันทึกการสนทนาภาษาไทยถิ่นเหนือใช้สำหรับครูผู้สนทนาที่ใช้ภาษาไทยถิ่นเหนืออีกคนหนึ่ง ทำการบันทึกภายในวันเดียวกัน โดยต่างคนต่างใช้แบบบันทึกนี้ในการสนทนากับเด็กที่ตนรับผิดชอบตามกำหนดแผนการเก็บข้อมูล ก่อนและหลังการเข้าร่วมโปรแกรมฯของเด็กวัยอนุบาลที่เข้าร่วมโปรแกรมการเพิ่มการเรียนรู้สองภาษาเพื่อส่งเสริมความสามารถทางการพูดภาษาไทยกลางและภาษาไทยถิ่นเหนือของเด็กวัยอนุบาล

1.3 ผู้บันทึกกรอกรายละเอียดส่วนข้อมูลเกี่ยวกับเด็กก่อนเริ่มต้นสนทนา

1.4 ผู้บันทึกใช้เทปบันทึกเสียงบันทึกการพูดตลอดการสนทนา

1.5 ผู้บันทึกจดพฤติกรรมประกอบการสนทนาของเด็กที่ร่วมสนทนาลงในที่ว่างสำหรับบันทึกคำพูดและพฤติกรรมตอบสนองของเด็ก

1.6 เมื่อสิ้นสุดการสนทนา ให้ถอดคำพูดจากเทปบันทึกเสียง แล้วบันทึกคำพูดของเด็กลงในที่ว่างต่อจากพฤติกรรมตอบสนองท้ายแนวคำถามในแต่ละข้อ ทุกๆ สถานการณ์ จนจบบทสนทนา

ส่วนที่ 1 แบบบันทึกการสนทนาภาษาไทยกลาง (๑)

วัน..... เดือน..... พ.ศ. 2542 ชื่อเด็ก.....

อายุเด็ก.....ปี.....เดือน ภาษาที่ครูใช้สนทนา.....

ช่วงเวลา ( ) ก่อนเข้าร่วมโปรแกรมฯ ( ) หลังการเข้าร่วมโปรแกรมฯ

บทสนทนา

1. **จุดประสงค์** เพื่อให้เด็กได้พูดตามความมุ่งหมายในการสื่อสารด้านการเข้าสังคมตามบริบททางสังคมและวัฒนธรรม

   1.1 สถานการณ์ การสนทนาทักทายกับเด็กขณะครูรับเด็กตอนเช้า

   แนวคำถาม ครู : (ชื่อเด็ก) มาแต่เช้าเลยนะคะวันนี้ ทักทายครูหน่อยสิคะ

   (เมื่อครูทักทายเด็กแล้วสังเกตการตอบสนองของเด็กทั้งด้านคำพูดและพฤติกรรม)

   เด็ก.....

.....

.....

.....

   1.2 สถานการณ์ การรับของจากผู้ใหญ่ของเด็ก

   แนวคำถาม ครู : (ชื่อเด็ก) แล้วเอาสิ่งของให้ (ขนม หรือ สิ่งต่าง ๆ ตามกิจวัตร เช่น แจกอาหารว่าง, อาหารกลางวันหรืออุปกรณ์ในการทำกิจกรรมการเรียนการสอน)

   (เมื่อครูพูดกับเด็กแล้วสังเกตการตอบสนองของเด็กทั้งด้านคำพูดและพฤติกรรม)

   เด็ก.....

.....

.....

.....

3.2 สถานการณ์ การสนทนาก่อนจากลาของเด็ก ขณะส่งเด็กตอนเย็น

แนวคำถาม ครู : เวลาหนูจะกลับบ้าน มาลาครูด้วยนะคะ

(เมื่อครูพูดกับเด็กแล้วสังเกตการตอบสนองของเด็กทั้งด้านคำพูดและพฤติกรรม)

เด็ก.....

.....

.....

2. จุดประสงค์ เพื่อให้เด็กได้พูดตามความมุ่งหมายในการสื่อสารด้านการแลกเปลี่ยนข้อมูล

สถานการณ์ การสนทนาซักถามกับเด็กเกี่ยวกับกิจกรรมที่เด็กทำก่อนมาโรงเรียน

แนวคำถาม ให้ครูเลือกเพียง 1 คำถาม จากแนวคำถามต่อไปนี้

ครู : หยุดเรียนวันเสาร์ และวันอาทิตย์ไปทำอะไรมาคะ

ครู : เช้านี้ก่อนมาโรงเรียน หนูทำ อะไรมาบ้างคะ

ครู : ครูต้องไปธุระที่บ้านหนู ช่วยบอกทางครูหน่อยได้ไหมคะว่าบ้านหนูอยู่ที่ ไหน ไปทางไหน

(เมื่อครูพูดกับเด็กแล้วสังเกตการตอบสนองของเด็กทั้งด้านคำพูดและพฤติกรรม)

เด็ก.....

.....

.....

3. จุดประสงค์ เพื่อให้เด็กได้พูดตามความมุ่งหมายในการสื่อสารด้านการแสดงความรู้สึก

3.1 สถานการณ์ การพูดแสดงความรู้สึกของตนเอง เช่น

( ) การพูดก่อน, ขณะ, หลังร้องไห้ ( ) การพูดก่อน, ขณะ,หลังโกรธ

( ) การพูดก่อน, ขณะ, หลังมีปัญหากับเพื่อน ( ) การพูดเมื่อรู้สึกหิว, กลัว, กังวล

( ) การพูดฟ้องครู ก่อน, ขณะ, หลังกำลังโกรธ ( ) การพูดขณะร้องไห้ตามผู้ปกครอง

(ให้ครูเลือกเพียง 1 สถานการณ์ที่สามารถสังเกตเด็กทั้งคำพูดและพฤติกรรมได้)

เด็ก.....

.....

3.2 สถานการณ์ การพูดแสดงความต้องการ

แนวคำถาม ครู แจกของว่างที่เด็กสามารถเลือกตามความต้องการได้ โดยเริ่มแจกเด็กคนอื่นก่อน จนเหลือคนที่ต้องการเก็บข้อมูลเป็นคนสุดท้าย ครูคอยให้เด็กเป็นคนพูดแสดงความต้องการขึ้นเองก่อน ถ้าเด็กไม่พูดครูจึงถามเด็กว่า "หนูต้องการแบบไหนคะ"

(เมื่อครูพูดกับเด็กแล้วสังเกตการตอบสนองเด็กทั้งด้านคำพูด และพฤติกรรม)

เด็ก:.....

.....

.....

.....

3.3 สถานการณ์ การพูดแสดงความรู้สึกต่อสิ่งของหรือบุคคลอื่น

( ) การพูดแสดงความรู้สึกขณะดูแลสัตว์เลี้ยงของห้อง, เพื่อน หรือน้อง

( ) การพูดเมื่อต้องแบ่งของรักของตนให้คนอื่น

( ) การพูดเมื่อของรักของตนเสียหายหรือสูญหาย

(ให้ครูเลือกเพียง 1 สถานการณ์ที่สามารถสังเกตการพูดหรือพฤติกรรมของเด็กได้)

เด็ก.....

.....

.....

.....

4. จุดประสงค์ 1. เพื่อให้เด็กได้มีโอกาสสื่อสารระหว่างเด็กกับเด็ก และเด็กกับผู้ใหญ่

2. เพื่อให้เด็กได้พูดตามความมุ่งหมายในการสื่อสารด้านการทำสิ่งที่มุ่งหวังให้สำเร็จและด้านการแลกเปลี่ยนข้อมูล

4.1 สถานการณ์ การไปยืมของของเพื่อนมาให้ครู

แนวคำถาม **ครู** : ครูต้องการใช้ (สิ่งของเช่น สมุด, ดินสอ, ยางลบ, ไม้บรรทัด ฯลฯ) สำหรับทำงาน แต่ครูไม่มี หนูช่วยไปดูหน่อยว่าใครมีแล้วยืมมาให้ครูหน่อยนะคะ (เมื่อเด็กกลับเอาของมาให้)

ครู : ขอบใจนะคะ เหมือนที่ครูต้องการเลย หนูไปพูดกับเพื่อนว่าอย่างไร เขาจึงให้มาคะ

(เมื่อครูพูดกับเด็กแล้วสังเกตการตอบสนองเด็กทั้งด้านคำพูด และพฤติกรรม)

เด็ก:.....

.....

.....

.....

4.2 สถานการณ์ การให้เด็กไปถามเพื่อนแล้วกลับมาบอกคำตอบ

แนวคำถาม **ครู :** ครูกำลังจะจัดภาชนะใส่อาหารกลางวันให้เด็ก ช่วยไปถาม (ชื่อเพื่อนเด็ก) ว่าวันนี้ห่ออาหารกลางวันมาหรือเปล่า ห่ออะไรมาทาน แล้วรีบกลับมาบอกครูนะคะ ครูจะได้เตรียมภาชนะได้ถูก

หรือ **ครู :** ช่วยไปถาม (ชื่อเพื่อนเด็ก) ว่าตอนเช้าวันนี้ทานอะไรก่อนมาโรงเรียน แล้วรีบกลับมาบอกครูนะคะ

(เมื่อเด็กกลับมาบอกคำตอบ)

ครู : หนูไปถามเพื่อนว่ายังไงคะ เขาถึงตอบว่า.....

(เมื่อพูดกับเด็กแล้วสังเกตการตอบสนองของเด็กทั้งด้านคำพูดและพฤติกรรม)

เด็ก:.....

.....

.....

.....

4.3 สถานการณ์ การให้เด็กไปเอาของจากผู้ใหญ่มาให้

แนวคำถาม **ครู :** ช่วยไปเอา(สิ่งของ เช่นจาน แก้วน้ำ เครื่องคิดเลข ฯลฯ) ที่ (ชื่อผู้ใหญ่ในโรงเรียนที่เด็กรู้จัก เช่น ครูข้างห้อง, แม่ครัว, นักการ ฯลฯ) มาให้ครูหน่อยนะคะ

(เมื่อเด็กกลับเอาของมาให้)

ครู : ขอบใจนะคะ (ชื่อเด็ก) ตรงตามที่ครูต้องการเลย หนูไปบอก (ชื่อผู้ใหญ่) ว่ายังไงคะ (ชื่อผู้ใหญ่) จึงให้หนูถือของมา

(เมื่อพูดกับเด็กแล้วสังเกตการตอบสนองของเด็กทั้งด้านคำพูดและพฤติกรรม)

เด็ก:.....

.....

.....

.....

4.4 สถานการณ์ การให้เด็กไปถามผู้ใหญ่และกลับมาบอกคำตอบ

แนวคำถาม **ครู :** ครูกำลังจะเตรียมจัดโต๊ะอาหารครูอยากทราบว่าวันนี้มีอาหารกลางวันอะไร ช่วยไปถาม (ชื่อแม่ครัว)ให้ครูหน่อยได้ไหม

(เมื่อเด็กกลับมาบอกคำตอบ)

ครู : (ชื่อเด็ก)ไปถาม (ชื่อแม่ครัว) ว่าอย่างไรคะ แม่ครัวจึงบอกมา

(เมื่อพูดกับเด็กแล้วสังเกตการตอบสนองของเด็กทั้งด้านคำพูดและพฤติกรรม)

เด็ก:.....

.....

.....

.....

ส่วนที่ 1 แบบบันทึกการสนทนาภาษาไทยถิ่นเหนือ (๒)

วัน..... เดือน..... พ.ศ. 2542 ชื่อเด็ก.....

อายุเด็ก.....ปี.....เดือน ภาษาที่ครูใช้สนทนา.....

ช่วงเวลา ( ) ก่อนเข้าร่วมโปรแกรมฯ ( ) หลังการเข้าร่วมโปรแกรมฯ

บทสนทนา

1. **จุดประสงค์** เพื่อให้เด็กได้พูดตามความมุ่งหมายในการสื่อสารด้านการเข้าสังคมตามบริบททางสังคมและวัฒนธรรม

   1.1 สถานการณ์ การสนทนาทักทายกับเด็กขณะครูรับเด็กตอนเช้า

   แนวคำถาม ครู : (ชื่อเด็ก) ปะคูเมื่อเจ๊าต้องเยี๊ยะจะไดเจ้า

   (เมื่อครูทักทายเด็กแล้วสังเกตการตอบสนองของเด็กทั้งด้านคำพูดและพฤติกรรม)

   เด็ก.....

.....

.....

.....

   1.2 สถานการณ์ การรับของจากผู้ใหญ่ของเด็ก

   แนวคำถาม ครู : (ชื่อเด็ก) แล้วเอาสิ่งของให้ (ขนม หรือ สิ่งต่าง ๆ ตามกิจวัตร เช่น แจกอาหารว่าง, อาหารกลางวันหรืออุปกรณ์ในการทำกิจกรรมการเรียนการสอน)

   (เมื่อครูพูดกับเด็กแล้วสังเกตการตอบสนองของเด็กทั้งด้านคำพูดและพฤติกรรม)

   เด็ก.....

.....

.....

.....

3.2 สถานการณ์ การสนทนาก่อนจากลาของเด็ก ขณะส่งเด็กตอนเย็น

แนวคำถาม ครู : ก่อนจะปิ๊กบ้าน มาลาคูโตยเน้อเจ้า

(เมื่อครูพูดกับเด็กแล้วสังเกตการตอบสนองของเด็กทั้งด้านคำพูดและพฤติกรรม)

เด็ก.....

.....

.....

2. จุดประสงค์ เพื่อให้เด็กได้พูดตามความมุ่งหมายในการสื่อสารด้านการแลกเปลี่ยนข้อมูล

สถานการณ์ การสนทนาซักถามกับเด็กเกี่ยวกับกิจกรรมที่เด็กทำก่อนมาโรงเรียน

แนวคำถาม ให้ครูเลือกเพียง 1 คำถาม จากแนวคำถามต่อไปนี้

ครู : โฮงเฮียนปิดเสา ติ๊ด ไปเยี๊ยะอะหยั่งมาพ่องเจ้า

ครู : เจ๊านี้ก่อนมาโฮงเฮียน (ชื่อเด็ก) เยี๊ยะอะหยั่งพ่องเจ้า

ครู : คูไค่อยากไปแอ่วบ้าน(ชื่อเด็ก) จ้วย บอกตางคูหน้อยลอว่าบ้าน (ชื่อเด็ก) อยู่ตี้ไน๋ ไปจะได

(เมื่อครูพูดกับเด็กแล้วสังเกตการตอบสนองของเด็กทั้งด้านคำพูดและพฤติกรรม)

เด็ก.....

.....

.....

3. จุดประสงค์ เพื่อให้เด็กได้พูดตามความมุ่งหมายในการสื่อสารด้านการแสดงความรู้สึก

3.1 สถานการณ์ การพูดแสดงความรู้สึกของตนเอง เช่น

( ) การพูดก่อน, ขณะ, หลังร้องไห้ ( ) การพูดก่อน, ขณะ,หลังโกรธ

( ) การพูดก่อน, ขณะ, หลังมีปัญหากับเพื่อน ( ) การพูดเมื่อรู้สึกหิว, กลัว, กังวล

( ) การพูดฟ้องครู ก่อน, ขณะ, หลังกำลังโกรธ ( ) การพูดขณะร้องไห้ตามผู้ปกครอง

(ให้ครูเลือกเพียง 1 สถานการณ์ที่สามารถสังเกตเด็กทั้งคำพูดและพฤติกรรมได้)

เด็ก.....

.....

.....

3.2 สถานการณ์ การพูดแสดงความต้องการ

แนวคำถาม ครู แจกของว่างที่เด็กสามารถเลือกตามความต้องการได้ โดยเริ่มแจกเด็กคนอื่นก่อน จนเหลือคนที่ต้องการเก็บข้อมูลเป็นคนสุดท้าย ครูคอยให้เด็กเป็นคนพูดแสดงความต้องการขึ้นเองก่อน ถ้าเด็กไม่พูดครูจึงถามเด็กว่า "(ชื่อเด็ก) ได่อยากได้อะหยั๋ง"

(เมื่อครูพูดกับเด็กแล้วสังเกตการตอบสนองเด็กทั้งด้านคำพูดและพฤติกรรม)

เด็ก:.....

.....

.....

.....

3.3 สถานการณ์ การพูดแสดงความรู้สึกต่อสิ่งของหรือบุคคลอื่น

( ) การพูดแสดงความรู้สึกขณะดูแลสัตว์เลี้ยงของห้อง, เพื่อน หรือน้อง

( ) การพูดเมื่อต้องแบ่งของรักของตนให้คนอื่น

( ) การพูดเมื่อของรักของตนเสียหายหรือสูญหาย

(ให้ครูเลือกเพียง 1 สถานการณ์ที่สามารถสังเกตการพูดหรือพฤติกรรมของเด็กได้)

เด็ก.....

.....

.....

.....

4. จุดประสงค์ 1. เพื่อให้เด็กได้มีโอกาสสื่อสารระหว่างเด็กกับเด็ก และเด็กกับผู้ใหญ่

2. เพื่อให้เด็กได้พูดตามความมุ่งหมายในการสื่อสารด้านการทำสิ่งที่มุ่งหวังให้สำเร็จและด้านการแลกเปลี่ยนข้อมูล

4.1 สถานการณ์ การไปยืมของของเพื่อนมาให้ครู

แนวคำถาม ครู : คูต้องใจ้ (สิ่งของเช่น สมุด, ดินสอ, ยางลบ, ไม้บรรทัด ฯลฯ) เยี๊ยะก๋าน แต่คูบ่มี (ชื่อเด็ก)ไปผ่อหื้อหน้อยลอว่าไผ๋มีพ่อง ละยืมมาหื้อคูโตยเน้อเจ้า

(เมื่อเด็กกลับเอาของมาให้)

ครู : ขอบใจจ๊าดนักเจ้า เหมือนตี้คูไค่ได้เลย (ชื่อเด็ก)ไปอู้กับเปื้อนว่าจะไดเขาเถิงหื้อมาเจ้า

(เมื่อครูพูดกับเด็กแล้วสังเกตการตอบสนองเด็กทั้งด้านคำพูดและพฤติกรรม)

เด็ก:.....

.....

.....

.....

4.2 สถานการณ์ การให้เด็กไปถามเพื่อนแล้วกลับมาบอกคำตอบ

แนวคำถาม ครู : คูกำลังจะจั๋ดโถ้ยกิ๋นเข้าหื้อละอ่อน จ้วยไปถาม (ชื่อเพื่อนเด็ก) ว่าวันนี้ห่อเข้าตอนมาก่อ ละห่ออะหยั๋งมากิ๋น ละขะไจ๋ปึกมาบอกคูเน้อเจ้า คูจะได้จั๋ดโถ้ยหื้อถูก

(เมื่อเด็กกลับมาบอกคำตอบ)

ครู : (ชื่อเด็ก)ไปถามเปื้อนว่าจะไดเจ้า เขาเถิงบอกว่า.....

(เมื่อพูดกับเด็กแล้วสังเกตการตอบสนองของเด็กทั้งด้านคำพูดและพฤติกรรม)

เด็ก:.....

.....

.....

.....

4.3 สถานการณ์ การให้เด็กไปเอาของจากผู้ใหญ่มาให้

แนวคำถาม **ครู :** จ้วยไปเอา(สิ่งของ เช่นจาน ก๊อกน้ำ เครื่องคิดเลข ฯลฯ) ที่ (ชื่อผู้ใหญ่ในโรงเรียนที่เด็กรู้จัก เช่น ครูข้างห้อง, แม่ครัว, นักการ ฯลฯ) มาหื้อคูหน้อยเน้อเจ้า (เมื่อเด็กกลับเอาของมาให้)

ครู : ขอบใจจ๊าดนักเจ้า (ชื่อเด็ก) เหมือนตี้คูได่ได้เลย ไปบอก(ชื่อผู้ใหญ่) ว่าจะไดเจ้า (ชื่อผู้ใหญ่) เถิงหื้อของ(ชื่อเด็ก)มา

(เมื่อพูดกับเด็กแล้วสังเกตการตอบสนองของเด็กทั้งด้านคำพูดและพฤติกรรม)

เด็ก:.....

.....

.....

.....

4.4 สถานการณ์ การให้เด็กไปถามผู้ใหญ่และกลับมาบอกคำตอบ

แนวคำถาม **ครู :** คูกำลังจะจั๋ดโต๊ะกิ๋นเข้าครูได่สู้ว่าวันนี้มีกั๋บเข้าอะหยั่งกิ๋นเมื่อตอน จ้วยไปถาม (ชื่อแม่ครัว) หื้อคูหน้อยเน้อเจ้า

(เมื่อเด็กกลับมาบอกคำตอบ)

ครู : (ชื่อเด็ก)ไปถาม (ชื่อแม่ครัว) ว่าจะไดเจ้า (ชื่อแม่ครัว)เถิงบอก

(เมื่อพูดกับเด็กแล้วสังเกตการตอบสนองของเด็กทั้งด้านคำพูดและพฤติกรรม)

เด็ก:.....

.....

.....

.....

ส่วนที่ 2

แบบวิเคราะห์ความสามารถทางการพูดภาษาไทยกลาง (๓)

แบบวิเคราะห์ความสามารถทางการพูดภาษาไทยถิ่นเหนือ (๔)

คำชี้แจง

<u>จุดประสงค์</u>

แบบวิเคราะห์ความสามารถทางการพูดฯ นี้เป็นส่วนที่ 2 ของแบบสอบความสามารถทางการพูดภาษาไทยกลางและภาษาไทยถิ่นเหนือ ซึ่งเป็นเครื่องมือการวิจัยของโปรแกรมการเพิ่มการเรียนรู้สองภาษาเพื่อพัฒนาส่งเสริมความสามารถทางการพูดภาษาไทยกลางและภาษาไทยถิ่นเหนือของเด็กวัยอนุบาล ใช้เพื่อบันทึกการวิเคราะห์ความสามารถทางการพูดภาษาไทยกลางและภาษาไทยถิ่นเหนือของเด็กวัยอนุบาลที่เข้าร่วมโปรแกรมฯในระยะก่อนและหลังการเข้าโปรแกรมฯ ตามหน่วยการพูดที่แบ่ง 1) ข้อความ ทั้งหมดที่ผู้พูดพูดแต่ละครั้ง 2) ประโยค 3) คำ โดยใช้ร่วมกับส่วนที่ 1 แบบบันทึกการสนทนาภาษาไทยกลางและแบบบันทึกการสนทนาภาษาไทยถิ่นเหนือ เพื่อนำไปสรุปประเมินระดับความสามารถทางการพูดของเด็ก ในส่วนที่ 3แบบประเมินความสามารถทางการพูดภาษาไทยกลางและภาษาไทยถิ่นเหนือ ต่อไป

<u>วิธีใช้แบบวิเคราะห์ฯ</u>

2.1 ผู้ใช้แบบวิเคราะห์นี้ต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจและสามารถใช้ภาษาไทยกลางและภาษาไทยถิ่นเหนือในการสื่อสารได้เป็นอย่างดี และต้องศึกษาหลักการวิเคราะห์ และเกณฑ์การวิเคราะห์ความสามารถทางการพูดภาษาไทยกลางและภาษาไทยถิ่นเหนือ ทุกเกณฑ์ได้แก่ 1) เกณฑ์การแบ่งข้อความ 2)เกณฑ์การนับคำ 3) เกณฑ์การนับรูปประโยค 4) เกณฑ์การจำแนกภาษาตามความแตกต่างระหว่างภาษาไทยกลางและภาษาไทยถิ่นเหนือ ให้เข้าใจก่อนใช้แบบวิเคราะห์ฯ

2.2 กรอกรายละเอียดเกี่ยวกับ ชื่อเด็ก อายุเด็ก สถานการณ์การใช้ภาษาไทยกลาง หรือภาษาไทยถิ่นเหนือในการสนทนา และช่วงเวลาของการวิเคราะห์ก่อนหรือหลังการเข้าร่วมโปรแกรมฯ

2.3 นำแนวคำถามแต่ละข้อที่ครูใช้และพฤติกรรมของครูในแต่ละสถานการณ์ จากส่วนที่ 1 แบบบันทึกการสนทนาของภาษามาบันทึกลงในช่องสถานการณ์และคำพูดของผู้ร่วมสนทนา

2.4 นำคำพูดและพฤติกรรมประกอบคำพูดของเด็กในการสนทนาแต่ละข้อสถานการณ์ จากส่วนที่ 1 แบบบันทึกการสนทนาของภาษามาบันทึกลงในช่องคำพูดและพฤติกรรมของเด็ก โดยบันทึกข้อความทั้งหมดตั้งแต่เริ่มต้นจนหยุดพูดในแต่ละครั้งที่พูดลงใน 1 ช่อง เมื่อเด็กเริ่มพูดข้อความใหม่ตั้งแต่ต้นจนจบอีกครั้ง หลังจากที่ผู้อื่นโต้ตอบ ให้กรอกคำพูดลงในอีกช่องหนึ่งซึ่งเป็นช่องถัดลงไปตามแนวดิ่งของตาราง

2.5 พิจารณาสถานการณ์ภาษาที่ใช้ในการสนทนาเป็นพื้นฐานการเริ่มต้นการวิเคราะห์

2.6 นำเกณฑ์การวิเคราะห์ความสามารถทางการพูดภาษาไทยกลางและภาษาไทยถิ่นเหนือ ทุกเกณฑ์ได้แก่ 1) เกณฑ์การแบ่งข้อความ 2)เกณฑ์การนับคำ 3) เกณฑ์การนับรูปประโยค 4) เกณฑ์การจำแนกภาษาตามความแตกต่างระหว่างภาษาไทยกลางและภาษาไทยถิ่นเหนือ มาวิเคราะห์องค์ประกอบของความสามารถทางการพูดแต่ละด้านของเด็กดังนี้

1. ด้านการสื่อความหมาย

1.1 ด้านศัพท์ที่ใช้ในการสื่อความหมาย ใช้หน่วยการวิเคราะห์เป็น คำ และวิเคราะห์ใน 3 ประเด็นคือ

(1) การใช้คำศัพท์แต่ละภาษาที่แสดงถึงการใช้ภาษาที่เหมาะสมตามบริบททางสังคมและวัฒนธรรม ใน (1) ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลที่ใช้ภาษา เช่น เด็กกับเด็ก หรือเด็กกับผู้ใหญ่ (2) ด้านโอกาสและสถานการณ์ เช่นเป็นสถานการณ์การพูดในเหตุการณ์ประจำวันหรือโอกาสพิเศษ ได้แก่ การกล่าวขอบคุณ ขอโทษ ทักทาย อวยพร หรือ(3) ด้านลีลาในการใช้ภาษาที่เป็นทางการหรือไม่เป็นทางการ เช่น คำพูดที่มีน้ำเสียงที่เป็นกันเอง, เกรงใจ, ดุ, เคารพ, ข่มขู่ หรือแข็งกร้าว โดยใช้เกณฑ์การจำแนกความแตกต่างระหว่างภาษาเกี่ยวกับคำศัพท์ประเภทต่าง ๆ

ประกอบการวิเคราะห์ว่าเด็กใช้คำศัพท์ประเภทต่าง ๆได้เหมาะสมกับบุคคล โอกาส หรือสถานการณ์ และลีลาการใช้ภาษาในการสนทนา หรือไม่ และใช้คำศัพท์อะไร แสดงความเหมาะสมดังกล่าว แล้วเขียนคำศัพท์ที่เด็กพูดเพื่อแสดงถึงการใช้ภาษาได้เหมาะสมกับบริบททางสังคมและวัฒนธรรมแต่ละด้าน ลงในช่อง "การใช้ศัพท์" ซึ่งอยู่ภายใต้หัวข้อการสื่อความหมาย

(2) การใช้คำศัพท์ประเภทต่าง ๆ ได้แก่ คำนาม คำสรรพนาม คำกริยา คำวิเศษณ์ คำบุพบท คำร้องเรียกหรือขานรับ คำลงท้าย และคำอุทาน โดยใช้เกณฑ์การจำแนกความแตกต่างระหว่างภาษาเกี่ยวกับคำศัพท์ประเภทต่าง ๆ ประกอบการวิเคราะห์แต่ละหน่วยคำพูดของเด็กว่าเด็กใช้คำศัพท์ประเภทใดได้บ้าง แล้วเขียนประเภทของคำศัพท์ที่เด็กพูดในแต่ละข้อความที่พูดตั้งแต่เริ่มต้นจนจบข้อความแต่ละครั้งที่พูด ลงในช่อง "การใช้ศัพท์" ซึ่งอยู่ภายใต้หัวข้อการสื่อความหมาย

(3) จำนวนคำศัพท์แต่ละภาษาที่ใช้ในแต่ละข้อความที่พูดตั้งแต่เริ่มต้นจนจบข้อความแต่ละครั้งที่พูด โดยใช้เกณฑ์ในการนับคำ และเกณฑ์ในการจำแนกความ แตกต่างระหว่างภาษา ประกอบการพิจารณาวิเคราะห์แต่ละหน่วยคำพูดว่าเป็นคำในภาษาไทยกลางหรือคำในภาษาไทยถิ่นเหนือ โดยนับคำที่สามารถใช้คำเหมือนกันทั้งสองภาษาเป็นคำในภาษาเดียวกับสถานการณ์ภาษาของการสนทนาที่วิเคราะห์ แล้วเขียนจำนวนคำศัพท์แต่ละภาษาที่เด็กพูดได้จริงในแต่ละข้อความ ลงในช่อง "การใช้ศัพท์" ซึ่งอยู่ภายใต้การสื่อความหมาย

1.2 การใช้รูปประโยคในการสื่อความหมาย ใช้หน่วยวิเคราะห์การพูด เป็นประโยค และวิเคราะห์ใน 3 ประเด็น คือ

(1) การใช้รูปประโยคแสดงความมุ่งหมายในการสื่อสาร (1.1) ด้านการเข้าสังคม เช่นการทักทาย จากลา ขอบคุณ (1.2) ด้านแสดงการแลกเปลี่ยนข้อมูล เช่นการถาม – ตอบ บอกเล่า อธิบาย (1.3) ด้านมุ่งแสดงความรู้สึก เช่น ปฏิเสธ ยอมรับ ตกใจ ดีใจ ขอโทษ หรือแสดงความต้องการ หรือ(1.4) ด้านมุ่งทำสิ่งที่มุ่งหวังให้สำเร็จ เช่น ขอร้อง บอกให้ทำ หรือเสนอแนะ โดยใช้เกณฑ์การนับรูปประโยค และเกณฑ์จำแนกความแตกต่างระหว่างภาษา ประกอบการพิจารณาวิเคราะห์หน่วยประโยคของการพูดในแต่ละข้อความ ตั้งแต่เริ่มต้นจนจบข้อความในแต่ละสถานการณ์ของบทสนทนาว่าเป็นประโยคที่แสดงความมุ่งหมายในการสื่อสารด้านใด แล้วเขียนความมุ่งหมายของรูปประโยคที่เด็กพูดในแต่ละข้อความ ลงในช่อง "การใช้รูปประโยค" ซึ่งอยู่ภายใต้หัวข้อการสื่อความหมาย

(2) การใช้รูปประโยคตามการเรียงคำเข้าเป็นประโยคความเดียวหรือประโยคความรวมหรือความซ้อน 4 แบบ ได้แก่ (2.1) แบบประธาน+กริยา+กรรมเช่น “ฉันกินข้าว” หรือประธาน+อกรรมกริยา เช่น “นกบิน” (2.2) แบบประธาน+กรรม+กริยา เช่น “ครูเงินไม่มี” (2.3) แบบกรรม+ประธาน+กริยา เช่น “ขนมนี้ใครกิน” หรือ(2.4) แบบกริยา+ ประธาน เช่น “มีใครบ้าง” แบบใดแบบหนึ่ง โดยใช้เกณฑ์การนับคำ เกณฑ์การนับรูปประโยค เกณฑ์ในการจำแนกความแตกต่างระหว่างภาษา ประกอบการพิจารณาวิเคราะห์หน่วยประโยคของการพูดในแต่ละข้อความ ตั้งแต่เริ่มต้นจนจบข้อความในแต่ละสถานการณ์ของบทสนทนาว่าเป็นประโยคที่มีการเรียงคำเข้าประโยคแบบใด แล้วเขียนแบบของรูปประโยคที่เด็กพูดลงไปในช่อง “การใช้รูปประโยค” ซึ่งอยู่ภายใต้หัวข้อการสื่อความหมาย

(3) การใช้รูปประโยคแสดงความมุ่งหมายเป็น (3.1) ประโยคบอกเล่า (3.2) ประโยคคำถาม (3.3) ประโยคคำสั่ง (3.4)ประโยคขอร้อง หรือประโยคชักชวน โดยการใช้เกณฑ์การนับรูปประโยคในภาษาไทยกลางและภาษาไทยถิ่นเหนือประกอบการพิจารณาหน่วยประโยคที่เด็กพูดแต่ละข้อความตั้งแต่เริ่มต้นจนจบข้อความในแต่ละสถานการณ์ของบทสนทนา นั้นเด็กใช้รูปประโยคแสดงความมุ่งหมายในแบบใดแบบหนึ่ง แล้วเขียนความมุ่งหมายของการใช้รูปประโยค ลงช่อง “การใช้รูปประโยค” ซึ่งอยู่ภายใต้หัวข้อการสื่อความหมาย

1.3 การเลือกปรับใช้ภาษา ใช้หน่วยวิเคราะห์การพูดเป็น คำ โดยใช้เกณฑ์จำแนกความแตกต่างระหว่างภาษาไทยกลางและภาษาไทยถิ่นเหนือด้านคำศัพท์ ประกอบการพิจารณาว่าแต่ละคำที่เด็กพูดในแต่ละข้อความของบทสนทนานั้น เป็นการพูดคำศัพท์ทีละภาษาอย่างถูกต้องทั้งการใช้คำศัพท์และการออกเสียงตามภาษาของผู้ร่วมสนทนา หรือพูดคำศัพท์คนละภาษากับผู้ร่วมสนทนา หรือพูดคำศัพท์ทั้งภาษาไทยกลางและภาษาไทยถิ่นเหนือปนกันตลอดการสนทนาด้วยการพูดคำศัพท์ภาษาเดียวกับผู้ร่วมสนทนาได้น้อยกว่า หรือมากกว่าคำศัพท์ที่เด็กพูดทั้งหมดในแต่ละข้อความของแต่ละสถานการณ์ในบทสนทนา แล้วเขียนจำนวนคำศัพท์แต่ละภาษาที่เด็กพูดได้ลงไปในช่อง “การเลือกปรับใช้ภาษา” ซึ่งอยู่ภายใต้หัวข้อการสื่อความหมาย

2. ความชัดเจนในการออกเสียง ใช้หน่วยการวิเคราะห์การพูดเป็น คำ โดยใช้เกณฑ์การจำแนกความแตกต่างระหว่างภาษาไทยกลางและภาษาไทยถิ่นเหนือด้านการออกเสียงพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ ประกอบการพิจารณาความชัดเจนในการออกเสียงพยัญชนะ สระ และวรรยุกต์ของการพูดแต่ละคำของเด็กในแต่ละข้อ

ความของแต่ละสถานการณ์ในบทสนทนา แล้วเขียนลักษณะการพูดของเด็กว่าชัดเจนตามหลักการออกเสียงในภาษาไทยถิ่นเหนือและภาษาไทยกลาง หรือไม่ ถ้าไม่ชัดเจนให้เขียนคำที่ออกเสียงไม่ชัดด้วย ลงในช่อง "ความชัดเจนในการออกเสียง"

3. **ความคล่องในการพูด** ใช้หน่วยการวิเคราะห์การพูดเป็น ข้อความตั้งแต่เริ่มต้นจนกระทั่งหยุดพูดเพื่อให้ผู้อื่นโต้ตอบ, เมื่อบรรลุความมุ่งหมายในการพูด, เมื่อไม่ต้องการพูดต่อ หรือเมื่อไม่สามารถพูดต่อได้ วิเคราะห์แต่ละข้อความของแต่ละสถานการณ์ในบทสนทนาทั้งหมด โดยใช้เกณฑ์การนับคำ และเกณฑ์การนับรูปประโยคประกอบการพิจารณาความคล่องในการพูดของเด็ก แล้วเขียนผลการวิเคราะห์ลงในช่อง "ความคล่องในการพูด" โดยเขียนลักษณะการพูดแต่ละภาษาตามสถานการณ์การใช้ภาษาในการสนทนาว่าเด็กสามารถพูดข้อความแต่ละภาษาได้อย่างราบรื่นต่อเนื่อง หรือตะกุกตะกัก หรือมีการพูดซ้ำคำเดิมคำว่าอะไร ในการพูดแต่ละข้อความตั้งแต่ต้นจนจบข้อความที่พูดแต่ละครั้ง

หลักในการวิเคราะห์ความสามารถทางการพูดภาษาไทยกลางและภาษาไทยถิ่นเหนือ

ความสามารถทางภาษา	หลักการวิเคราะห์ความสามารถทางการพูด
1. การสื่อความหมาย **1.1 การใช้ศัพท์**	1.1.1 พิจารณาคำศัพท์แต่ละภาษาที่ใช้ว่าแสดงถึงการใช้ภาษาตามบริบททางสังคมและวัฒนธรรม ด้านใดในแต่ละสถานการณ์ 1) ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลที่ใช้ภาษา 2) โอกาสและสถานการณ์ 3) ลีลาในการใช้ภาษาที่เป็นทางการหรือไม่เป็นทางการ 1.1.2 พิจารณาประเภทของ คำศัพท์ที่ใช้ ในแต่ละสถานการณ์ภาษาตามเกณฑ์การจำแนกภาษาตามความแตกต่างระหว่างภาษาไทยกลางและภาษาไทยถิ่นเหนือด้านคำศัพท์และการออกเสียง 1.1.3 นับจำนวนคำศัพท์ที่ใช้ในแต่ละสถานการณ์ตามเกณฑ์การนับคำในภาษาไทยกลางและภาษาไทยถิ่นเหนือ
1.2 การใช้รูปประโยค	1.2.1 พิจารณารูปประโยคที่ใช้ว่าแสดงความมุ่งหมายในการสื่อสารแสดงด้านใด ในแต่ละสถานการณ์ 1) การเข้าสังคม 3) การทำสิ่งที่มุ่งหวังให้สำเร็จ 2) การแลกเปลี่ยนข้อมูล 4) การแสดงความรู้สึก 1.2.2 พิจารณารูปแบบประโยคตามการเรียงคำเข้าเป็นรูปประโยคของแต่ละภาษาที่วิเคราะห์ 1.2.3 พิจารณาประเภทของรูปประโยคแต่ละภาษาตามความมุ่งหมายของประโยค
1.3 การเลือกปรับใช้ภาษา	พิจารณาจากการออกเสียงและคำศัพท์ที่ใช้ว่าเป็นภาษาใดตามเกณฑ์จำแนกภาษาตามความแตกต่างระหว่างภาษาไทยกลางและภาษาไทยถิ่นเหนือในแต่ละสถานการณ์
2. ความชัดเจนในการออกเสียง	พิจารณาจากความถูกต้องชัดเจนในการออกเสียงในแต่ละสถานการณ์ตามหลักการออกเสียงในภาษาไทยกลางและภาษาไทยถิ่นเหนือ 2.1 พยัญชนะ 2.2 สระ 2.3 วรรณยุกต์ ตามเกณฑ์จำแนกภาษาตามความแตกต่างระหว่างภาษาด้านการออกเสียง
3. ความคล่องในการพูด	พิจารณาความราบรื่นหรือความตะกุกตะกักของการพูดแต่ละภาษาจากจำนวนของคำหรือพยางค์ซ้ำ และเสียงที่ไม่มีความหมายที่แทรกในการพูด กับจำนวนคำที่พูดทั้งหมดในแต่ละสถานการณ์ของภาษาที่วิเคราะห์

องค์ประกอบของความสามารถทางการพูด

หลักในการวิเคราะห์ความสามารถทางการพูดภาษาไทยกลางและภาษาไทยถิ่นเหนือ คำนึงถึงองค์ประกอบของความสามารถทางการพูด ต่อไปนี้

1. การสื่อความหมาย

1.1 การใช้คำศัพท์

1.1.1 การใช้ศัพท์แสดงการใช้ภาษาตามบริบททางสังคมและวัฒนธรรม

1) ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลที่ใช้ภาษา

2) ด้านโอกาสและสถานที่

3) ด้านลีลาในการใช้ภาษา

1.1.2 การใช้ศัพท์ประเภทต่าง ๆ

1) คำนาม 5) คำบุพบท

2) คำสรรพนาม 6) คำวิเศษณ์

3) คำกริยา 7) คำอุทาน

4) คำลงท้าย 8) คำร้องเรียกหรือขานรับ

1.1.3 จำนวนศัพท์ที่ใช้ในแต่ละสถานการณ์

สัดส่วนของคำศัพท์ในภาษาไทยกลางต่อภาษาไทยถิ่นเหนือในแต่ละสถานการณ์

1.2 การใช้รูปประโยค

1.2.1 การใช้รูปประโยคแสดงความมุ่งหมายในการสื่อสาร

1) การเข้าสังคม 2) การทำสิ่งที่มุ่งหวังให้สำเร็จ

3) การแลกเปลี่ยนข้อมูล 4) การแสดงความรู้สึก

1.2.2 การเรียงคำเข้าเป็นประโยค

1) ประธาน + กริยา + กรรม หรือ ประธาน + กริยาประเภทอกรรม

2) ประธาน + กรรม + กริยา

3) กรรม + ประธาน + กริยา

4) กริยา + ประธาน

1.2.3 การใช้รูปประโยคตามความมุ่งหมายในการสื่อสาร

1) ประโยคบอกเล่า 2) ประโยคคำถาม

3) ประโยคปฏิเสธ 4) ประโยคขอร้องหรือคำสั่ง

1.3 การเลือกปรับใช้ภาษา

คำศัพท์และสำเนียงที่ใช้ในการสื่อสาร

2. ความชัดเจนในการออกเสียง

2.1 พยัญชนะ

2.1.1 พยัญชนะต้น

2.1.2 พยัญชนะควบกล้ำ

2.1.3 พยัญชนะท้าย

2.2 สระ

2.2.1 สระเดี่ยว

2.2.2 สระประสม

2.3 วรรณยุกต์

3. ความคล่องในการพูด

3.1 การพูดราบรื่นต่อเนื่องเป็นข้อความ ไม่ตะกุกตะกัก

3.2 การพูดคำซ้ำ พยางค์ซ้ำ หรือเสียงที่ไม่มีความหมายแทรกในการพูด

เกณฑ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ความสามารถทางการพูด

1. เกณฑ์การแบ่งข้อความ
2. เกณฑ์การนับรูปประโยคในภาษาไทยกลางและภาษาไทยถิ่นเหนือ
3. เกณฑ์การนับคำในภาษาไทยกลางและภาษาไทยถิ่นเหนือ
4. เกณฑ์การจำแนกภาษาตามความแตกต่างระหว่างภาษาไทยกลางและภาษาไทยถิ่นเหนือ

เกณฑ์การวิเคราะห์ความสามารถทางการพูดภาษาไทยกลางและภาษาไทยถิ่นเหนือ

1. เกณฑ์การแบ่งข้อความ

คำพูดที่ต่อเนื่องกันในบทสนทนาจะถือเป็น 1 ข้อความเมื่อมีลักษณะเป็นถ้อยคำของผู้พูดคนเดียวกันตั้งแต่เริ่มต้นจนหยุดพูดเพื่อให้ผู้ฟังโต้ตอบ, เมื่อบรรลุความมุ่งหมายในการพูด, เมื่อไม่ต้องการพูดต่อ หรือเมื่อไม่สามารถพูดต่อได้

2. เกณฑ์การนับคำในภาษาไทยกลางและภาษาไทยถิ่นเหนือ

คำพูดทุกพยางค์ของเด็กจะถือเป็น 1 คำก็ต่อเมื่อมีลักษณะต่อไปนี้

1. เป็นหน่วยเสียงที่มีความหมายและปรากฏอิสระได้
2. เป็นคำประสม เช่น สวน + ลำไย
3. เป็นคำซ้ำ เช่น คำเลียนเสียงสัตว์ เช่น โฮ่ง ..โฮ่ง..โฮ่ง..
4. เป็นคำลดรูป ซึ่งเกิดจากการพูดย่อ เช่น โดด ลดรูปมาจากคำว่า กระโดด
5. เป็นคำอุทานที่เสริมความหมายของประโยคให้ชัดเจนยิ่งขึ้น เช่น โอ้ย!
6. เป็นคำสร้อยที่เสริมความหมายของคำให้ชัดเจนขึ้น เช่น ดำปี๋ดปี๋, กลมดิก, ร้องไห้ ฮือ ฮือ
7. เป็นคำวิเศษณ์ที่ทำหน้าที่ประกอบคำนาม คำกิริยา และคำวิเศษณ์ด้วยกัน ให้ได้ความชัดเจนยิ่งขึ้น เช่น ตอนเช้า, ทุกวัน, สีฟ้า, อย่างนั้น, ทั้งหมด, เพราะ
8. เป็นคำช่วยกิริยา เช่น เพิ่งจะ, ใกล้จะ, มักจะ, เป็นต้น
9. คำที่ทำหน้าที่ในตำแหน่งคำกิริยาและตำแหน่งคำกิริยาเอง เช่น ต้อง, ยอม, กล้า,รีบ
10. คำแสดงการปฏิเสธ เช่น ไม่, อย่า, ไม่เคยเป็นต้น

เป็นคำนามหรือชื่อเฉพาะ ที่ร้องเรียกหรือขานรับเช่น ข้าเจ้า, ฉัน, เหย, เจ้าโต้ง เป็นต้น

3. เกณฑ์การนับรูปประโยคในภาษาไทยกลางและภาษาไทยถิ่นเหนือ

การพูดของเด็กจะถือเป็น 1 ประโยค ก็ต่อเมื่อเป็นไปตามลักษณะดังต่อไปนี้

1. มีการเรียงคำเข้าเป็นรูปประโยคความเดียวหรือประโยคความซ้อนตามรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งดังต่อไปนี้

1.1 ประธาน + กิริยา + กรรม หรือ ประธาน + กิริยาประเภทอกรรม
เช่น แม่ญ่ะกั๋บเข้า (แม่ทำอาหาร), เสื้อตั๋วนี้บ่งาม (เสื้อตัวนี้ไม่สวย)

1.2 ประธาน + กรรม + กิริยา
เช่น แม่สตางบ่มี (แม่เงินไม่มี)

1.3 กรรม + ประธาน + กิริยา
เช่น เข้าจ๋านนี้ไผ๋กิ๋น (ข้าวจานนี้ใครกิน)

1.4 กิริยา + ประธาน
เช่น มีไผ๋พ่อง (มีใครบ้าง)

2. มีลักษณะความมุ่งหมายเป็นประโยคบอกเล่า, ประโยคคำถาม, ประโยคคำสั่ง, ประโยคขอร้อง หรือประโยคชักชวนแบบใดแบบหนึ่ง

4. เกณฑ์การจำแนกภาษาตามความแตกต่างระหว่างภาษาไทยกลางและภาษาไทยถิ่นเหนือ

ด้านคำศัพท์

ความแตกต่าง	ภาษาไทยกลาง	ภาษาไทยถิ่นเหนือ
1. คำนาม	ช้อน, โรงเรียน, พ่อ, พี่ชาย	จ้อน, โฮงเฮียน, ป้อ, อ้าย
2. คำสรรพนาม	หนู, (ชื่อเล่น), ผม,เรา	เปิ้น, เจ้า, เฮา
	เขา, เค้า, เธอ, คุณ	ตั๋ว, ตั๋วเก่า
7. คำกิริยา	โกรธ, ด่วน, รีบ, เร่ง, ทำ	เกี๊ยด, ขะใจ๋, เญ๊ียะ
4. คำวิเศษณ์	เช้า, วานนี้, ทีหลัง	เจ๊า, ตะวา, ลูน
5. คำอุทาน	โอ้โฮ, โธ่เอ๊ย	ปุ๊ดโท่ะ, เอ่อเอ๊ย
6. คำร้องเรียกหรือขานรับ	ขา, จ๋า, ค่ะ, ครับ	เจ้า, คั่บ, เห๋ย
7. คำลงท้าย	คะ, นะ, เถอะ, เถิด,นั่นแหละ	เจ้า, เน่อ, เตอะ,น่ะกา

ด้านการออกเสียง

ความแตกต่าง	ภาษาไทยกลาง	ภาษาไทยถิ่นเหนือ
เสียงพยัญชนะ	ร	ฮ
	ค	ก
	ช	จ
	พ	ป
	ท	ต
เสียงสระ	อัว	โอ
	เอือ	เออ
	เอีย ตามด้วย ว	เอว
เสียงวรรณยุกต์	เสียงสามัญ, เอก, โท, ตรี, จัตวา	เสียงสามัญ, เอก, โท, ตรี, จัตวาและเสียงต่อระดับซึ่งเป็นเสียงที่เกิดกับคำเป็นและคำตายเสียงยาว

**การออกเสียงใช้ตำราภาษาถิ่นเหนือ ตำราหลักภาษาไทยพายัพ และตำราหลักภาษาไทยในการอ้างอิง

ส่วนที่ 2 แบบวิเคราะห์ความสามารถทางการพูดภาษาไทยกลาง (๓)

ชื่อเด็ก.....อายุ.....ปี.....เดือน ☐ก่อน ☐หลัง การเข้าร่วมโปรแกรมฯ

สถานการณ์และคำพูดของผู้ร่วมสนทนา	คำพูดและพฤติกรรมของเด็ก	ความสามารถทางการพูด				
		การสื่อความหมาย			ความชัดเจนในการออกเสียง	ความคล่องในการพูด
		การใช้ศัพท์	การใช้รูปประโยค	การเลือกปรับใช้ภาษา		

ส่วนที่ 2 แบบวิเคราะห์ความสามารถทางการพูดภาษาไทยถิ่นเหนือ (๔)

ชื่อเด็ก.....อายุ.....ปี.....เดือน ☐ก่อน ☐หลัง การเข้าร่วมโปรแกรมฯ

สถานการณ์และคำพูดของผู้ร่วมสนทนา	คำพูดและพฤติกรรมของเด็ก	ความสามารถทางการพูด				
		การสื่อความหมาย			ความชัดเจนในการออกเสียง	ความคล่องในการพูด
		การใช้ศัพท์	การใช้รูปประโยค	การเลือกปรับใช้ภาษา		

ตัวอย่างการวิเคราะห์ความสามารถทางการพูดภาษาไทยถิ่นเหนือ

ส่วนที่ 2 แบบวิเคราะห์ความสามารถทางการพูดภาษาไทยถิ่นเหนือ (๔)

ของเด็กหญิงนัฐพรรณ ขยัน อายุ 4 ปี 2 เดือน หลังเข้าร่วมโปรแกรมการเพิ่มการเรียนรู้สองภาษา

สถานการณ์และคำพูดของผู้ร่วมสนทนา	คำพูดและพฤติกรรมของเด็ก	ความสามารถทางการพูด				
		การสื่อความหมาย			ความชัดเจนในการออกเสียง	ความคล่องในการพูด
		การใช้ศัพท์	การใช้รูปประโยค	การเลือกปรับใช้ภาษา		
1. ครู: น้องนิด ปะคูเมื่อเจ๊า ต้องเยี๊ยะจะไดเจ้า	สวัสดีเจ้า (แล้วยกมือไหว้)	-ใช้ศัพท์แสดงการใช้ภาษาตามบริบททางสังคมและวัฒนธรรมได้ครบทุกด้าน -ใช้คำกริยา และลงท้ายถูกต้อง -พูดภาษาถิ่น 2 คำ	-รูปประโยคแสดงความมุ่งหมายในการสื่อสารครบทุกด้าน - ประโยคความเดียวใช้น้อยกว่า 4 คำ -ใช้รูปประโยคภาษาถิ่นประเภทมุ่งบอกเล่า	พูดภาษาไทยถิ่นเหนือตามผู้ร่วมสนทนา	พูดออกเสียงได้ถูกต้องตามหลักการออกเสียงภาษาไทยถิ่นเหนือ	พูดราบรื่นเป็นข้อความต่อเนื่องตั้งแต่ต้นจนจบ
2. ครู: น้องนิด (แล้วเอานมให้ แล้วพูดกับเด็กว่า) เวลาฮับของแล้วต้องเยี๊ยะจะไดเจ้า	ขอบคุงเจ้า (แล้วยกมือไหว้ และรับของจากครู)	-ใช้ศัพท์แสดงการใช้ภาษาตามบริบททางสังคมและวัฒนธรรมได้ครบทุกด้าน -ใช้คำกริยา ลงท้ายถูกต้อง -พูดภาษาถิ่น 2 คำ	-รูปประโยคแสดงความมุ่งหมายในการสื่อสารครบทุกด้าน - ประโยคความเดียวใช้น้อยกว่า 4 คำ (1) -ใช้รูปประโยคภาษาถิ่นประเภทมุ่งบอกเล่า	พูดภาษาไทยถิ่นเหนือตามผู้ร่วมสนทนา แต่ไม่สม่ำเสมอ	พูดออกเสียงได้ถูกต้องตามหลักการออกเสียงภาษาไทยถิ่นเหนือ	พูดราบรื่นเป็นข้อความต่อเนื่องตั้งแต่ต้นจนจบ
3.ครู: จะปึกบ้านกันละมาลาครูก่อนเน้อเจ้า	หวัดดีเจ้า (แล้วยกมือไหว้ครู)	-ใช้ศัพท์แสดงการใช้ภาษาตามบริบททางสังคมและวัฒนธรรมได้ครบทุกด้าน -ใช้คำกริยา ลงท้ายถูกต้อง -พูดภาษาถิ่น 2 คำ	-รูปประโยคแสดงความมุ่งหมายในการสื่อสารครบทุกด้าน - ประโยคความเดียวใช้น้อยกว่า 4 คำ -ใช้รูปประโยคภาษาถิ่นประเภทมุ่งบอกเล่า	พูดภาษาไทยถิ่นเหนือตามผู้ร่วมสนทนา	พูดออกเสียงได้ถูกต้องตามหลักการออกเสียงภาษาไทยถิ่นเหนือ	พูดราบรื่นเป็นข้อความต่อเนื่องตั้งแต่ต้นจนจบ
4. ครู: ครูไค่อยากไปแอ่วบ้านน้องนิด จ้วยบอกตางครูหน้อยได้ก่อว่าบ้านน้องนิดอยู่ตี่ไหน ไปตางใด	ไปดี้มีน้ำดี้ฝนดกแล้วมีน้ำขัง มีงัวเขาเองมามัก 2 ลังกับจ๊างตัวเดียวไปละ เขาเอาจ๊างมาป่อยตัวเดว	-ใช้ศัพท์แสดงการใช้ภาษาตามบริบททางสังคมและวัฒนธรรมได้ครบทุกด้าน -ใช้คำนาม กริยา สรรพนาม บุพบท และวิเศษณ์ถูกต้อง -พูดภาษาถิ่น 35 คำ	-รูปประโยคแสดงความมุ่งหมายในการสื่อสารได้มากกว่า 1 ด้านแต่ไม่ครบทุกด้าน - ประโยคความซ้อนใช้มากกว่า 4 คำ -ใช้รูปประโยคภาษาถิ่นประเภทมุ่งบอกเล่า	พูดภาษาไทยถิ่นเหนือตามผู้ร่วมสนทนา	พูดออกเสียงได้ถูกต้องตามหลักการออกเสียงภาษาไทยถิ่นเหนือ	พูดราบรื่นเป็นข้อความต่อเนื่องตั้งแต่ต้นจนจบ
5. การพูดเมื่อรู้สึกหิว	คุงคูเจ้า หนูอยากกินเข้าเจ้า	-ใช้ศัพท์แสดงการใช้ภาษาตามบริบททางสังคมและวัฒนธรรมได้ครบทุกด้าน -ใช้คำนาม กริยา สรรพนาม และลงท้ายถูกต้อง -พูดภาษาถิ่น 6 คำ	-รูปประโยคแสดงความมุ่งหมายในการสื่อสารครบทุกด้าน - ประโยคความเดียวใช้มากกว่า 4 คำ -ใช้รูปประโยคภาษาถิ่นประเภทมุ่งขอร้อง	พูดภาษาไทยถิ่นเหนือตามผู้ร่วมสนทนา	พูดออกเสียงได้ถูกต้องตามหลักการออกเสียงภาษาไทยถิ่นเหนือ แต่ไม่สม่ำเสมอ	พูดราบรื่นเป็นข้อความต่อเนื่องตั้งแต่ต้นจนจบ

สถานการณ์และคำพูดของผู้ร่วมสนทนา	คำพูดและพฤติกรรมของเด็ก	ความสามารถทางการพูด				
		การสื่อความหมาย			ความชัดเจนในการออกเสียง	ความคล่องในการพูด
		การใช้ศัพท์	การใช้รูปประโยค	การเลือกปรับใช้ภาษา		
6. ครู: น้องนิด ไค่อยากได้ต้องอู้ว่าจะไดเจ้า	(ยกมือไหว้) สวัสดีเจ้า อยากเอาของขวัญหื้อคุงคูเจ้า (เก๋าหัว แล้วยกมือไหว้)	-ใช้ศัพท์แสดงการใช้ภาษาตามบริบททางสังคมและวัฒนธรรมได้ครบทุกด้าน -ใช้คำนาม กริยา และลงท้ายถูกต้อง -พูดภาษาถิ่น 7 คำ	-รูปประโยคแสดงความมุ่งหมายในการสื่อสารครบทุกด้าน - ประโยคความเดียวใช้มากกว่า 4 คำ -ใช้รูปประโยคภาษาถิ่นประเภททำสิ่งมุ่งหวังให้สำเร็จ	พูดภาษาไทยถิ่นเหนือตามผู้ร่วมสนทนา	พูดออกเสียงได้ถูกต้องตามหลักการออกเสียงภาษาไทยถิ่นเหนือ แต่ไม่สม่ำเสมอ	พูดราบรื่นเป็นข้อความต่อเนื่องตั้งแต่ต้นจนจบ
7.การพูดเมื่อต้องแบ่งของรักของตนให้คนอื่น	น้องยา สวัสดีเจ้า อยากเอาดินสอหื้อน้องยาเจ้า	-ใช้ศัพท์แสดงการใช้ภาษาตามบริบททางสังคมและวัฒนธรรมได้ครบทุกด้าน -ใช้คำนาม กริยา และลงท้ายถูกต้อง -พูดภาษาถิ่น 9 คำ	-รูปประโยคแสดงความมุ่งหมายในการสื่อสารครบทุกด้าน - ประโยคความเดียวใช้มากกว่า 4 คำ -ใช้รูปประโยคภาษาถิ่นประเภททำสิ่งมุ่งหวังให้สำเร็จ	พูดภาษาไทยถิ่นเหนือตามผู้ร่วมสนทนา	พูดออกเสียงได้ถูกต้องตามหลักการออกเสียงภาษาไทยถิ่นเหนือ แต่ไม่สม่ำเสมอ	พูดราบรื่นเป็นข้อความต่อเนื่องตั้งแต่ต้นจนจบ
8.ครู: น้องนิด จ้วยไปยืมไม้บรรทัดของน้องยามาหื้อครูหน่อยเน้อเจ้า (เมื่อเด็กเอาของกลับมาให้) น้องนิดไปอู้กับเปื้อนว่าจะไดเจ้า	น้องยาเจ้า ขอยืมไม้บังทักหื้อคุงคูเจ้า	-ใช้ศัพท์แสดงการใช้ภาษาตามบริบททางสังคมและวัฒนธรรมได้ครบทุกด้าน -ใช้คำนาม กริยา และลงท้ายถูกต้อง -พูดภาษาถิ่น 7 คำ	-รูปประโยคแสดงความมุ่งหมายในการสื่อสารครบทุกด้าน - ประโยคความเดียวใช้มากกว่า 4 คำ -ใช้รูปประโยคภาษาถิ่นประเภทมุ่งขอร้อง	พูดภาษาไทยถิ่นเหนือตามผู้ร่วมสนทนา	พูดออกเสียงได้ถูกต้องตามหลักการออกเสียงภาษาไทยถิ่นเหนือ แต่ไม่สม่ำเสมอ	พูดราบรื่นเป็นข้อความต่อเนื่องตั้งแต่ต้นจนจบ
9. ครู: จ้วยไปถามมะเหมี่ยวว่าวันนี้ห่อกับข้าวมาก่อ ห่อกับอะหยั่งมาละขะใจ๋มาบอกคูเน้อเจ้า (เมื่อเด็กกลับมาบอกคำตอบ) น้องนิดไปถามเปื้อนว่าจะไดเจ้า แล้วเปื้อนตอบว่าจะไดพ่องเจ้า	ไปถามปี้มะเหมี่ยวว่า ปี้มะเหมี่ยวเจ้า ตะเจ๊กิ๋นเข้ากับอะหยั่ง ปี้มะเหมี่ยวกิ๋นเข้ากับจิ้งกับไข่	-ใช้ศัพท์แสดงการใช้ภาษาตามบริบททางสังคมและวัฒนธรรมได้ครบทุกด้าน -ใช้คำนาม สรรพนาม กริยา วิเศษณ์ และคำลงท้ายถูกต้อง -พูดภาษาถิ่น 20 คำ	-รูปประโยคแสดงความมุ่งหมายในการสื่อสารครบทุกด้าน - ประโยคความซ้อนใช้มากกว่า 4 คำ -ใช้รูปประโยคภาษาถิ่นประเภททำสิ่งมุ่งหวังให้สำเร็จ	พูดภาษาไทยถิ่นเหนือตามผู้ร่วมสนทนา	พูดออกเสียงได้ถูกต้องตามหลักการออกเสียงภาษาไทยถิ่นเหนือ แต่ไม่สม่ำเสมอ	พูดราบรื่นเป็นข้อความต่อเนื่องตั้งแต่ต้นจนจบ

สถานการณ์และคำพูดของผู้ร่วมสนทนา	คำพูดและพฤติกรรมของเด็ก	ความสามารถทางการพูด				
		การสื่อความหมาย			ความชัดเจนในการออกเสียง	ความคล่องในการพูด
		การใช้ศัพท์	การใช้รูปประโยค	การเลือกปรับใช้ภาษา		
10. ครู: จ้วยไปเอาปากกำตี้คูอรพินมาหื้อคูกำน้อเจ้า (เมื่อเด็กกลับเอาของมาให้) น้องนิดไปบอกครูอรพินว่าจะได้เจ้า	ดูงคูอรพินเจ้า ขอยืมปากกาหื้อคูน้ายเจ้า	ใช้ศัพท์แสดงการใช้ภาษาตามบริบททางสังคมและวัฒนธรรมได้ครบทุกด้าน -ใช้คำนาม กริยา และคำลงท้ายถูกต้อง -พูดภาษาถิ่น 10 คำ	รูปประโยคแสดงความมุ่งหมายในการสื่อสารครบทุกด้าน - ประโยคความเดียวใช้มากกว่า 4 คำ -ใช้รูปประโยคภาษาถิ่นประเภททำสิ่งมุ่งหวังให้สำเร็จ	พูดภาษาไทยถิ่นเหนือตามผู้ร่วมสนทนา	พูดออกเสียงได้ถูกต้องตามหลักการออกเสียงภาษาไทยถิ่นเหนือ แต่ไม่สม่ำเสมอ	พูดราบรื่นเป็นข้อความต่อเนื่องตั้งแต่ต้นจนจบ
11. ครู:คูกำลังจะจั๊ดโต๊ะกิ๋นข้าว คูไค่ฮู้ว่าวันนี้อะหยังกิ๋นจ้วยไป ถามแม่เอ้ยหื้อคูน้อยได้ก่อเจ้า (เมื่อเด็กกลับมาบอกคำตอบ ถามเด็กว่า) “ไปถามแม่เอ้ยว่าจะไดเจ้า ละแม่เอ้ยตอบว่าจะได”	นิดจะไปถามแม่เอ้ยว่าแม่เอ้ยวันนี้ยะกิ๋นอะหยัง แม่เอ้ยว่าผัดแต๋งเจ้า	ใช้ศัพท์แสดงการใช้ภาษาตามบริบททางสังคมและวัฒนธรรมได้ครบทุกด้าน -ใช้คำนาม กริยา วิเศษณ์ และคำลงท้ายถูกต้อง -พูดภาษาถิ่น 5 คำ	รูปประโยคแสดงความมุ่งหมายในการสื่อสารครบทุกด้าน - ประโยคความเดียวใช้มากกว่า 4 คำ -ใช้รูปประโยคภาษาถิ่นประเภททำสิ่งมุ่งหวังให้สำเร็จ	พูดภาษาไทยถิ่นเหนือตามผู้ร่วมสนทนา	พูดออกเสียงได้ถูกต้องตามหลักการออกเสียงภาษาไทยถิ่นเหนือ	พูดราบรื่นเป็นข้อความต่อเนื่องตั้งแต่ต้นจนจบ

ส่วนที่ 3

แบบประเมินความสามารถทางการพูดภาษาไทยกลาง (๕)

แบบประเมินความสามารถทางการพูดภาษาไทยถิ่นเหนือ (๖)

คำชี้แจง

<u>จุดประสงค์</u>

แบบประเมินความสามารถทางการพูดนี้เป็นเป็นส่วนที่ 3 ของแบบสอบความสามารถทางการพูดภาษาไทยกลางและภาษาไทยถิ่นเหนือ ซึ่งเป็นเครื่องมือการวิจัยของโปรแกรมการเพิ่มการเรียนรู้สองภาษาเพื่อพัฒนาส่งเสริมความสามารถทางการพูดภาษาไทยกลางและภาษาไทยถิ่นเหนือของเด็กวัยอนุบาล ใช้เพื่อประเมินระดับความสามารถทางการพูดภาษาไทยกลางและภาษาไทยถิ่นเหนือของเด็กวัยอนุบาลที่เข้าร่วมโปรแกรมฯ ในระยะก่อน และหลังการเข้าโปรแกรมฯ โดยใช้ผลการวิเคราะห์ในส่วนที่ 2 แบบวิเคราะห์ความสามารถทางการพูดภาษาไทยกลางและภาษาไทยถิ่นเหนือก่อนและหลังเข้าร่วมโปรแกรมฯ ของเด็กวัยอนุบาล มาพิจารณาตามเกณฑ์การประเมินความสามารถทางการพูดภาษาไทยกลางและภาษาไทยถิ่นเหนือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

<u>วิธีใช้แบบประเมินฯ</u>

3.1 ศึกษารายละเอียดของเกณฑ์การประเมินความสามารถทางการพูดภาษาไทยกลางและภาษาไทยถิ่นเหนือให้เข้าใจก่อนใช้แบบประเมินฯนี้

3.2 ระบุ วันเดือนปีและสถานการณ์การใช้ภาษาที่จะประเมิน

3.3 นำรายชื่อของเด็กในชั้นมาเรียงลำดับตามอายุ แล้วเติมชื่อเด็กลงในช่อง “ชื่อเด็ก” และเติมอายุลงในช่อง “อายุเด็ก”

3.3 นำส่วนที่ 2 แบบวิเคราะห์ความสามารถทางการพูดภาษาไทยกลางและภาษาไทยถิ่นเหนือของเด็กแต่ละคน ทั้งก่อนและหลังการเข้าร่วมโปรแกรมฯ มาพิจารณาเพื่อระบุระดับความสามารถทางการพูดแต่ละด้านของเด็กแต่ละคนในสถานการณ์รวมทั้งหมดของบทสนทนา โดยพิจารณาตาม อายุเด็ก ภาษาที่ประเมิน และเกณฑ์การประเมินความสามารถทางการพูดภาษาไทยกลางและภาษาไทยถิ่นเหนือแต่

ละด้าน ซึ่งแบ่งระดับความสามารถทางการพูดแต่ละด้านของเด็กตามระดับอายุ 3 – 5 ปี เป็น 4 ระดับคือ ระดับก่อนแรกเริ่ม ระดับแรกเริ่ม ระดับปานกลาง และระดับสูง

3.4 สรุประดับความสามารถทางการพูดภาษาไทยกลาง และภาษาไทยถิ่นเหนือ ของเด็ก ก่อนและหลังการเข้าร่วมโปรแกรมฯ จากจำนวนระดับความสามารถ แต่ละด้านของเด็กแต่ละคนที่มีความถี่สูงสุดในแต่ละด้าน

3.5 เขียนตัวเลข 0, 1, 2 หรือ 3 แสดงระดับความสามารถทางการพูดของเด็กแต่ละคน ลงในช่องระดับความสามารถทางการพูด ด้าน “การใช้ศัพท์” “ การใช้รูปประโยค” และ “การเลือกปรับใช้ภาษา” ซึ่งอยู่ ภายใต้หัวข้อการสื่อความหมาย “ความชัดเจนในการออกเสียง” และ “ความคล่องในการพูด”

5. เกณฑ์การประเมินความสามารถทางการพูดภาษาไทยกลาง

อายุ	ระดับความสามารถ	ตัวบ่งชี้ทางการพูด **ด้านการใช้ศัพท์ในการสื่อความหมาย**
3 ปี	ระดับ 0 (ต่ำกว่าระดับแรกเริ่ม)	เงียบไม่พูด หรือใช้ภาษาท่าทางแทนการพูด
	ระดับ 1 (ระดับแรกเริ่ม)	1.1 ใช้ศัพท์ภาษาไทยกลางที่แสดงถึงการใช้ภาษาตามบริบททางสังคมและวัฒนธรรม ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลที่ใช้ภาษา ด้านโอกาสและสถานการณ์ หรือด้านลีลาในการใช้ภาษาที่เป็นทางการไม่เป็นทางการ เพียงอย่างใดอย่างหนึ่งในสถานการณ์รวมทั้งหมด 1.2 ใช้คำศัพท์ภาษาไทยกลางประเภทคำนาม คำสรรพนาม และคำกิริยาได้ไม่ถูกต้องในทุกสถานการณ์ 1.3 ใช้คำศัพท์ภาษาไทยกลางได้น้อยกว่าคำศัพท์ภาษาไทยถิ่นเหนือ ในสถานการณ์รวมทั้งหมด
	ระดับ 2 (ระดับปานกลาง)	2.1 ใช้ศัพท์ภาษาไทยกลางที่แสดงถึงการใช้ภาษาตามบริบททางสังคมและวัฒนธรรม ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลที่ใช้ภาษา ด้านโอกาสและสถานการณ์ หรือด้านลีลาในการใช้ภาษาที่เป็นทางการไม่เป็นทางการได้มากกว่า 1 ด้าน แต่ไม่ครบทุกด้านในสถานการณ์รวมทั้งหมด 2.2 ใช้คำศัพท์ภาษาไทยกลางประเภทคำนาม คำสรรพนาม และคำกิริยาได้ถูกต้องแต่ไม่สม่ำเสมอสถานการณ์รวมทั้งหมด 2.3 ใช้คำศัพท์ภาษาไทยกลางได้มากกว่าคำศัพท์ภาษาไทยถิ่นเหนือ ในสถานการณ์รวมทั้งหมด
	ระดับ 3 (ระดับสูง)	3.1 ใช้ศัพท์ภาษาไทยกลางที่แสดงถึงการใช้ภาษาตามบริบททางสังคมและวัฒนธรรม ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลที่ใช้ภาษา ด้านโอกาสและสถานการณ์ หรือด้านลีลาในการใช้ภาษาที่เป็นทางการไม่เป็นทางการได้ครบทุกด้านในสถานการณ์รวมทั้งหมด 3.2 ใช้คำศัพท์ภาษาไทยกลางประเภทคำนาม คำสรรพนาม และคำกิริยาได้ถูกต้องสม่ำเสมอในทุกสถานการณ์ 3.3 ใช้เฉพาะคำศัพท์ภาษาไทยกลางตลอดในทุกสถานการณ์

5. เกณฑ์การประเมินความสามารถทางการพูดภาษาไทยกลาง (ต่อ)

อายุ	ระดับความสามารถ	ตัวบ่งชี้ทางการพูด ด้านการใช้ศัพท์ในการสื่อความหมาย
4 ปี	ระดับ 0 (ต่ำกว่าระดับแรกเริ่ม)	เงียบไม่พูด หรือใช้ภาษาท่าทางแทนการพูด
	ระดับ 1 (ระดับแรกเริ่ม)	1.1 ใช้ศัพท์ภาษาไทยกลางที่แสดงถึงการใช้ภาษาตามบริบททางสังคมและวัฒนธรรม ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลที่ใช้ภาษา ด้านโอกาสและสถานการณ์ หรือด้านลีลาในการใช้ภาษาที่เป็นทางการไม่เป็นทางการ เพียงอย่างใดอย่างหนึ่งในสถานการณ์รวมทั้งหมด 1.2 ใช้คำศัพท์ภาษาไทยกลางประเภทคำลงท้าย คำวิเศษณ์ คำกริยา และคำอุทานได้ไม่ถูกต้องในทุกสถานการณ์ 1.3 ใช้คำศัพท์ภาษาไทยกลางได้น้อยกว่าคำศัพท์ภาษาไทยถิ่นเหนือในสถานการณ์รวมทั้งหมด
	ระดับ 2 (ระดับปานกลาง)	2.1 ใช้ศัพท์ภาษาไทยกลางที่แสดงถึงการใช้ภาษาตามบริบททางสังคมและวัฒนธรรม ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลที่ใช้ภาษา ด้านโอกาสและสถานการณ์ หรือด้านลีลาในการใช้ภาษาที่เป็นทางการไม่เป็นทางการได้มากกว่า 1 ด้านแต่ไม่ครบทุกด้านในสถานการณ์รวมทั้งหมด 2.2 ใช้คำศัพท์ภาษาไทยกลางประเภทคำลงท้าย คำวิเศษณ์ คำกริยา และคำอุทานได้ถูกต้องแต่ ไม่สม่ำเสมอในทุกสถานการณ์ 2.3 ใช้คำศัพท์ภาษาไทยกลางได้มากกว่าคำศัพท์ภาษาไทยถิ่นเหนือในสถานการณ์ทั้งหมด
	ระดับ 3 (ระดับสูง)	3.1 ใช้ศัพท์ภาษาไทยกลางที่แสดงถึงการใช้ภาษาตามบริบททางสังคมและวัฒนธรรม ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลที่ใช้ภาษา ด้านโอกาสและสถานการณ์ หรือด้านลีลาในการใช้ภาษาที่เป็นทางการไม่เป็นทางการได้ครบทุกด้านในทุกสถานการณ์ 3.2 ใช้คำศัพท์ภาษาไทยกลางประเภทคำลงท้าย คำวิเศษณ์ คำกริยา และคำอุทานได้ถูกต้องสม่ำเสมอในทุกสถานการณ์ 3.3 ใช้เฉพาะคำศัพท์ภาษาไทยกลางตลอดในทุกสถานการณ์

5. เกณฑ์การประเมินความสามารถทางการพูดภาษาไทยกลาง (ต่อ)

อายุ	ระดับความสามารถ	ตัวบ่งชี้ทางการพูด **ด้านการใช้ศัพท์ในการสื่อความหมาย**
5 ปี	ระดับ 0 (ต่ำกว่าระดับแรกเริ่ม)	เงียบไม่พูด หรือใช้ภาษาท่าทางแทนการพูด
	ระดับ 1 (ระดับแรกเริ่ม)	1.1 ใช้ศัพท์ภาษาไทยกลางที่แสดงถึงการใช้ภาษาตามบริบททางสังคมและวัฒนธรรม ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลที่ใช้ภาษา ด้านโอกาสและสถานการณ์ หรือด้านลีลาในการใช้ภาษาที่เป็นทางการไม่เป็นทางการ เพียงอย่างใดอย่างหนึ่งในสถานการณ์รวมทั้งหมด 1.2 ใช้คำศัพท์ภาษาไทยกลางประเภทคำบุพบทได้ไม่ถูกต้อง หรือใช้คำศัพท์ได้ไม่ครบทุกประเภทในทุกสถานการณ์ 1.3 ใช้คำศัพท์ภาษาไทยกลางได้น้อยกว่าคำศัพท์ในภาษาไทยถิ่นเหนือในสถานการณ์รวมทั้งหมด
	ระดับ 2 (ระดับปานกลาง)	2.1 ใช้ศัพท์ภาษาไทยกลางที่แสดงถึงการใช้ภาษาตามบริบททางสังคมและวัฒนธรรม ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลที่ใช้ภาษา ด้านโอกาสและสถานการณ์ หรือด้านลีลาในการใช้ภาษาที่เป็นทางการไม่เป็นทางการได้มากกว่า 1 ด้าน แต่ไม่ครบทุกด้านในสถานการณ์รวมทั้งหมด 2.2 ใช้คำศัพท์ภาษาไทยกลางประเภทต่าง ๆ ได้ทุกประเภท แต่ความถูกต้องไม่สม่ำเสมอในสถานการณ์รวมทั้งหมด 2.4 ใช้คำศัพท์ภาษาไทยกลางได้ มากกว่าคำศัพท์ภาษาไทยถิ่นเหนือในสถานการณ์รวมทั้งหมด
	ระดับ 3 (ระดับสูง)	3.1 ใช้ศัพท์ภาษาไทยกลางที่แสดงถึงการใช้ภาษาตามบริบททางสังคมและวัฒนธรรม ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลที่ใช้ภาษา ด้านโอกาสและสถานการณ์ หรือด้านลีลาในการใช้ภาษาที่เป็นทางการไม่เป็นทางการได้ครบทุกด้านในสถานการณ์รวมทั้งหมด 3.2 ใช้คำศัพท์ภาษาไทยกลางประเภทต่าง ๆ ได้ทุกประเภทได้อย่างถูกต้องสม่ำเสมอในทุกสถานการณ์ 3.3 ใช้คำศัพท์ภาษาไทยกลางตลอดในทุกสถานการณ์

5. เกณฑ์การประเมินความสามารถทางการพูดภาษาไทยกลาง (ต่อ)

อายุ	ระดับความสามารถ	ตัวบ่งชี้ทางการพูด **ด้านการใช้รูปประโยคในการสื่อความหมาย**
3 ปี	ระดับ 0 (ต่ำกว่าระดับแรกเริ่ม)	เงียบไม่พูด, ใช้ภาษาท่าทางแทนการพูด หรือพูดน้อยมาก ข้อความยังไม่ต่อเนื่องเป็นประโยค
	ระดับ 1 (ระดับแรกเริ่ม)	1.1 ใช้รูปประโยคภาษาไทยกลางที่แสดงความมุ่งหมายในการสื่อสารด้านการเข้าสังคม ด้านการแลกเปลี่ยนข้อมูล ด้านการทำสิ่งที่มุ่งหวังให้สำเร็จ หรือด้านการแสดงความรู้สึก ได้เพียงด้านใดด้านหนึ่ง ในจำนวนประโยคที่พูดในสถานการณ์รวมทั้งหมด 1.2 ใช้รูปประโยคภาษาไทยกลางแบบประโยคความเดียว โดยใช้คำน้อยกว่า 3 คำ ในการสนทนาทุกสถานการณ์ 1.3 ใช้รูปประโยคภาษาไทยกลางประเภทต่าง ๆ ได้น้อยกว่า 3 ประเภท ในสถานการณ์รวมทั้งหมด
	ระดับ 2 (ระดับปานกลาง)	2.1 ใช้รูปประโยคภาษาไทยกลางที่แสดงความมุ่งหมายในการสื่อสารด้านการเข้าสังคม ด้านการแลกเปลี่ยนข้อมูล ด้านการทำสิ่งที่มุ่งหวังให้สำเร็จ หรือด้านการแสดงความรู้สึก ได้มากกว่าหนึ่งด้าน แต่ไม่แสดงความมุ่งหมายครบทุกด้านในจำนวนประโยคที่พูดทั้งหมด 2.2 ใช้รูปประโยคภาษาไทยกลางแบบประโยคความเดียว โดยใช้คำ 3 คำ ในการสนทนาทุก ๆ สถานการณ์ 2.3 ใช้รูปประโยคภาษาไทยกลางประเภทต่าง ๆ ได้ 3 ประเภท ในสถานการณ์รวมทั้งหมด
	ระดับ 3 (ระดับสูง)	3.1 ใช้รูปประโยคภาษาไทยกลางที่แสดงความมุ่งหมายในการสื่อสารด้านการเข้าสังคม ด้านการแลกเปลี่ยนข้อมูล ด้านการทำสิ่งที่มุ่งหวังให้สำเร็จ หรือด้านการแสดงความรู้สึก ได้ครบทุกด้าน ในจำนวนประโยคที่พูดทั้งหมด 3.2 ใช้รูปประโยคภาษาไทยกลางแบบประโยคความเดียว โดยใช้คำ3 คำขึ้นไป ในการสนทนาทุก ๆ สถานการณ์ 3.3 ใช้รูปประโยคภาษาไทยกลางประเภทต่าง ๆ ได้มากกว่า 3 ประเภท ในสถานการณ์รวมทั้งหมด

5. เกณฑ์การประเมินความสามารถทางการพูดภาษาไทยกลาง (ต่อ)

อายุ	ระดับความสามารถ	ตัวบ่งชี้ทางการพูด ด้านการใช้รูปประโยคในการสื่อความหมาย
4 ปี	ระดับ 0 (ต่ำกว่าระดับแรกเริ่ม)	เงียบไม่พูด, ใช้ภาษาท่าทางแทนการพูด หรือพูดน้อยมาก ข้อความยังไม่ต่อเนื่องเป็นประโยค
	ระดับ 1 (ระดับแรกเริ่ม)	1.1 ใช้รูปประโยคภาษาไทยกลางที่แสดงความมุ่งหมายในการสื่อสารด้านการเข้าสังคม ด้านการแลกเปลี่ยนข้อมูล ด้านการทำสิ่งที่มุ่งหวังให้สำเร็จ หรือด้านการแสดงความรู้สึก ได้ครบทุกด้านน้อยกว่าครึ่งหนึ่งของจำนวนประโยคที่พูดในสถานการณ์รวมทั้งหมด 1.2 ใช้รูปประโยคภาษาไทยกลางแบบประโยคความเดียวโดยใช้คำน้อยกว่า 4 คำ ในการสนทนาทุกสถานการณ์ 1.3 ใช้รูปประโยคภาษาไทยกลางประเภทต่าง ๆ ได้น้อยกว่า 3 ประเภท ในสถานการณ์รวมทั้งหมด
	ระดับ 2 (ระดับปานกลาง)	2.1 ใช้รูปประโยคภาษาไทยกลางที่แสดงความมุ่งหมายในการสื่อสารด้านการเข้าสังคม ด้านการแลกเปลี่ยนข้อมูล ด้านการทำสิ่งที่มุ่งหวังให้สำเร็จ หรือด้านการแสดงความรู้สึก ได้ครบทุกด้านมากกว่าครึ่งหนึ่งของจำนวนประโยคที่พูดทั้งหมด 2.2 ใช้รูปประโยคภาษาไทยกลางแบบประโยคความเดียว โดยใช้คำ4 คำ ในการสนทนาทุก ๆ สถานการณ์ 2.3 ใช้รูปประโยคภาษาไทยกลางประเภทต่าง ๆ ได้ 3 – 4 ประเภท ในสถานการณ์รวมทั้งหมด
	ระดับ 3 (ระดับสูง)	3.1 ใช้รูปประโยคภาษาไทยกลางที่แสดงความมุ่งหมายในการสื่อสารด้านการเข้าสังคม ด้านการแลกเปลี่ยนข้อมูล ด้านการทำสิ่งที่มุ่งหวังให้สำเร็จ หรือด้านการแสดงความรู้สึก ได้ครบทุกด้าน ในจำนวนประโยคที่พูดทั้งหมด 3.2 ใช้รูปประโยคภาษาไทยกลางแบบประโยคความรวม โดยใช้คำ 4 คำขึ้นไป ในการสนทนาทุก ๆ สถานการณ์ 3.3 ใช้รูปประโยคภาษาไทยกลางประเภทต่าง ๆ ได้มากกว่า 4 ประเภท ในสถานการณ์รวมทั้งหมด

5. เกณฑ์การประเมินความสามารถทางการพูดภาษาไทยกลาง (ต่อ)

อายุ	ระดับความสามารถ	ตัวบ่งชี้ทางการพูด ด้านการใช้รูปประโยคในการสื่อความหมาย
5 ปี	ระดับ 0 (ต่ำกว่าระดับแรกเริ่ม)	เงียบไม่พูด, ใช้ภาษาท่าทางแทนการพูด หรือพูดน้อยมาก ข้อความยังไม่ต่อเนื่องเป็นประโยค
	ระดับ 1 (ระดับแรกเริ่ม)	1.1 ใช้รูปประโยคภาษาไทยกลางที่แสดงความมุ่งหมายในการสื่อสารด้านการเข้าสังคม ด้านการแลกเปลี่ยนข้อมูล ด้านการทำสิ่งที่มุ่งหวังให้สำเร็จ หรือด้านการแสดงความรู้สึกได้ครบทุกด้าน แต่น้อยกว่าครึ่งหนึ่งของจำนวนประโยคที่พูดทั้งหมด 1.2 ใช้รูปประโยคภาษาไทยกลางแบบประโยคความเดียวหรือความรวมโดยใช้คำน้อยกว่า 4 คำ ในการสนทนาทุกสถานการณ์ 1.3 ใช้รูปประโยคภาษาไทยกลางประเภทต่าง ๆ ได้น้อยกว่า 4 ประเภท ในสถานการณ์รวมทั้งหมด
	ระดับ 2 (ระดับปานกลาง)	2.1 ใช้รูปประโยคภาษาไทยกลางที่แสดงความมุ่งหมายในการสื่อสารด้านการเข้าสังคม ด้านการแลกเปลี่ยนข้อมูล ด้านการทำสิ่งที่มุ่งหวังให้สำเร็จ หรือด้านการแสดงความรู้สึก ได้ครบทุกด้านมากกว่าครึ่งหนึ่งของจำนวนประโยคที่พูดทั้งหมด 2.2 ใช้รูปประโยคภาษาไทยกลางแบบประโยคความเดียวและความรวมโดยใช้คำน้อยกว่า 5 คำ ในทุกสถานการณ์ 2.3 ใช้รูปประโยคภาษาไทยกลางประเภทต่าง ๆ ได้ 4 ประเภท ในสถานการณ์รวมทั้งหมด
	ระดับ 3 (ระดับสูง)	3.1 ใช้รูปประโยคภาษาไทยกลางที่แสดงความมุ่งหมายในการสื่อสารด้านการเข้าสังคม ด้านการแลกเปลี่ยนข้อมูล ด้านการทำ สิ่งที่มุ่งหวังให้สำเร็จ หรือด้านการแสดงความรู้สึก ได้ครบทุกด้าน ในจำนวนประโยคที่พูดทั้งหมด 3.2 ใช้รูปประโยคภาษาไทยกลางแบบประโยคความเดียวและความรวม โดยใช้คำ 5 คำขึ้นไป ในการสนทนาทุก ๆ สถานการณ์ 3.3 ใช้รูปประโยคภาษาไทยกลางประเภทต่าง ๆ ได้ มากกว่า 4 ประเภท ในสถานการณ์รวมทั้งหมด

5. เกณฑ์การประเมินความสามารถทางการพูดภาษาไทยกลาง (ต่อ)

อายุ	ระดับความสามารถ	ตัวบ่งชี้ทางการพูด ด้านการเลือกปรับใช้ภาษาในการสื่อความหมาย
3 ปี	ระดับ 0 (ต่ำกว่าระดับแรกเริ่ม)	เงียบไม่พูด, ใช้ภาษาท่าทางแทนการพูด หรือไม่พูดภาษาไทยกลางเลย
	ระดับ 1 (ระดับแรกเริ่ม)	พูดภาษาไทยกลางไม่ถูกต้องทั้งด้านคำศัพท์และสำเนียงตลอดการสนทนาในทุกสถานการณ์
	ระดับ 2 (ระดับปานกลาง)	พูดปนสองภาษาโดยพูดภาษาไทยกลางได้ถูกต้องทั้งการใช้ศัพท์และสำเนียง ได้น้อยกว่าครึ่งหนึ่งของคำศัพท์ที่พูดทั้งหมด
	ระดับ 3 (ระดับสูง)	พูดปนสองภาษาโดยพูดภาษาไทยกลางได้ถูกต้องทั้งการใช้ศัพท์และสำเนียง ได้มากกว่าครึ่งหนึ่งของคำศัพท์ที่พูดทั้งหมด หรือพูดเฉพาะภาษาไทยกลางที่ถูกต้องทั้งการใช้ศัพท์และสำเนียง ตลอดการสนทนากับผู้ร่วมสนทนาที่ถนัดภาษาไทยกลาง
4 ปี	ระดับ 0 (ต่ำกว่าระดับแรกเริ่ม)	เงียบไม่พูด, ใช้ภาษาท่าทางแทนการพูด หรือไม่พูดภาษาไทยกลางเลย
	ระดับ 1 (ระดับแรกเริ่ม)	พูดปนสองภาษาโดยพูดภาษาไทยกลางได้ถูกต้องทั้งการใช้ศัพท์และสำเนียง ได้น้อยกว่าครึ่งหนึ่งของคำศัพท์ที่พูดทั้งหมด
	ระดับ 2 (ระดับปานกลาง)	พูดเฉพาะภาษาไทยกลาง โดยใช้เฉพาะคำศัพท์ที่มีความแตกต่างจากภาษาไทยถิ่นเหนือด้านความหมายหรือสำเนียง เพียงด้านใดด้านหนึ่ง หรือพูดปนสองภาษาโดยพูดภาษาไทยกลางได้ถูกต้องทั้งการใช้ศัพท์และสำเนียง ได้มากกว่าครึ่งหนึ่งของคำศัพท์ที่พูดทั้งหมด ตลอดการสนทนากับผู้ร่วมสนทนาที่ถนัดภาษาไทยกลาง
	ระดับ 3 (ระดับสูง)	พูดเฉพาะภาษาไทยกลาง โดยใช้คำศัพท์ที่มีความแตกต่างจากภาษาไทยถิ่นเหนือด้านความหมายและสำเนียง ได้อย่างถูกต้อง ตลอดการสนทนากับผู้ร่วมสนทนาที่ถนัดภาษาไทยกลาง

5. เกณฑ์การประเมินความสามารถทางการพูดภาษาไทยกลาง (ต่อ)

อายุ	ระดับความสามารถ	ตัวบ่งชี้ทางการพูด ด้านการเลือกปรับใช้ภาษาในการสื่อความหมาย
5 ปี	ระดับ 0 (ต่ำกว่าระดับแรกเริ่ม)	เงียบไม่พูด หรือพูดปนสองภาษาโดยพูดภาษาไทยกลางที่ถูกต้องด้านการใช้ศัพท์หรือสำเนียง เพียงด้านใดด้านหนึ่ง ได้น้อยกว่าครึ่งหนึ่งของคำศัพท์ที่พูดทั้งหมด
	ระดับ 1 (ระดับแรกเริ่ม)	พูดปนสองภาษาโดยพูดภาษาไทยกลางที่ถูกต้องทั้งการใช้ศัพท์และสำเนียง ได้มากกว่าครึ่งหนึ่งของคำศัพท์ที่พูดทั้งหมด
	ระดับ 2 (ระดับปานกลาง)	พูดเฉพาะภาษาไทยกลาง โดยใช้เฉพาะคำศัพท์ที่มีความแตกต่างจากภาษาไทยถิ่นเหนือด้านความหมายหรือสำเนียง เพียงด้านใดด้านหนึ่ง ตลอดการสนทนากับผู้ร่วมสนทนาที่ถนัดภาษาไทยกลาง
	ระดับ 3 (ระดับสูง)	พูดเฉพาะภาษาไทยกลาง โดยใช้คำศัพท์ที่มีความแตกต่างจากภาษาไทยถิ่นเหนือด้านความหมายและสำเนียง ได้อย่างถูกต้อง ตลอดการสนทนากับผู้ร่วมสนทนาที่ถนัดภาษาไทยกลาง

5. เกณฑ์การประเมินความสามารถทางการพูดภาษาไทยกลาง (ต่อ)

อายุ	ระดับความสามารถ	ตัวบ่งชี้ทางการพูด ด้านความชัดเจนในการออกเสียง
3 ปี	ระดับ 0 (ต่ำกว่าระดับแรกเริ่ม)	เงียบไม่พูด หรือใช้ภาษาท่าทางแทนการพูด
	ระดับ 1 (ระดับแรกเริ่ม)	พูดออกเสียงสระ วรรณยุกต์ และพยัญชนะ ม น ห ค อ ย, ว บ ก ป, ท ต ล จ พ และ ง ด ตามหลักการออกเสียงในภาษาไทยกลางได้ชัดเจนน้อยกว่าครึ่งหนึ่งของคำที่พูดทั้งหมด
	ระดับ 2 (ระดับปานกลาง)	พูดออกเสียงสระ วรรณยุกต์ และพยัญชนะ ม น ห ค อ ย, ว บ ก ป, ท ต ล จ พ และ ง ด ได้ตามหลักการออกเสียงในภาษาไทยกลางได้ชัดเจนเป็นครึ่งหนึ่ง หรือมากกว่าครึ่งหนึ่งของคำที่พูดทั้งหมด
	ระดับ 3 (ระดับสูง)	พูดออกเสียงสระ วรรณยุกต์ ได้ชัดเจนทุกเสียงตามหลักการออกเสียงในภาษาไทยกลาง และออกเสียง พยัญชนะ ม น ห ค อ ย, ว บ ก ป, ท ต ล จ พ และ ง ด ได้ชัดเจนตามหลักการออกเสียงในภาษาไทยกลางทุกเสียง แต่ยังออกเสียง ฟ ช ส และ ร ได้ไม่ชัดเจน
4 ปี	ระดับ 0 (ต่ำกว่าระดับแรกเริ่ม)	เงียบไม่พูด หรือใช้ภาษาท่าทางแทนการพูด
	ระดับ 1 (ระดับแรกเริ่ม)	พูดออกเสียงสระวรรณยุกต์ และพยัญชนะ ม น ห ค อ ย, ว บ ก ป, ท ต ล จ พ และ ง ด ได้ตามหลักการออกเสียงในภาษาไทยกลางได้ชัดเจนเป็นครึ่งหนึ่ง หรือมากกว่าครึ่งหนึ่งของคำที่พูดทั้งหมด
	ระดับ 2 (ระดับปานกลาง)	พูดออกเสียงสระ วรรณยุกต์ และพยัญชนะ ม น ห ค อ ย, ว บ ก ป, ท ต ล จ พ และ ง ด ได้ชัดเจนทุกเสียง ตามหลักการออกเสียงในภาษาไทยกลาง แต่เสียงพยัญชนะ ฟ ช ส และ ร ยังออกเสียงได้ไม่ชัดเจน
	ระดับ 3 (ระดับสูง)	พูดออกเสียงสระ วรรณยุกต์ ตัวสะกด และออกเสียงพยัญชนะ ม น ห ค อ ย, ว บ ก ป, ท ต ล จ พ และ ง ด รวมทั้งพยัญชนะ ฟ และ ช ได้ชัดเจนทุกเสียงตามหลักการออกเสียงในภาษาไทยกลาง แต่ยังออกเสียง ส และ ร ได้ไม่ชัดเจน

5. เกณฑ์การประเมินความสามารถทางการพูดภาษาไทยกลาง (ต่อ)

อายุ	ระดับความสามารถ	ตัวบ่งชี้ทางการพูด ด้านความชัดเจนในการออกเสียง
5 ปี	ระดับ 0 (ต่ำกว่าระดับแรกเริ่ม)	เงียบไม่พูด หรือใช้ภาษาท่าทางแทนการพูด
	ระดับ 1 (ระดับแรกเริ่ม)	พูดออกเสียงสระ วรรณยุกต์ ตัวสะกด และพยัญชนะ ม น ห ค อ ย, ว บ ก ป, ท ต ล จ พ, ง ด, และ ฟ ช ได้ตามหลักการออกเสียงในภาษาไทยกลางได้ชัดเจนเป็นบางเสียงเท่านั้น
	ระดับ 2 (ระดับปานกลาง)	พูดออกเสียงสระ วรรณยุกต์ ตัวสะกด และออกเสียงพยัญชนะ ม น ห ค อ ย, ว บ ก ป, ท ต ล จ พ, ง ด, และ ฟ ช ได้ชัดเจนทุกเสียง ตามหลักการออกเสียงในภาษาไทยกลาง แต่ยังออกเสียง ส และ ร ได้ไม่ชัดเจน
	ระดับ 3 (ระดับสูง)	พูดออกเสียงสระ วรรณยุกต์ ตัวสะกด และออกเสียงพยัญชนะ ม น ห ค อ ย, ว บ ก ป, ท ด ล จ พ, ง ด, ฟ ช และ ส ได้ชัดเจนทุกเสียงตามหลักการออกเสียงในภาษาไทยกลาง ยกเว้นเสียง ร เสียงเดียวเท่านั้น

5. เกณฑ์การประเมินความสามารถทางการพูดภาษาไทยกลาง (ต่อ)

อายุ	ระดับความสามารถ	ตัวบ่งชี้ทางการพูด ด้านความคล่องในการพูด
3 ปี	ระดับ 0 (ต่ำกว่าระดับแรกเริ่ม)	เงียบไม่พูด หรือใช้ภาษาท่าทางแทนการพูด
	ระดับ 1 (ระดับแรกเริ่ม)	พูดไม่ราบรื่น ตะกุกตะกัก โดยพูดซ้ำคำเดิม ซ้ำพยางค์ พูดลากเสียง หรือมีเสียงที่ไม่มีความหมายแทรกในทุก คำที่พูดทั้งหมดมากกว่าครึ่งหนึ่งของประโยคที่พูดทั้งหมด
	ระดับ 2 (ระดับปานกลาง)	พูดไม่ราบรื่น ตะกุกตะกัก โดยพูดซ้ำคำเดิม ซ้ำพยางค์ พูดลากเสียง หรือมีเสียงที่ไม่มีความหมายแทรกในประโยคเป็นครึ่งหนึ่งของประโยคที่พูดทั้งหมด
	ระดับ 3 (ระดับสูง)	พูดไม่ราบรื่น ตะกุกตะกัก โดยพูดซ้ำคำเดิม ซ้ำพยางค์ พูดลากเสียง หรือมีเสียงที่ไม่มีความหมายแทรกบ้าง แต่น้อยกว่าครึ่งหนึ่งของประโยคที่พูดทั้งหมด หรือพูดราบรื่นทั้งในประโยคใจความเดียวและหลายใจความต่อเนื่องกัน ตลอดการสนทนา
4 ปี	ระดับ 0 (ต่ำกว่าระดับแรกเริ่ม)	เงียบไม่พูด หรือพูดไม่ราบรื่น ตะกุกตะกัก โดยพูดซ้ำคำเดิม ซ้ำพยางค์ พูดลากเสียง หรือมีเสียงที่ไม่มีความหมายแทรกในทุกประโยคที่พูดทั้งหมด
	ระดับ 1 (ระดับแรกเริ่ม)	พูดไม่ราบรื่น ตะกุกตะกัก โดยพูดซ้ำคำเดิม ซ้ำพยางค์ พูดลากเสียง หรือมีเสียงที่ไม่มีความหมายแทรกในประโยคที่พูดเป็นครึ่งหนึ่งของประโยคที่พูดทั้งหมด
	ระดับ 2 (ระดับปานกลาง)	พูดราบรื่น ตะกุกตะกัก โดยไม่มีการพูดซ้ำคำเดิม ซ้ำพยางค์ พูดลากเสียง หรือไม่มีเสียงที่ไม่มีความหมายแทรกในประโยคได้มากกว่าครึ่งหนึ่งของประโยคที่พูดทั้งหมด
	ระดับ 3 (ระดับสูง)	พูดราบรื่นทั้งในใจความเดียวและหลายใจความต่อเนื่องกัน โดยไม่มีการพูดซ้ำคำเดิม ซ้ำพยางค์ พูดลากเสียง หรือไม่มีเสียงที่ไม่มีความหมายแทรกในการพูดตลอดข้อความที่พูดทั้งหมด

4. เกณฑ์การประเมินความสามารถทางการพูดภาษาไทยกลาง (ต่อ)

อายุ	ระดับความสามารถ	ตัวบ่งชี้ทางการพูด ด้านความคล่องในการพูด
5 ปี	ระดับ 0 (ต่ำกว่าระดับแรกเริ่ม)	เงียบไม่พูด หรือพูดไม่ราบรื่น ตะกุกตะกัก โดยพูดซ้ำคำเดิม ซ้ำพยางค์ พูดลากเสียง หรือมีเสียงที่ไม่มีความหมายแทรกในทุกประโยคที่พูดทั้งหมด
	ระดับ 1 (ระดับแรกเริ่ม)	พูดไม่ราบรื่น ตะกุกตะกัก โดยพูดซ้ำคำเดิม ซ้ำพยางค์ พูดลากเสียง หรือมีเสียงที่ไม่มีความหมายแทรกในประโยคเป็นครึ่งหนึ่งหรือมากกว่าครึ่งหนึ่งของประโยคที่พูดทั้งหมด
	ระดับ 2 (ระดับปานกลาง)	พูดไม่ราบรื่น ตะกุกตะกัก โดยพูดซ้ำคำเดิม ซ้ำพยางค์ พูดลากเสียง หรือมีเสียงที่ไม่มีความหมายแทรกในประโยคที่พูดบ้าง แต่น้อยกว่าครึ่งหนึ่งของประโยคที่พูดทั้งหมด
	ระดับ 3 (ระดับสูง)	พูดราบรื่นทั้งในใจความเดียวและหลายใจความต่อเนื่องกัน โดยไม่มีการพูดซ้ำคำเดิม ซ้ำพยางค์ พูดลากเสียง หรือไม่มีเสียงที่ไม่มีความหมายแทรกในการพูดเลยตลอดข้อความที่พูดทั้งหมด

6. เกณฑ์การประเมินความสามารถทางการพูดภาษาไทยถิ่นเหนือ

อายุ	ระดับความสามารถ	ดัวบ่งชี้ทางการพูด **ด้านการใช้ศัพท์ในการสื่อความหมาย**
3 ปี	ระดับ 0 (ต่ำกว่าระดับแรกเริ่ม)	เงียบไม่พูด หรือใช้ภาษาท่าทางแทนการพูด
	ระดับ 1 (ระดับแรกเริ่ม)	2.1 ใช้ศัพท์ภาษาถิ่นที่แสดงถึงการใช้ภาษาตามบริบททางสังคมและวัฒนธรรม ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลที่ใช้ภาษา ด้านโอกาสและสถานการณ์ หรือด้านลีลาในการใช้ภาษาที่เป็นทางการไม่เป็นทางการ เพียงอย่างใดอย่างหนึ่งในสถานการณ์รวมทั้งหมด 2.2 ใช้คำศัพท์ภาษาถิ่นประเภทคำนาม คำสรรพนาม และคำกิริยาได้ไม่ถูกต้องเลยในทุกสถานการณ์ 2.3 ใช้คำศัพท์ภาษาถิ่นได้น้อยกว่าคำศัพท์ภาษาไทยกลางในสถานการณ์รวมทั้งหมด
	ระดับ 2 (ระดับปานกลาง)	1.1 ใช้ศัพท์ภาษาถิ่นที่แสดงถึงการใช้ภาษาตามบริบททางสังคมและวัฒนธรรม ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลที่ใช้ภาษา ด้านโอกาสและสถานการณ์ หรือด้านลีลาในการใช้ภาษาที่เป็นทางการไม่เป็นทางการได้มากกว่า 1 ด้าน แต่ไม่ครบทุกด้านในสถานการณ์รวมทั้งหมด 1.2 ใช้คำศัพท์ภาษาถิ่นประเภทคำนาม คำสรรพนาม และคำกิริยาได้ถูกต้องแต่ไม่สม่ำเสมอในสถานการณ์รวมทั้งหมด 1.3 ใช้คำศัพท์ภาษาถิ่นได้ มากกว่าคำศัพท์ภาษาไทยกลางในสถานการณ์รวมทั้งหมด
	ระดับ 3 (ระดับสูง)	1.1 ใช้ศัพท์ภาษาถิ่นที่แสดงถึงการใช้ภาษาตามบริบททางสังคมและวัฒนธรรม ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลที่ใช้ภาษา ด้านโอกาสและสถานการณ์ หรือด้านลีลาในการใช้ภาษาที่เป็นทางการไม่เป็นทางการได้ครบทุกด้านในสถานการณ์รวมทั้งหมด 1.2 ใช้คำศัพท์ภาษาถิ่นประเภทคำนาม คำสรรพนาม และคำกิริยาได้ถูกต้องสม่ำเสมอในแต่ละสถานการณ์ 1.3 ใช้เฉพาะคำศัพท์ภาษาถิ่นตลอดในทุกสถานการณ์การใช้ภาษาไทยถิ่นเหนือ

6. เกณฑ์การประเมินความสามารถทางการพูดภาษาไทยถิ่นเหนือ

อายุ	ระดับความสามารถ	ตัวบ่งชี้ทางการพูด ด้านการใช้ศัพท์ในการสื่อความหมาย
4 ปี	ระดับ 0 (ต่ำกว่าระดับแรกเริ่ม)	เงียบไม่พูด หรือใช้ภาษาท่าทางแทนการพูด
	ระดับ 1 (ระดับแรกเริ่ม)	1.1 ใช้ศัพท์ภาษาถิ่นที่แสดงถึงการใช้ภาษาตามบริบททางสังคมและวัฒนธรรม ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลที่ใช้ภาษา ด้านโอกาสและสถานการณ์ หรือด้านลีลาในการใช้ภาษาที่เป็นทางการไม่เป็นทางการ เพียงอย่างใดอย่างหนึ่งในสถานการณ์รวมทั้งหมด 1.2 ใช้คำศัพท์ภาษาถิ่นประเภทคำลงท้าย คำวิเศษณ์ คำกริยา และคำอุทานได้ไม่ถูกต้องเลย ในสถานการณ์รวมทั้งหมด 1.3 ใช้คำศัพท์ภาษาถิ่นได้น้อยกว่าคำศัพท์ภาษาไทยกลาง ในสถานการณ์รวมทั้งหมด
	ระดับ 2 (ระดับปานกลาง)	2.1 ใช้ศัพท์ภาษาถิ่นที่แสดงถึงการใช้ภาษาตามบริบททางสังคมและวัฒนธรรม ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลที่ใช้ภาษา ด้านโอกาสและสถานการณ์ หรือด้านลีลาในการใช้ภาษาที่เป็นทางการไม่เป็นทางการได้มากกว่า 1 ด้าน แต่ไม่ครบทุกด้านในสถานการณ์รวมทั้งหมด 2.2 ใช้คำศัพท์ภาษาถิ่นประเภทคำลงท้าย คำวิเศษณ์ คำกริยา และคำอุทานได้ถูกต้องแต่ ไม่สม่ำเสมอในทุกสถานการณ์ 2.3 ใช้คำศัพท์ภาษาถิ่นได้ มากกว่าคำศัพท์ภาษาไทยกลาง ในสถานการณ์รวมทั้งหมด
	ระดับ 3 (ระดับสูง)	3.1 ใช้ศัพท์ภาษาถิ่นที่แสดงถึงการใช้ภาษาตามบริบททางสังคม และวัฒนธรรม ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลที่ใช้ภาษา ด้านโอกาสและสถานการณ์ หรือด้านลีลาในการใช้ภาษาที่เป็นทางการไม่เป็นทางการได้ครบทุกด้านในสถานการณ์รวมทั้งหมด 3.2 ใช้คำศัพท์ภาษาถิ่นประเภทคำลงท้าย คำวิเศษณ์ คำกริยา และคำอุทานได้ถูกต้องสม่ำเสมอในทุกสถานการณ์ 3.3 ใช้เฉพาะคำศัพท์ภาษาไทยถิ่นเหนือตลอดในทุกสถานการณ์การใช้ภาษาไทยถิ่นเหนือ

6. เกณฑ์การประเมินความสามารถทางการพูดภาษาไทยถิ่นเหนือ

อายุ	ระดับความสามารถ	ตัวบ่งชี้ทางการพูด ด้านการใช้ศัพท์ในการสื่อความหมาย
5 ปี	ระดับ 0 (ต่ำกว่าระดับแรกเริ่ม)	เงียบไม่พูด หรือใช้ภาษาท่าทางแทนการพูด
	ระดับ 1 (ระดับแรกเริ่ม)	1.1 ใช้ศัพท์ภาษาถิ่นที่แสดงถึงการใช้ภาษาตามบริบททางสังคมและวัฒนธรรม ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลที่ใช้ภาษา ด้านโอกาสและสถานการณ์ หรือด้านลีลาในการใช้ภาษาที่เป็นทางการไม่เป็นทางการ เพียงอย่างใดอย่างหนึ่งในสถานการณ์รวมทั้งหมด 1.2 ใช้คำศัพท์ภาษาถิ่นประเภทคำบุพบทได้ไม่หรือถูกต้อง, หรือใช้คำศัพท์ได้ไม่ครบทุกประเภทในทุกสถานการณ์ 1.3 ใช้คำศัพท์ภาษาถิ่น ได้น้อยกว่าคำศัพท์ภาษาไทยกลาง ในสถานการณ์รวมทั้งหมด
	ระดับ 2 (ระดับปานกลาง)	2.1 ใช้ศัพท์ภาษาถิ่นที่แสดงถึงการใช้ภาษาตามบริบททางสังคมและวัฒนธรรม ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลที่ใช้ภาษา ด้านโอกาสและสถานการณ์ หรือด้านลีลาในการใช้ภาษาที่เป็นทางการไม่เป็นทางการได้มากกว่า 1 ด้าน แต่ไม่ครบทุกด้านในสถานการณ์รวมทั้งหมด 2.2 ใช้คำศัพท์ภาษาถิ่นประเภทต่าง ๆ ได้ทุกประเภท แต่ความถูกต้องไม่สม่ำเสมอในสถานการณ์รวมทั้งหมด 2.3 ใช้คำศัพท์ภาษาถิ่นได้ มากกว่าคำศัพท์ภาษาไทยกลางในสถานการณ์รวมทั้งหมด
	ระดับ 3 (ระดับสูง)	3.1 ใช้ศัพท์ภาษาถิ่นที่แสดงถึงการใช้ภาษาตามบริบททางสังคมและวัฒนธรรม ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลที่ใช้ภาษา ด้านโอกาสและสถานการณ์ หรือด้านลีลาในการใช้ภาษาที่เป็นทางการไม่เป็นทางการได้ครบทุกด้านในสถานการณ์รวมทั้งหมด 3.2 ใช้คำศัพท์ภาษาถิ่นประเภทต่าง ๆ ได้ทุกประเภทได้อย่างถูกต้องสม่ำเสมอในทุกสถานการณ์ ใช้เฉพาะคำศัพท์ภาษาไทยถิ่นเหนือตลอดในทุกสถาน-การณ์การใช้ภาษาไทยถิ่นเหนือ

6. เกณฑ์การประเมินความสามารถทางการพูดภาษาไทยถิ่นเหนือ (ต่อ)

อายุ	ระดับความสามารถ	ตัวบ่งชี้ทางการพูด ด้านการใช้รูปประโยคในการสื่อความหมาย
3 ปี	ระดับ 0 (ต่ำกว่าระดับแรกเริ่ม)	เงียบไม่พูด, ใช้ภาษาท่าทางแทนการพูด หรือพูดน้อยมาก ข้อความยังไม่ต่อเนื่องเป็นประโยค
	ระดับ 1 (ระดับแรกเริ่ม)	1.1 ใช้รูปประโยคภาษาถิ่นที่แสดงความมุ่งหมายในการสื่อสารด้านการเข้าสังคม ด้านการแลกเปลี่ยนข้อมูล ด้านการทำสิ่งที่มุ่งหวังให้สำเร็จ หรือด้านการแสดงความรู้สึก ได้เพียงด้านใดด้านหนึ่ง ในจำนวนประโยคที่พูดในสถานการณ์รวมทั้งหมด 1.2 ใช้รูปประโยคภาษาถิ่นแบบประโยคความเดียวโดยใช้คำน้อยกว่า 3 คำ ในการสนทนาทุกสถานการณ์ 1.3 ใช้รูปประโยคภาษาถิ่นประเภทต่าง ๆ ได้น้อยกว่า 3 ประเภทในสถานการณ์รวมทั้งหมด
	ระดับ 2 (ระดับปานกลาง)	2.1 ใช้รูปประโยคภาษาถิ่นที่แสดงความมุ่งหมายในการสื่อสารด้านการเข้าสังคม ด้านการแลกเปลี่ยนข้อมูล ด้านการทำสิ่งที่มุ่งหวังให้สำเร็จ หรือด้านการแสดงความรู้สึก ได้มากกว่าหนึ่งด้าน แต่ไม่แสดงความมุ่งหมายครบทุกด้าน ในจำนวนประโยคที่พูดในสถานการณ์รวมทั้งหมด 2.2 ใช้รูปประโยคภาษาถิ่นแบบประโยคความเดียวใช้ 3 คำ ในการสนทนาทุก ๆ สถานการณ์ 2.3 ใช้รูปประโยคภาษาถิ่นประเภทต่าง ๆ ได้ 3 ประเภท ในสถานการณ์รวมทั้งหมด
	ระดับ 3 (ระดับสูง)	3.1 ใช้รูปประโยคภาษาถิ่นที่แสดงความมุ่งหมายในการสื่อสารด้านการเข้าสังคม ด้านการแลกเปลี่ยนข้อมูล ด้านการทำสิ่งที่มุ่งหวังให้สำเร็จ หรือด้านการแสดงความรู้สึก ได้ครบทุกด้าน ในจำนวนประโยคที่พูดทั้งหมด 3.2 ใช้รูปประโยคภาษาถิ่นแบบประโยคความเดียวโดยใช้ 3 คำขึ้นไปในการสนทนาทุก ๆ สถานการณ์ 3.3 ใช้รูปประโยคประเภทต่าง ๆ ได้มากกว่า 3 ประเภท ในสถานการณ์รวมทั้งหมด

6. เกณฑ์การประเมินความสามารถทางการพูดภาษาไทยถิ่นเหนือ (ต่อ)

อายุ	ระดับความสามารถ	ตัวบ่งชี้ทางการพูด **ด้านการใช้รูปประโยคในการสื่อความหมาย**
4 ปี	ระดับ 0 (ต่ำกว่าระดับแรกเริ่ม)	เงียบไม่พูด, ใช้ภาษาท่าทางแทนการพูด หรือพูดน้อยมาก ข้อความยังไม่ต่อเนื่องเป็นประโยค
	ระดับ 1 (ระดับแรกเริ่ม)	1.1 ใช้รูปประโยคภาษาถิ่นที่แสดงความมุ่งหมายในการสื่อสารด้านการเข้าสังคม ด้านการแลกเปลี่ยนข้อมูล ด้านการทำสิ่งที่มุ่งหวังให้สำเร็จ หรือด้านการแสดงความรู้สึก ได้ครบทุกด้านน้อยกว่าครึ่งหนึ่งของจำนวนประโยคที่พูดในสถานการณ์รวมทั้งหมด 1.2 ใช้รูปประโยคภาษาถิ่นแบบประโยคความเดียวโดยใช้คำน้อยกว่า 4 คำ ในการสนทนาทุกสถานการณ์ 1.3 ใช้รูปประโยคภาษาถิ่นประเภทต่าง ๆ ได้น้อยกว่า 3 ประเภทในสถานการณ์รวมทั้งหมด
	ระดับ 2 (ระดับปานกลาง)	2.1 ใช้รูปประโยคภาษาถิ่นที่แสดงความมุ่งหมายในการสื่อสารด้านการเข้าสังคม ด้านการแลกเปลี่ยนข้อมูล ด้านการทำสิ่งที่มุ่งหวังให้สำเร็จ หรือด้านการแสดงความรู้สึก ได้ครบทุกด้านมากกว่าครึ่งหนึ่งของจำนวนประโยคที่พูดทั้งหมด 2.2 ใช้รูปประโยคภาษาถิ่นแบบประโยคความเดียวโดยใช้คำ 4 คำ ในการสนทนาทุก ๆ สถานการณ์ 2.3 ใช้รูปประโยคภาษาถิ่นประเภทต่าง ๆ ได้ 3 – 4 ประเภทในสถานการณ์รวมทั้งหมด
	ระดับ 3 (ระดับสูง)	3.1 ใช้รูปประโยคภาษาถิ่นที่แสดงความมุ่งหมายในการสื่อสารด้านการเข้าสังคม ด้านการแลกเปลี่ยนข้อมูล ด้านการทำสิ่งที่มุ่งหวังให้สำเร็จ หรือด้านการแสดงความรู้สึก ได้ครบทุกด้าน ในจำนวนประโยคที่พูดทั้งหมด 3.2 ใช้รูปประโยคภาษาถิ่นแบบประโยคความเดียวและความรวมโดยใช้คำ 4 คำขึ้นไปในการสนทนาทุก ๆสถานการณ์ 3.3 ใช้รูปประโยคภาษาถิ่นประเภทต่าง ๆ ได้มากกว่า 4 ประเภท ในสถานการณ์รวมทั้งหมด

6. เกณฑ์การประเมินความสามารถทางการพูดภาษาไทยถิ่นเหนือ (ต่อ)

อายุ	ระดับความสามารถ	ตัวบ่งชี้ทางการพูด **ด้านการใช้รูปประโยคในการสื่อความหมาย**
5 ปี	ระดับ 0 (ต่ำกว่าระดับแรกเริ่ม)	เงียบไม่พูด, ใช้ภาษาท่าทางแทนการพูด หรือพูดน้อยมาก ข้อความยังไม่ต่อเนื่องเป็นประโยค
	ระดับ 1 (ระดับแรกเริ่ม)	1.1 ใช้รูปประโยคภาษาถิ่นที่แสดงความมุ่งหมายในการสื่อสารด้านการเข้าสังคม ด้านการแลกเปลี่ยนข้อมูล ด้านการทำสิ่งที่มุ่งหวังให้สำเร็จ หรือด้านการแสดงความรู้สึก ได้ครบทุกด้าน แต่น้อยกว่าครึ่งหนึ่งของจำนวนประโยคที่พูดทั้งหมด 1.2 ใช้รูปประโยคภาษาถิ่นแบบประโยคความเดียวและความรวมโดยใช้คำ น้อยกว่า 4 คำ ในการสนทนาทุก ๆ สถานการณ์ 1.3 ใช้รูปประโยคภาษาถิ่นประเภทต่าง ๆ ได้น้อยกว่า 4 ประเภท ในสถานการณ์รวมทั้งหมด
	ระดับ 2 (ระดับปานกลาง)	2.1 ใช้รูปประโยคภาษาถิ่นที่แสดงความมุ่งหมายในการสื่อสารด้านการเข้าสังคม ด้านการแลกเปลี่ยนข้อมูล ด้านการทำสิ่งที่มุ่งหวังให้สำเร็จ หรือด้านการแสดงความรู้สึก ได้ครบทุกด้านมากกว่าครึ่งหนึ่งของจำนวนประโยคที่พูดทั้งหมด 2.2 ใช้รูปประโยคภาษาถิ่นแบบประโยคความเดียวและความรวมโดยใช้คำน้อยกว่า 5 คำในการสนทนาทุกสถานการณ์ 2.3 ใช้รูปประโยคภาษาถิ่นประเภทต่าง ๆ ได้ 4 ประเภท ในสถานการณ์รวมทั้งหมด
	ระดับ 3 (ระดับสูง)	3.1 ใช้รูปประโยคภาษาถิ่นที่แสดงความมุ่งหมายในการสื่อสารด้านการเข้าสังคม ด้านการแลกเปลี่ยนข้อมูล ด้านการทำสิ่งที่มุ่งหวังให้สำเร็จ หรือด้านการแสดงความรู้สึก ได้ครบทุกด้าน ในจำนวนประโยคที่พูดทั้งหมด 3.2 ใช้รูปประโยคภาษาถิ่นแบบประโยคความเดียวและความรวมโดยใช้คำ 5 คำขึ้นไปในการสนทนาทุก ๆสถานการณ์ 3.3 ใช้รูปประโยคภาษาถิ่นประเภทต่าง ๆ ได้ มากกว่า 4 ประเภท ในสถานการณ์รวมทั้งหมด

6. เกณฑ์การประเมินความสามารถทางการพูดภาษาไทยถิ่นเหนือ (ต่อ)

อายุ	ระดับความสามารถ	ตัวบ่งชี้ทางภาษา **ด้านการเลือกปรับใช้ภาษาในการสื่อความหมาย**
3 ปี	ระดับ 0 (ต่ำกว่าระดับแรกเริ่ม)	เงียบไม่พูด , ใช้ภาษาท่าทางแทนการพูด หรือไม่พูดภาษาไทยถิ่นเหนือเลย
	ระดับ 1 (ระดับแรกเริ่ม)	พูดภาษาปนกันโดยใช้ภาษาไทยถิ่นเหนือไม่ถูกต้องทั้งการใช้ศัพท์และสำเนียง มากกว่าคำศัพท์ที่พูดทั้งหมดในทุกสถานการณ์
	ระดับ 2 (ระดับปานกลาง)	พูดภาษาปนกันโดยใช้ภาษาไทยถิ่นเหนือ ได้ถูกต้องด้านการใช้ศัพท์และสำเนียง ได้น้อยกว่าครึ่งหนึ่งของคำศัพท์ที่พูดทั้งหมดในทุกสถานการณ์
	ระดับ 3 (ระดับสูง)	พูดภาษาปนกันโดยใช้ภาษาไทยถิ่นเหนือ ได้ถูกต้องทั้งการใช้ศัพท์และสำเนียง ได้มากกว่าครึ่งหนึ่งของคำศัพท์ที่พูดทั้งหมด หรือ หรือพูดเฉพาะภาษาไทยถิ่นเหนือ ได้ถูกต้องทั้งการใช้ศัพท์และสำเนียง ตลอดการสนทนาทุกสถานการณ์
4 ปี	ระดับ 0 (ต่ำกว่าระดับแรกเริ่ม)	เงียบไม่พูด หรือพูดภาษาปนกันโดยใช้ภาษาไทยถิ่นเหนือ ไม่ถูกต้องทั้งการใช้คำศัพท์และสำเนียง มากกว่าครึ่งหนึ่งของคำศัพท์ที่พูดทั้งหมดในทุกสถานการณ์
	ระดับ 1 (ระดับแรกเริ่ม)	พูดภาษาปนกันโดยใช้ภาษาไทยถิ่นเหนือ ได้ถูกต้องเพียงการใช้ศัพท์หรือสำเนียง ได้น้อยกว่าครึ่งหนึ่งของคำศัพท์ที่พูดทั้งหมดในทุกสถานการณ์
	ระดับ 2 (ระดับปานกลาง)	พูดเฉพาะภาษาไทยถิ่นเหนือ ได้ถูกต้องเพียงการใช้ศัพท์หรือสำเนียงเพียงด้านใดด้านหนึ่ง ได้มากกว่าครึ่งหนึ่งของคำศัพท์ที่พูดทั้งหมด
	ระดับ 3 (ระดับสูง)	พูดเฉพาะภาษาไทยถิ่นเหนือ ได้ถูกต้องเพียงด้านการใช้ศัพท์หรือสำเนียงเพียงด้านใดด้านหนึ่งได้มากกว่าคำศัพท์ที่พูดทั้งหมด หรือพูดภาษาไทยถิ่นเหนือได้ถูกต้องทั้งด้านการใช้ศัพท์และสำเนียง ตลอดการสนทนาในทุกสถานการณ์

6. เกณฑ์การประเมินความสามารถทางการพูดภาษาไทยถิ่นเหนือ (ต่อ)

อายุ	ระดับความสามารถ	ตัวบ่งชี้ทางการพูด **ด้านการเลือกปรับใช้ภาษาในการสื่อความหมาย**
5 ปี	ระดับ 0 (ต่ำกว่าระดับแรกเริ่ม)	เงียบไม่พูด หรือพูดภาษาปนกันโดยใช้ภาษาไทยถิ่นเหนือ ได้ถูกต้องทั้งการใช้ศัพท์และสำเนียง ได้น้อยกว่าครึ่งหนึ่งของคำศัพท์ที่พูดทั้งหมดในทุกสถานการณ์
	ระดับ 1 (ระดับแรกเริ่ม)	พูดภาษาปนกันโดยใช้ภาษาไทยถิ่นเหนือ ได้ถูกต้องทั้งการใช้คำศัพท์และสำเนียง ได้มากกว่าครึ่งหนึ่งของคำศัพท์ที่พูดทั้งหมดในทุกสถานการณ์
	ระดับ 2 (ระดับปานกลาง)	พูดเฉพาะภาษาไทยถิ่นเหนือ ได้ถูกต้องด้านการใช้ศัพท์หรือสำเนียง เพียงด้านใดด้านหนึ่ง ตลอดการสนทนาในทุกสถานการณ์
	ระดับ 3 (ระดับสูง)	พูดเฉพาะภาษาไทยถิ่นเหนือ ได้ถูกต้องทั้งการใช้ศัพท์และสำเนียงตลอดการสนทนาในทุกสถานการณ์

6. เกณฑ์การประเมินความสามารถทางการพูดภาษาไทยถิ่นเหนือ (ต่อ)

อายุ	ระดับความสามารถ	ตัวบ่งชี้ทางภาษา **ด้านความชัดเจนในการออกเสียง**
3 ปี	ระดับ 0 (ต่ำกว่าระดับแรกเริ่ม)	เงียบไม่พูด หรือใช้ภาษาท่าทางแทนการพูด
	ระดับ 1 (ระดับแรกเริ่ม)	พูดออกเสียงสระเดี่ยวและสระประสม วรรณยุกต์ และพยัญชนะ **ม น ห ค อ ย ญ ฮ, ว บ ก ป, ท ต ล จ พ** และ **ง ด** ตามหลักการออกเสียงในภาษาไทยถิ่นเหนือ ได้ชัดเจนน้อยกว่าครึ่งหนึ่ง หรือเพียงครึ่งหนึ่งของคำที่พูดทั้งหมด
	ระดับ 2 (ระดับปานกลาง)	พูดออกเสียงสระเดี่ยว สระประสม วรรณยุกต์ และพยัญชนะ **ม น ห ค อ ย ญ ฮ, ว บ ก ป, ท ต ล จ พ** และ **ง ด** ได้ตามหลักการออกเสียงในภาษาไทยถิ่นเหนือได้ชัดเจนเป็นบางเสียง เพียง แต่มากกว่าครึ่งหนึ่งของคำที่พูดทั้งหมด
	ระดับ 3 (ระดับสูง)	พูดออกเสียงสระเดี่ยว สระประสม วรรณยุกต์ ได้ชัดเจนทุกเสียงตามหลักการออกเสียงในภาษาไทยถิ่นเหนือ และออกเสียง พยัญชนะ **ม น ห ค อ ย ญ ฮ, ว บ ก ป, ท ต ล จ พ** และ **ง ด** ได้ชัดเจนตามหลักการออกเสียงในภาษาไทยถิ่นเหนือทุกเสียง แต่ยังออกเสียง **ฟ** และ **ส** ได้ไม่ชัดเจน
4 ปี	ระดับ 0 (ต่ำกว่าระดับแรกเริ่ม)	เงียบไม่พูด หรือใช้ภาษาท่าทางแทนการพูด
	ระดับ 1 (ระดับแรกเริ่ม)	พูดออกเสียงสระเดี่ยว สระประสม วรรณยุกต์ และพยัญชนะ **ม น ห ค อ ย ญ ฮ, ว บ ก ป, ท ต ล จ พ** และ **ง ด** ได้ชัดเจนตามหลักการออกเสียงในภาษาไทยถิ่นเหนือได้น้อยกว่าหรือเท่ากับคำที่พูดทั้งหมด
	ระดับ 2 (ระดับปานกลาง)	พูดออกเสียงสระเดี่ยว สระประสม วรรณยุกต์ และออกเสียงพยัญชนะ **ม น ห ค อ ย ญ ฮ, ว บ ก ป, ท ต ล จ พ** และ **ง ด** ได้ชัดเจนทุกเสียง ตามหลักการออกเสียงในภาษาไทยถิ่นเหนือแต่ยังออกเสียง **ฟ** และ **ส** ได้ไม่ชัดเจน
	ระดับ 3 (ระดับสูง)	พูดออกเสียงสระ วรรณยุกต์ ตัวสะกด และออกเสียงพยัญชนะ **ม น ห ค อ ย ญ ฮ, ว บ ก ป, ท ต ล จ พ, ง ด,** และ **ฟ** ได้ชัดเจนทุกเสียงตามหลักการออกเสียงในภาษาไทยถิ่นเหนือแต่ยังออกเสียง **ส** ได้ไม่ชัดเจน

6. เกณฑ์การประเมินความสามารถทางการพูดภาษาไทยถิ่นเหนือ (ต่อ)

อายุ	ระดับความสามารถ	ตัวบ่งชี้ทางภาษา **ด้านความชัดเจนในการออกเสียง**
5 ปี	ระดับ 0 (ต่ำกว่าระดับแรกเริ่ม)	เงียบไม่พูด หรือใช้ภาษาท่าทางแทนการพูด
	ระดับ 1 (ระดับแรกเริ่ม)	พูดออกเสียงสระ วรรณยุกต์ ตัวสะกด และพยัญชนะ **ม น ห ค อ ย ญ ฮ, ว บ ก ป, ท ต ล จ พ, ง ด,** และ **ฟ** ได้ตามหลักการออกเสียงในภาษาไทยถิ่นเหนือได้ชัดเจนเป็นบางเสียง
	ระดับ 2 (ระดับปานกลาง)	พูดออกเสียงสระ วรรณยุกต์ ตัวสะกด และออกเสียงพยัญชนะ **ม น ห ค อ ย ญ ฮ, ว บ ก ป, ท ต ล จ พ, ง ด,** และ **ฟ** ได้ชัดเจนทุกเสียง ตามหลักการออกเสียงในภาษาไทยถิ่นเหนือ แต่ยังออกเสียง **ส** ได้ไม่ชัดเจน
	ระดับ 3 (ระดับสูง)	พูดออกเสียงสระ วรรณยุกต์ ตัวสะกด และออกเสียงพยัญชนะ **ม น ห ค อ ย ญ ฮ, ว บ ก ป, ท ต ล จ พ, ง ด, ฟ,** และ **ส** ได้ชัดเจนทุกเสียงตามหลักการออกเสียงในภาษาไทยถิ่นเหนือ

6. เกณฑ์การประเมินความสามารถทางการพูดภาษาไทยถิ่นเหนือ (ต่อ)

อายุ	ระดับความสามารถ	ตัวบ่งชี้ทางการพูด ด้านความคล่องในการพูด
3 ปี	ระดับ 0 (ต่ำกว่าระดับแรกเริ่ม)	เงียบไม่พูด หรือใช้ภาษาท่าทางแทนการพูด
	ระดับ 1 (ระดับแรกเริ่ม)	พูดไม่ราบรื่น ตะกุกตะกัก โดยพูดซ้ำคำเดิม ซ้ำพยางค์ พูดลากเสียง หรือพูดเสียงที่ไม่มีความหมายแทรกในคำที่พูดตลอดทุกสถานการณ์ที่พูดทั้งหมด
	ระดับ 2 (ระดับปานกลาง)	พูดไม่ราบรื่น ตะกุกตะกักโดยพูดซ้ำคำเดิม ซ้ำพยางค์ พูดลากเสียง หรือพูดเสียงที่ไม่มีความหมายแทรกในประโยคที่พูดมากกว่าครึ่งหนึ่งของประโยคที่พูดทั้งหมด
	ระดับ 3 (ระดับสูง)	พูดไม่ราบรื่น ตะกุกตะกักโดยพูดซ้ำคำเดิม ซ้ำพยางค์ พูดลากเสียง หรือพูดเสียงที่ไม่มีความหมายแทรกในประโยคที่พูดบ้างแต่น้อยกว่าครึ่งหนึ่งของประโยคที่พูดทั้งหมด หรือพูดราบรื่นทั้งในใจความเดียวและหลาย ๆ ใจความต่อเนื่องกัน ตลอดการสนทนา
4 ปี	ระดับ 0 (ต่ำกว่าระดับแรกเริ่ม)	เงียบไม่พูด หรือพูดไม่ราบรื่น ตะกุกตะกักโดยพูดซ้ำคำเดิม ซ้ำพยางค์ พูดลากเสียง หรือพูดเสียงที่ไม่มีความหมายแทรกในทุกประโยคที่พูดตลอดการสนทนาในทุกสถานการณ์
	ระดับ 1 (ระดับแรกเริ่ม)	พูดไม่ราบรื่น ตะกุกตะกักโดยพูดซ้ำคำเดิม ซ้ำพยางค์ พูดลากเสียง หรือพูดเสียงที่ไม่มีความหมายแทรกในประโยคที่พูดมากกว่าครึ่งหนึ่งของประโยคที่พูดทั้งหมด
	ระดับ 2 (ระดับปานกลาง)	พูดไม่ราบรื่นในใจความสั้น ๆ และในข้อความที่ยาวต่อเนื่องกันหลายใจความ โดยพูดซ้ำคำเดิม ซ้ำพยางค์ พูดลากเสียง หรือพูดเสียงที่ไม่มีความหมายแทรกบ้าง แต่น้อยกว่าครึ่งหนึ่งของประโยคที่พูดทั้งหมด
	ระดับ 3 (ระดับสูง)	พูดราบรื่นทั้งในใจความสั้น ๆและใจความที่ยาวต่อเนื่องกัน โดยไม่มีการพูดซ้ำคำเดิม ซ้ำพยางค์ พูดลากเสียง หรือไม่มีการพูดเสียงที่ไม่มีความหมายแทรกในการพูดเลย ตลอดข้อความที่พูดทั้งหมดในทุกสถานการณ์

6. เกณฑ์การประเมินความสามารถทางการพูดภาษาไทยถิ่นเหนือ (ต่อ)

อายุ	ระดับความสามารถ	ตัวบ่งชี้ทางการพูด ด้านความคล่องในการพูด
5 ปี	ระดับ 0 (ต่ำกว่าระดับแรกเริ่ม)	เงียบไม่พูด หรือพูดไม่ราบรื่น ตะกุกตะกักโดยพูดซ้ำคำเดิม ซ้ำพยางค์ พูดลากเสียง หรือพูดเสียงที่ไม่มีความหมายแทรกในทุกประโยคที่พูดในการสนทนาทุกสถานการณ์
	ระดับ 1 (ระดับแรกเริ่ม)	พูดไม่ราบรื่น ตะกุกตะกักทั้งในใจความสั้น ๆ และข้อความที่ยาวต่อเนื่องกัน โดยพูดซ้ำคำเดิม ซ้ำพยางค์ พูดลากเสียง หรือพูดเสียงที่ไม่มีความหมายแทรกในประโยคที่พูด มากกว่าครึ่งหนึ่งของประโยคที่พูดทั้งหมด
	ระดับ 2 (ระดับปานกลาง)	พูดราบรื่นในใจความสั้น ๆ แต่เมื่อพูดข้อความที่ยาวต่อเนื่องกันหลายใจความ จะพูดซ้ำคำเดิม ซ้ำพยางค์ พูดลากเสียง หรือพูดเสียงที่ไม่มีความหมายแทรกบ้าง แต่น้อยกว่าครึ่งหนึ่งของประโยคที่พูดทั้งหมด
	ระดับ 3 (ระดับสูง)	พูดราบรื่นทั้งในใจความสั้น ๆและใจความที่ยาวต่อเนื่องกัน โดยไม่มีการพูดซ้ำคำเดิม ซ้ำพยางค์ พูดลากเสียง หรือไม่มีการพูดเสียงที่ไม่มีความหมายแทรกในการพูดตลอดข้อความที่พูดทั้งหมดในทุกสถานการณ์

ส่วนที่ 3 แบบประเมินความสามารถทางการพูดภาษาไทยกลาง (๕)

วันที่..... เดือน..... พ.ศ..... ภาษาที่ประเมิน.....

คนที่	ชื่อเด็ก	อายุเด็ก	ระดับความสามารถทางการพูด									
			การสื่อความหมาย						ความชัดเจนในการออกเสียง		ความคล่องในการพูด	
			การใช้ศัพท์		การใช้รูปประโยค		การเลือกหรือปรับภาษา					
			ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง
1												
2												
3												
4												
5												
6												
7												
8												
9												
10												
11												
.												
.												
.												
.												

ส่วนที่ 3 แบบประเมินความสามารถทางการพูดภาษาไทยถิ่นเหนือ (๖)

วันที่..... เดือน..... พ.ศ..... ภาษาที่ประเมิน.....

คนที่	ชื่อเด็ก	อายุเด็ก	ระดับความสามารถทางการพูด									
			การสื่อความหมาย						ความชัดเจนในการออกเสียง		ความคล่องในการพูด	
			การใช้ศัพท์		การใช้รูปประโยค		การเลือกหรือปรับภาษา					
			ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง
1												
2												
3												
4												
5												
6												
7												
8												
9												
10												
11												
.												
.												
.												
.												

ตัวอย่างการนำ ส่วนที่ 2 แบบวิเคราะห์ฯ รายบุคคล มาสรุปประเมินระดับความสามารถทางการพูด

ส่วนที่ 2 แบบวิเคราะห์ความสามารถทางการพูดภาษาไทยกลาง (๓)

ของเด็กหญิงนัฐพรรณ ขยัน อายุ 4 ปี 2 เดือน หลังเข้าร่วมโปรแกรมการเพิ่มการเรียนรู้สองภาษา

สถานการณ์และคำพูดของผู้ร่วมสนทนา	คำพูดและพฤติกรรมของเด็ก	ความสามารถทางการพูด				
		การสื่อความหมาย			ความชัดเจนในการออกเสียง	ความคล่องในการพูด
		การใช้ศัพท์	การใช้รูปประโยค	การเลือกปรับใช้ภาษา		
1. ครู: น้องนิดมาแต่เช้าเลยนะคะ วันนี้ทักทายกันหน่อยสิคะ	สวัสดีค่ะ (พร้อมยกมือไหว้)	-ใช้ศัพท์แสดงการใช้ภาษาตามบริบททางสังคมและวัฒนธรรมได้ครบทุกด้าน (3) -ใช้คำกริยา และคำลงท้ายถูกต้อง (3) -พูดภาษาไทยกลาง 2 คำ	-รูปประโยคแสดงความมุ่งหมายในการสื่อสารครบทุกด้าน (3) - ประโยคความเดียวใช้น้อยกว่า 4 คำ (1) -ใช้รูปประโยคภาษาไทยกลาง ประเภทมุ่งบอกเล่า	พูดภาษาไทยกลางตามผู้ร่วมสนทนา (3)	พูดออกเสียงได้ถูกต้องตามหลักการออกเสียงภาษาไทยกลาง (3)	พูดราบรื่นเป็นข้อความต่อเนื่องตั้งแต่ต้นจนจบ (3)
2. ครู: น้องนิด (แล้วเอานมให้ แล้วพูดกับเด็กว่า) เวลารับของแล้วควรทำอย่างไรคะ	ขอบคุงค่ะ (แล้วรับของจากครู)	-ใช้ศัพท์แสดงการใช้ภาษาตามบริบททางสังคมและวัฒนธรรมได้ครบทุกด้าน (3) -ใช้คำกริยา และคำลงท้ายถูกต้อง (3) -พูดภาษาไทยกลาง 2 คำ	-รูปประโยคแสดงความมุ่งหมายในการสื่อสารครบทุกด้าน (3) - ประโยคความเดียวใช้น้อยกว่า 4 คำ (1) -ใช้รูปประโยคภาษาไทยกลางประเภทมุ่งบอกเล่า	พูดภาษาไทยกลางตามผู้ร่วมสนทนา (3)	พูดออกเสียงได้ถูกต้องตามหลักการออกเสียงภาษาไทยกลาง แต่ไม่สม่ำเสมอ (2)	พูดราบรื่นเป็นข้อความต่อเนื่องตั้งแต่ต้นจนจบ (3)
3. ครู: จะกลับบ้านแล้วมาลาครูก่อนสิคะ	(ยกมือไหว้ พร้อมกับพูดว่า) คุงคู่ค่ะ สวัสดีค่ะ	-ใช้ศัพท์แสดงการใช้ภาษาตามบริบททางสังคมและวัฒนธรรมได้ครบทุกด้าน (3) -ใช้คำนาม และคำลงท้ายถูกต้อง (3) คำกริยา -พูดภาษาไทยกลาง 4 คำ	-รูปประโยคแสดงความมุ่งหมายในการสื่อสารครบทุกด้าน (3) - ประโยคความเดียวใช้ 4 คำ (2) -ใช้รูปประโยคภาษาไทยกลาง ประเภทมุ่งบอกเล่า	พูดภาษาไทยกลางตามผู้ร่วมสนทนา (3)	พูดออกเสียงได้ถูกต้องตามหลักการออกเสียงภาษาไทยกลาง แต่ไม่สม่ำเสมอ (2)	พูดราบรื่นเป็นข้อความต่อเนื่องตั้งแต่ต้นจนจบ (3)
4. ครู: หยุดเรียนวันเสาร์และวันอาทิตย์ไปทำอะไรมาคะ	หนูโช้ย แม่ดูบ้านค่ะ	-ใช้ศัพท์แสดงการใช้ภาษาตามบริบททางสังคมและวัฒนธรรมได้ครบทุกด้าน (3) -ใช้คำนาม กริยา และคำลงท้ายถูกต้อง (3) -พูด 6 คำ (ถิ่น 1 กลาง 5)	-รูปประโยคแสดงความมุ่งหมายในการสื่อสารครบทุกด้าน (3) - ประโยคความเดียวใช้มากกว่า 4 คำ (3) -ใช้รูปประโยคถิ่น ประเภทมุ่งบอกเล่า	พูดภาษาไทยกลางตามผู้ร่วมสนทนา (3)	พูดออกเสียงได้ถูกต้องตามหลักการออกเสียงภาษาไทยกลาง แต่ไม่สม่ำเสมอ (2)	พูดราบรื่นเป็นข้อความต่อเนื่องตั้งแต่ต้นจนจบ (3)
5. การพูดเมื่อรู้สึกหิว	ดูค่ะ ขออนุญาตไปกินน้ำค่ะ	-ใช้ศัพท์แสดงการใช้ภาษาตามบริบททางสังคมและวัฒนธรรมได้ครบทุกด้าน (3) -ใช้คำนาม กริยา และคำลงท้ายถูกต้อง (3) -พูด 8 คำ (ถิ่น 2 กลาง 6)	-รูปประโยคแสดงความมุ่งหมายในการสื่อสารครบทุกด้าน (3) - ประโยคความเดียวใช้มากกว่า 4 คำ (3) -ใช้รูปประโยคถิ่น ประเภททำสิ่งมุ่งหวังให้สำเร็จ	พูดปนสองภาษาโดยพูดภาษาไทยกลางมากกว่าภาษาไทยถิ่นเหนือ (3)	พูดออกเสียงได้ถูกต้องตามหลักการออกเสียงภาษาไทยกลาง แต่ไม่สม่ำเสมอ (2)	พูดราบรื่นเป็นข้อความต่อเนื่องตั้งแต่ต้นจนจบ (3)

สถานการณ์และคำพูดของผู้ร่วมสนทนา	คำพูดและพฤติกรรมของเด็ก	ความสามารถทางการพูด				
		การสื่อความหมาย			ความชัดเจนในการออกเสียง	ความคล่องในการพูด
		การใช้ศัพท์	การใช้รูปประโยค	การเลือกปรับใช้ภาษา		
6. ครู: น้องนิด อยากได้ต้องพูดอย่างไรคะ	ขอบคุงค่ะ (แล้วรับของจากครู)	-ใช้ศัพท์แสดงการใช้ภาษาตามบริบททางสังคมและวัฒนธรรมได้ครบทุกด้าน (3) -ใช้คำกริยา และคำลงท้ายถูกต้อง (3) -พูดภาษาไทยกลาง 2 คำ	-รูปประโยคแสดงความมุ่งหมายในการสื่อสารครบทุกด้าน (3) - ประโยคความเดียวใช้น้อยกว่า 4 คำ (1) -ใช้รูปประโยคไทยกลางประเภทมุ่งบอกเล่า	พูดภาษาไทยกลางตามผู้ร่วมสนทนา (3)	พูดออกเสียงได้ถูกต้องตามหลักการออกเสียงภาษาไทยกลาง แต่ไม่สม่ำเสมอ (2)	พูดราบรื่นเป็นข้อความต่อเนื่องตั้งแต่ต้นจนจบ (3)
7. การพูดเมื่อต้องแบ่งของรักของตนให้คนอื่น	น้องยาค่ะ อยากเอาขนมก่ค่ะ นิกหื้อ	-ใช้ศัพท์แสดงการใช้ภาษาตามบริบททางสังคมและวัฒนธรรมได้ครบทุกด้าน (3) -ใช้คำนาม กริยา และคำลงท้ายถูกต้อง (3) -พูด 9 คำ (ถิ่น 2 กลาง 7)	-รูปประโยคแสดงความมุ่งหมายในการสื่อสารครบทุกด้าน (3) - ประโยคความเดียวใช้มากกว่า 4 คำ (3) -ใช้รูปประโยคไทยกลางประเภทมุ่งบอกเล่า	พูดปนสองภาษาโดยพูดภาษาไทยกลางมากกว่าภาษาไทยถิ่นเหนือ (3)	พูดออกเสียงได้ถูกต้องตามหลักการออกเสียงภาษาไทยกลาง แต่ไม่สม่ำเสมอ (2)	พูดราบรื่นเป็นข้อความต่อเนื่องตั้งแต่ต้นจนจบ (3)
8.ครู: ช่วยไปยืมไม้บรรทัดของน้องยามาให้ครูหน่อยนะคะ (เมื่อเด็กกลับเอาของมาให้) น้องนิดไปบอกเพื่อนว่ายังไงคะ	น้องยาค่ะ ดุงคูขอยืมไม้บังทักค่ะ	-ใช้ศัพท์แสดงการใช้ภาษาตามบริบททางสังคมและวัฒนธรรมได้ครบทุกด้าน (3) -ใช้คำนาม กริยา และคำลงท้ายถูกต้อง (3) -พูดภาษาไทยกลาง 9 คำ	-รูปประโยคแสดงความมุ่งหมายในการสื่อสารครบทุกด้าน (3) - ประโยคความเดียวใช้มากกว่า 4 คำ (3) -ใช้รูปประโยคไทยกลางประเภทมุ่งบอกเล่า	พูดภาษาไทยกลางตามผู้ร่วมสนทนา (3)	พูดออกเสียงได้ถูกต้องตามหลักการออกเสียงภาษาไทยกลาง แต่ไม่สม่ำเสมอ (2)	พูดราบรื่นเป็นข้อความต่อเนื่องตั้งแต่ต้นจนจบ (3)
9. ครู: ช่วยไปถามน้องยาว่าวันนี้ตอนเช้าทานข้าวกับอะไรก่อนมาโรงเรียน แล้วรีบกลับมาบอกครูนะคะ (เมื่อเด็กกลับมาบอกคำตอบ) น้องนิดไปถามเพื่อนว่ายังไงคะ แล้วเพื่อนตอบว่าอย่างไร	มะเหมี่ยวตอบว่า ว่ากินเข้ากับจิ้งทอกค่ะ	-ใช้ศัพท์แสดงการใช้ภาษาตามบริบททางสังคมและวัฒนธรรมได้ครบทุกด้าน (3) -ใช้คำนาม กริยา และคำลงท้ายถูกต้อง (3) -พูดภาษาไทยกลาง 9 คำ	-รูปประโยคแสดงความมุ่งหมายในการสื่อสารครบทุกด้าน (3) - ประโยคความเดียวใช้มากกว่า 4 คำ (3) -ใช้รูปประโยคไทยกลางประเภทมุ่งบอกเล่า	พูดปนสองภาษาโดยพูดภาษาไทยกลางมากกว่าภาษาไทยถิ่นเหนือ (3)	พูดออกเสียงได้ถูกต้องตามหลักการออกเสียงภาษาไทยกลาง แต่ไม่สม่ำเสมอ (2)	พูดราบรื่นเป็นข้อความต่อเนื่องตั้งแต่ต้นจนจบ (3)
10. ครู: ช่วยไปยืมไม้บันทัดที่ครูวรวุฒิมาให้ครูหน่อยนะคะ (เมื่อเด็กกลับเอาของมาให้) น้องนิดไปบอกครูวรวุฒิว่ายังไงคะ	ว่า ว่า ดูวรวุฒิค่ะ ดูนุ้ยยืมไม้บังทักค่ะ แล้วดูวรวุฒิก็เอาหื้อค่ะ	-ใช้ศัพท์แสดงการใช้ภาษาตามบริบททางสังคมและวัฒนธรรมได้ครบทุกด้าน (3) -ใช้คำนาม กริยา บุพบท และคำลงท้ายถูกต้อง (3) -พูด 16 คำ (ถิ่น 4 กลาง 14)	-รูปประโยคแสดงความมุ่งหมายในการสื่อสารครบทุกด้าน (3) - ประโยคความรวมใช้มากกว่า 4 คำ (3) -ใช้รูปประโยคไทยกลางประเภทมุ่งบอกเล่า	พูดปนสองภาษาโดยพูดภาษาไทยกลางน้อยกว่าภาษาไทยถิ่นเหนือ (2)	พูดออกเสียงได้ถูกต้องตามหลักการออกเสียงภาษาไทยกลาง แต่ไม่สม่ำเสมอ (2)	พูดไม่ราบรื่น พูดซ้ำคำเดิม (2)

สถานการณ์และคำพูดของผู้ร่วมสนทนา	คำพูดและพฤติกรรมของเด็ก	ความสามารถทางการพูด				
		การสื่อความหมาย			ความชัดเจนในการออกเสียง	ความคล่องในการพูด
		การใช้ศัพท์	การใช้รูปประโยค	การเลือกปรับใช้ภาษา		
11. ครู:กำลังจะเตรียมจัดโต๊ะอาหาร ครูอยากทราบว่าวันนี้มีอาหารกลางวันอะไรช่วยไปถามแม่เอ้ยให้ครูหน่อยได้มั๊ย (เมื่อเด็กกลับมาบอกคำตอบ) ถามเด็กว่าไปถามแม่เอ้ยว่ายังไงคะ แล้วแม่เอ้ยตอบว่าอย่างไร	แม่เอ้ยวันนี้แกงอะไรคะ แม่เอ้ยว่า แก่งไข่พะโล้ค่ะ	-ใช้ศัพท์แสดงการใช้ภาษาตามบริบททางสังคมและวัฒนธรรมได้ครบทุกด้าน (3) -ใช้คำนาม กริยา บุพบทและคำลงท้ายถูกต้อง (3) -พูด 16 คำ (ถิ่น 4 กลาง 14)	-รูปประโยคแสดงความมุ่งหมายในการสื่อสารครบทุกด้าน (3) - ประโยคความรวมใช้มากกว่า 4 คำ (3) -ใช้รูปประโยคไทยกลางประเภทมุ่งบอกเล่า	พูดปนสองภาษาโดยพูดภาษาไทยกลางมากกว่าภาษาไทยถิ่นเหนือ (3)	พูดออกเสียงได้ถูกต้องตามหลักการออกเสียงภาษาไทยกลาง แต่ไม่สม่ำเสมอ (2)	พูดราบรื่นเป็นข้อความต่อเนื่องตั้งแต่ต้นจนจบ (3)
สรุป		(3)	(3)	(3)	(2)	(3)

ผลการสรุประดับความสามารถทางการพูด

ภาษาไทยกลางและภาษาไทยถิ่นเหนือของเด็กวัยอนุบาล

ตารางสรุประดับความสามารถทางการพูดภาษาไทยกลาง ก่อนและหลังการเข้าโปรแกรมการเพิ่มการเรียนรู้สองภาษา ของเด็กวัยอนุบาลชั้นปีที่ 1 อายุ 3 – 5 ปี

คนที่	อายุเด็ก	ระดับความสามารถทางการพูดภาษาไทยกลาง									
		การสื่อความหมาย						ความชัดเจนในการออกเสียง		ความคล่องในการพูด	
		ศัพท์ที่ใช้		รูปประโยค		การเลือกปรับใช้ภาษา					
		ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง
1.	3 ปี 5 เดือน	0	3	0	3	0	1	0	1	0	2
2.	3 ปี 9 เดือน	2	3	2	3	1	2	1	2	1	2
3.	4 ปี 1 เดือน	1	3	1	3	1	2	1	2	1	2
4.	4 ปี 1 เดือน	1	3	1	3	1	3	1	2	1	2
5.	4 ปี 2 เดือน	1	3	1	3	1	3	1	2	1	2
6.	4 ปี 8 เดือน	1	3	2	3	1	2	2	2	1	3
7.	4 ปี 10 เดือน	1	3	1	3	1	2	1	2	1	2
8.	4 ปี 10 เดือน	1	3	2	3	2	3	2	3	1	2
9.	4 ปี 10 เดือน	2	3	2	3	2	3	2	3	2	3
10.	4 ปี 11 เดือน	1	3	1	3	1	2	1	2	1	2
11.	4 ปี 11 เดือน	2	3	2	3	2	3	2	3	2	3
สรุปจำนวนเด็กที่มีความสามารถในแต่ละระดับ		0=1 1=7 2=3 3=0	0=0 1=0 2=0 3=11	0=1 1=5 2=5 3=0	0=0 1=0 2=0 3=11	0=1 1=7 2=3 3=0	0=0 1=1 2=5 3=5	0=1 1=6 2=4 3=0	0=0 1=1 2=7 3=3	0=1 1=8 2=2 3=0	0=0 1=0 2=7 3=4
สรุประดับความสามารถทางการพูดที่มีความถี่สูงสุด		1	3	1, 2	3	1	2, 3	1	2	1	2

<u>หมายเหตุ</u> คำอธิบายสำหรับตัวเลขในช่องสรุป

*ตัวเลข (0 – 3) ตัวแรกของแต่ละช่องที่อยู่ก่อนเครื่องหมาย = หมายถึง ระดับความสามารถทางการพูดของเด็ก

*ตัวเลขหลังเครื่องหมาย = หมายถึง จำนวนคนที่มีความสามารถในแต่ละระดับ

ตัวเลขแสดง ระดับความสามารถทางการพูดมีความหมายดังต่อไปนี้

0 หมายถึง ระดับความสามารถที่ต่ำกว่าระดับแรกเริ่ม

1 หมายถึง ระดับความสามารถระดับแรกเริ่ม

2 หมายถึง ระดับความสามารถระดับปานกลาง

3 หมายถึง ระดับความสามารถระดับสูง

(ดูรายละเอียดของคำพูดและพฤติกรรมที่แสดงความสามารถแต่ละระดับได้ในเกณฑ์การประเมิน ฯ)

ตารางสรุประดับความสามารถทางการพูดภาษาไทยถิ่นเหนือก่อนและหลังการเข้าโปรแกรมการเพิ่มการเรียนรู้สองภาษา ของเด็กวัยอนุบาล ชั้นปีที่ 1 อายุ 3 – 5 ปี

คนที่	อายุเด็ก	ระดับความสามารถทางการพูดภาษาไทยถิ่นเหนือ									
		การสื่อความหมาย						ความชัดเจนในการออกเสียง		ความคล่องในการพูด	
		ศัพท์ที่ใช้		รูปประโยค		การเลือกปรับใช้ภาษา					
		ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง
1.	3 ปี 5 เดือน	1	3	2	3	2	3	2	3	1	3
2.	3 ปี 9 เดือน	1	3	2	3	2	3	2	3	1	3
3.	4 ปี 1 เดือน	1	3	1	3	2	3	1	2	1	3
4.	4 ปี 1 เดือน	1	3	2	3	2	3	1	3	1	3
5.	4 ปี 2 เดือน	1	3	2	3	1	3	2	3	1	3
6.	4 ปี 8 เดือน	1	3	2	3	2	3	2	3	1	3
7.	4 ปี 10 เดือน	1	3	2	3	2	3	2	3	1	3
8.	4 ปี 10 เดือน	1	3	2	3	2	3	2	3	1	3
9.	4 ปี 10 เดือน	1	3	2	3	2	3	2	3	2	3
10.	4 ปี 11 เดือน	1	3	2	3	2	3	2	2	1	3
11.	4 ปี 11 เดือน	1	3	2	3	2	3	2	3	2	3
สรุปจำนวนเด็กที่มีความสามารถในแต่ละระดับ		0=0 1=11 2=0 3=0	0=0 1=0 2=0 3=11	0=0 1=1 2=10 3=0	0=0 1=0 2=0 3=11	0=0 1=1 2=10 3=0	0=0 1=0 2=0 3=11	0=0 1=2 2=9 3=0	0=0 1=0 2=1 3=10	0=0 1=9 2=2 3=0	0=0 1=0 2=0 3=11
สรุประดับความสามารถทางการพูดที่มีความถี่สูงสุด		1	3	2	3	3	3	3	3	1	3

<u>หมายเหตุ</u> คำอธิบายสำหรับตัวเลขในช่องสรุป

*ตัวเลข (0 – 3) ตัวแรกของแต่ละช่องที่อยู่ก่อนเครื่องหมาย = หมายถึง ระดับความสามารถทางการพูดของเด็ก

*ตัวเลขหลังเครื่องหมาย = หมายถึง จำนวนคนที่มีความสามารถในแต่ละระดับ

ตัวเลขแสดง ระดับความสามารถทางการพูดมีความหมายดังต่อไปนี้

0 หมายถึง ระดับความสามารถที่ต่ำกว่าระดับแรกเริ่ม

1 หมายถึง ระดับความสามารถระดับแรกเริ่ม

2 หมายถึง ระดับความสามารถระดับปานกลาง

3 หมายถึง ระดับความสามารถระดับสูง

(ดูรายละเอียดของคำพูดและพฤติกรรมที่แสดงความสามารถแต่ละระดับได้ในเกณฑ์การประเมิน ฯ)

ตารางสรุประดับความสามารถทางการพูดภาษาไทยกลางและภาษาไทยถิ่นเหนือ
ก่อนการเข้าโปรแกรมการเพิ่มการเรียนรู้สองภาษา ของเด็กวัยอนุบาล

คนที่	อายุเด็ก	ระดับความสามารถทางการพูด									
		การสื่อความหมาย						ความชัดเจนในการออกเสียง		ความคล่องในการพูด	
		ศัพท์ที่ใช้		รูปประโยค		การเลือกปรับใช้ภาษา					
		กลาง	ถิ่น	กลาง	ถิ่น	กลาง	ถิ่น	กลาง	ถิ่น	กลาง	ถิ่น
1.	3 ปี 5 เดือน	1	1	1	2	1	2	1	2	1	1
2.	3 ปี 9 เดือน	1	1	1	2	1	2	1	2	1	1
3.	4 ปี 1 เดือน	2	1	2	1	1	2	1	1	1	1
4.	4 ปี 1 เดือน	0	1	0	2	0	2	0	1	0	1
5.	4 ปี 2 เดือน	1	1	2	2	1	1	2	2	1	1
6.	4 ปี 8 เดือน	1	1	2	2	2	2	2	2	1	1
7.	4 ปี 10 เดือน	1	1	1	2	1	2	1	2	1	1
8.	4 ปี 10 เดือน	1	1	1	2	1	2	1	2	1	1
9.	4 ปี 10 เดือน	1	1	1	2	1	2	1	2	1	2
10.	4 ปี 11 เดือน	2	1	2	2	2	2	2	2	2	1
11.	4 ปี 11 เดือน	2	1	2	2	2	2	2	2	2	2
สรุปจำนวนเด็กที่มีความสามารถในแต่ละระดับ		0=1 1=7 2=3 3=0	0=0 1=11 2=0 3=0	0=1 1=5 2=5 3=0	0=0 1=1 2=10 3=0	0=1 1=7 2=3 3=0	0=0 1=1 2=10 3=0	0=1 1=6 2=4 3=0	0=0 1=2 2=9 3=0	0=1 1=8 2=2 3=0	0=0 1=9 2=2 3=0
สรุประดับความสามารถทางการพูดที่มีความถี่สูงสุด		1	1	1, 2	2	1	3	1	3	1	1

<u>หมายเหตุ</u> คำอธิบายสำหรับตัวเลขในช่องสรุป

*ตัวเลข (0 – 3) ตัวแรกของแต่ละช่องที่อยู่ก่อนเครื่องหมาย = หมายถึง ระดับความสามารถทางการพูดของเด็ก

*ตัวเลขหลังเครื่องหมาย = หมายถึง จำนวนคนที่มีความสามารถในแต่ละระดับ

ตัวเลขแสดง ระดับความสามารถทางการพูดมีความหมายดังต่อไปนี้

0 หมายถึง ระดับความสามารถที่ต่ำกว่าระดับแรกเริ่ม

1 หมายถึง ระดับความสามารถระดับแรกเริ่ม

2 หมายถึง ระดับความสามารถระดับปานกลาง

3 หมายถึง ระดับความสามารถระดับสูง

(ดูรายละเอียดของคำพูดและพฤติกรรมที่แสดงความสามารถแต่ละระดับได้ในเกณฑ์การประเมิน ฯ)

ตารางสรุประดับความสามารถทางการพูดภาษาไทยถิ่นเหนือและภาษาไทยกลาง
หลังการเข้าโปรแกรมการเพิ่มการเรียนรู้สองภาษา ของเด็กวัยอนุบาล

คนที่	อายุหลังเข้าร่วมโปรแกรมฯ	ระดับความสามารถทางการพูด									
		การสื่อความหมาย						ความชัดเจนในการออกเสียง		ความคล่องในการพูด	
		ศัพท์ที่ใช้		รูปประโยค		การเลือกปรับใช้ภาษา					
		กลาง	ถิ่น	กลาง	ถิ่น	กลาง	ถิ่น	กลาง	ถิ่น	กลาง	ถิ่น
1.	3 ปี 8 เดือน	3	3	3	3	1	3	1	3	2	3
2.	4 ปี2 เดือน	3	3	3	3	2	3	2	2	2	3
3.	4 ปี4 เดือน	3	3	3	3	2	3	2	3	2	3
4.	4 ปี4 เดือน	3	3	3	3	3	3	2	3	2	3
5.	4 ปี5 เดือน	3	3	3	3	3	3	2	3	2	3
6.	4 ปี11 เดือน	3	3	3	3	2	3	2	3	3	3
7.	5 ปี1 เดือน	3	3	3	3	2	3	2	3	2	3
8.	5 ปี1 เดือน	3	3	3	3	3	3	3	2	2	3
9.	5 ปี1 เดือน	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3
10.	5 ปี2 เดือน	3	3	3	3	2	3	2	3	2	3
11.	5 ปี2 เดือน	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3
สรุปจำนวนเด็กที่มีความสามารถในแต่ละระดับ		0=0 1=0 2=0 3=11	0=0 1=0 2=0 3=11	0=0 1=0 2=0 3=11	0=0 1=0 2=0 3=11	0=0 1=1 2=5 3=5	0=0 1=0 2=0 3=11	0=0 1=1 2=7 3=3	0=0 1=0 2=2 3=9	0=0 1=0 2=8 3=3	0=0 1=0 2=0 3=11
สรุประดับความสามารถทางการพูดที่มีความถี่สูงสุด		3	3	3	3	2, 3	3	2	3	2	3

หมายเหตุ คำอธิบายสำหรับตัวเลขในช่องสรุป

*ตัวเลข (0 – 3) ตัวแรกของแต่ละช่องที่อยู่ก่อนเครื่องหมาย = หมายถึง ระดับความสามารถทางการพูดของเด็ก

*ตัวเลขหลังเครื่องหมาย = หมายถึง จำนวนคนที่มีความสามารถในแต่ละระดับ

ตัวเลขแสดง ระดับความสามารถทางการพูดมีความหมายดังต่อไปนี้

0 หมายถึง ระดับความสามารถที่ต่ำกว่าระดับแรกเริ่ม

1 หมายถึง ระดับความสามารถระดับแรกเริ่ม

2 หมายถึง ระดับความสามารถระดับปานกลาง

3 หมายถึง ระดับความสามารถระดับสูง

(ดูรายละเอียดของคำพูดและพฤติกรรมที่แสดงความสามารถแต่ละระดับได้ในเกณฑ์การประเมิน ฯ)

แบบสัมภาษณ์ความพึงพอใจของผู้ปกครองในการเข้าร่วมโปรแกรมฯ

แบบสัมภาษณ์ความพึงพอใจของผู้ปกครองในการเข้าร่วมโปรแกรมฯ

คำชี้แจง

จุดประสงค์

แบบสัมภาษณ์ฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อเก็บข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจของผู้ปกครองในการเข้าร่วมโปรแกรมฯ เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปเป็นส่วนหนึ่งสำหรับการปรับปรุงแก้ไขโปรแกรมการสอนภาษาไทยกลางและภาษาไทยถิ่นเหนือ เพื่อส่งเสริมความสามารถทางการพูด 2 ภาษา ของเด็กอนุบาลต่อไป

ลักษณะของการสัมภาษณ์

เป็นการสัมภาษณ์แบบกลุ่ม (Group Interview) แบบไม่มีโครงสร้าง (Unstructured Interview) ไม่มีการกำหนดคำถามไว้อย่างแน่นอน ผู้วิจัยเป็นผู้สัมภาษณ์และกำหนดแนวการสัมภาษณ์ไว้ (Interview Guide) ไว้ แล้วจึงสัมภาษณ์ผู้ปกครองของเด็กเป็นกลุ่ม ตามแนวการสัมภาษณ์ที่กำหนดไว้ โดยอาจดัดแปลงคำถามให้เหมาะสมตามสถานการณ์ และผู้ให้สัมภาษณ์สามารถตอบคำถามหรือแสดงความคิดเห็นได้อย่างอิสระ

รายละเอียดของแบบสัมภาษณ์

แบบสัมภาษณ์แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับการสัมภาษณ์

ตอนที่ 2 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ให้สัมภาษณ์

ตอนที่ 3 แนวคำถามสำหรับการสัมภาษณ์ผู้ปกครอง

การปฏิบัติในการสัมภาษณ์

1. การเตรียมตัวก่อนไปสัมภาษณ์
   1.1 ศึกษาและทำความเข้าใจแนวการสัมภาษณ์ให้ชัดเจน
   1.2 เชิญผู้ปกครองของเด็กกรณีศึกษาแต่ละคนเข้าร่วมสัมภาษณ์กลุ่ม โดยนัดวัน เวลา และสถานที่ ที่จะจัดสัมภาษณ์กลุ่ม
   1.3 จัดเตรียมความพร้อมด้านอุปกรณ์ และสถานที่ในการสัมภาษณ์ให้เรียบร้อย
2. การดำเนินการสัมภาษณ์กลุ่ม
   2.1 แนะนำตนเอง และอธิบายจุดประสงค์ของการจัดสัมภาษณ์กลุ่ม

2.2 ขอให้ผู้ให้สัมภาษณ์แสดงความคิดเห็นให้เต็มที่

2.3 ขออนุญาตจดบันทึกและบันทึกเสียงระหว่างการสัมภาษณ์

2.4 สนทนาเรื่องทั่วๆไปเพื่อให้เกิดความคุ้นเคยในการสัมภาษณ์

2.5 เริ่มต้นถามคำถามตามแนวการสัมภาษณ์

2.6 เมื่อเสร็จการสัมภาษณ์กล่าวขอบคุณและมอบของที่ระลึกให้แก่ผู้สัมภาษณ์

2.7 ใช้เวลาในการสัมภาษณ์ไม่เกิน 1 ชั่วโมง

2.8 รวบรวมเอกสารหรือหลักฐานเกี่ยวกับการสัมภาษณ์

<u>การบันทึกข้อมูล</u>

1. ผู้สัมภาษณ์บันทึกข้อมูลตอนที่ 1 ก่อนการสัมภาษณ์
2. ผู้สัมภาษณ์บันทึกข้อมูลตอนที่ 2 – 3 ระหว่างการสัมภาษณ์
3. จดบันทึกคำพูด และบันทึกเสียงระหว่างการสัมภาษณ์

แบบสัมภาษณ์ความพึงพอใจของผู้ปกครองในการเข้าร่วมโปรแกรมฯ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับการสัมภาษณ์

1. วัน – เวลา ที่สัมภาษณ์

   วันที่..... เดือน..... พ.ศ. .....

   เริ่มสัมภาษณ์เวลา..... น.

   สิ้นสุดการสัมภาษณ์เวลา.....น.

2. ผู้สัมภาษณ์

   ชื่อ-สกุล .....

3. ผู้ให้สัมภาษณ์

   3.1 .....

   3.2 .....

   3.3 .....

   3.4 .....

   3.5 .....

   3.6 .....

4. สถานที่ตั้งโรงเรียน

   โรงเรียน.....

   เลขที่ ..... ถนน .....ตำบล.....

   อำเภอ ..... จังหวัด.....

   รหัสไปรษณีย์.....หมายเลขโทรศัพท์.....

5. สถานที่จัดสัมภาษณ์

   .....

   .....

   .....

ตอนที่ 2 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

1. เพศ

{ } ชาย { } หญิง

2. อายุ

{ } ต่ำกว่า 30 ปี { } 31 – 40 ปี

{ } 41 – 50 ปี { } สูงกว่า 50 ปี

3. วุฒิการศึกษา

{ } มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า

{ } อนุปริญญาหรือเทียบเท่า

{ } ปริญญาตรี สาขา.....

{ } สูงกว่าปริญญาตรี (โปรดระบุ).....

4. อาชีพ

.....

5. ความสัมพันธ์กับเด็ก

{ } บิดา { } มารดา { } ญาติ

(ระบุ).....

6. ภาษาที่ถนัด

{ } ภาษาไทยกลาง { } ภาษาไทยถิ่นเหนือ

ตอนที่ 3 แนวคำถามสำหรับการสัมภาษณ์ผู้ปกครอง

1. ท่านรู้สึกอย่างไรในการได้เข้าร่วมโปรแกรมฯ

.....

.....

.....

.....

2. ท่านเห็นด้วยกับการจัดกิจกรรมใดบ้างในโปรแกรมฯ เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

.....

3. ท่านคิดว่าผลของการใช้โปรแกรมฯ เป็นประโยชน์ต่อบุคคลต่อไปนี้ ในเรื่องใด

.....

.....

3.1 ผลที่เกิดกับตัวท่าน

.....

.....

3.2 ผลที่เกิดกับเด็ก

.....

.....

3.3 ผลที่เกิดกับครู

.....

.....

4. ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะอื่นๆ

.....

.....

.....

.....

แบบบันทึกการใช้โปรแกรมฯ
ของครูผู้ดำเนินการใช้โปรแกรมฯ

แบบบันทึกการใช้โปรแกรมฯของครู
ผู้ดำเนินการใช้โปรแกรมฯ

.....

คำชี้แจง

<u>จุดประสงค์</u>

แบบบันทึกการใช้โปรแกรมฯ ของครู นี้เป็นส่วนหนึ่งของเครื่องมือการวิจัยของโปรแกรมการเพิ่มการเรียนรู้สองภาษาเพื่อส่งเสริมความสามารถทางการพูดภาษาไทยกลางและภาษาไทยถิ่นเหนือของเด็กวัยอนุบาล ใช้เพื่อให้ครูบันทึกข้อความต่าง ๆ เกี่ยวกับการใช้โปรแกรมฯ ในระหว่างการดำเนินการใช้โปรแกรมฯ เพื่อติดตามผลการใช้โปรแกรมฯ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อผู้วิจัยในการปรับปรุงโปรแกรมให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น

<u>วิธีใช้แบบบันทึกการใช้โปรแกรมฯ</u>

1. ให้ครูใช้แบบบันทึกการใช้โปรแกรมฯ นี้หลังจากเสร็จสิ้นการดำเนินการใช้โปรแกรมฯ โดยต้องศึกษารายละเอียดของแบบบันทึกการใช้โปรแกรมฯ ก่อนการใช้
2. ให้กรอกข้อความตามความเป็นจริงจากการดำเนินการใช้โปรแกรมฯ ลงในที่ว่างภายใต้หัวข้อที่บันทึกให้ครบทุกข้อ

แบบบันทึกการใช้โปรแกรมฯของครู ผู้ดำเนินการใช้โปรแกรมฯ

หลังจากที่ท่านได้ดำเนินการใช้โปรแกรมฯ และศึกษารายละเอียดของแบบบันทึกการใช้โปรแกรมฯ นี้แล้ว โปรดกรอกข้อความเกี่ยวกับการใช้โปรแกรมฯ ในด้านต่าง ๆ ต่อไปนี้ ตามความคิดเห็นของท่าน

1. เวลาและโอกาสในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ในโปรแกรมฯ

.....

.....

.....

.....

2. ลักษณะกิจกรรม

.....

.....

.....

.....

3. บรรยากาศทางกายภาพ

.....

.....

.....

.....

4. ขนาดของกลุ่มเด็ก

.....

.....

.....

.....

5. การจัดการเรียนการสอน

5.1 การสอนของครู

5.1.1 การเลือกใช้ภาษาของครู

.....

.....

.....

.....

5.1.2 ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับเด็ก และการเสริมแรง

.....

.....

.....

.....

5.2 การเรียนรู้ของเด็ก

5.2.1 ลักษณะการใช้ภาษาของเด็ก

.....

.....

.....

.....

5.2.2 กิจกรรมส่งเสริมความสามารถทางการพูดของเด็กด้านการสื่อความหมายโดยการใช้ศัพท์

.....

.....

.....

.....

5.2.3 กิจกรรมส่งเสริมความสามารถทางการพูดของเด็กด้านการสื่อความหมายโดยการใช้รูปประโยค

.....

.....

.....

.....

5.2.4 กิจกรรมส่งเสริมความสามารถทางการพูดของเด็กด้านการสื่อความหมายโดยการเลือกปรับใช้ภาษา

……..

……..

……..

5.2.5 กิจกรรมส่งเสริมความสามารถทางการพูดของเด็กด้านความชัดเจนในการออกเสียง

……..

……..

……..

……..

5.2.6 กิจกรรมส่งเสริมความสามารถทางการพูดของเด็กด้านความคล่องในการพูด

……..

……..

……..

……..

6. วิธีบันทึกข้อมูล

……..

……..

……..

……..

7. วิธีประเมินผล

……..

……..

……..

……..

ตัวอย่างแผนการสอน
โปรแกรมการเพิ่มการเรียนรู้สองภาษา
เพื่อส่งเสริมความสามารถ
ทางการพูดภาษาไทยกลางและภาษาไทยถิ่นเหนือ
ของเด็กวัยอนุบาล

แผนการสอนภาษาไทยกลาง

สัปดาห์ที่..... แผนที่..... วันที่.....เดือน.....2542

จุดประสงค์ทั่วไป

1. เพื่อให้เด็กมีความมั่นใจและกล้าแสดงออกทางการพูด
2. เพื่อให้เด็กเรียนรู้การพูดภาษาไทยกลางตามความมุ่งหมายในการสื่อสารและตามบริบทสังคม และวัฒนธรรม

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. เพื่อฝึกการพูดคำศัพท์และประโยคภาษาไทยกลางตามความมุ่งหมายในการสื่อสารด้านการแลกเปลี่ยนข้อมูล และตามบริบท สังคม และวัฒนธรรมด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลที่ใช้ภาษา
2. เพื่อฝึกการพูดคำศัพท์และประโยคภาษาไทยกลางอย่างคล่องแคล่ว ชัดเจน ตามบริบทสังคมและวัฒนธรรม

เนื้อหา

การพูดเล่าเรื่องเกี่ยวกับตนเองและครอบครัวเป็นภาษาไทยกลาง

กิจกรรมสนทนายามเช้า

1. ให้เด็กนั่งเรียงต่อกันเป็นครึ่งวงกลม
2. ครูหาอาสาสมัครออกมาแนะนำตนเองเป็นคนแรกตามหัวข้อต่อไปนี้ ด้วยภาษาไทยกลาง
   - กล่าวคำทักทาย (สวัสดีค่ะ / สวัสดีครับ)
   - บอกเล่าเกี่ยวกับชื่อและนามสกุลของตนเอง
   - บอกเล่าเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัวเช่นฉันอยู่กับ..... (ฉันอยู่กับใคร)
   - บอกเล่าเกี่ยวกับทิศทางและสถานที่ตั้งของที่อยู่อาศัย
     เช่นบ้านฉันอยู่ที่..... (บ้านอยู่ที่ไหน)
3. เด็ก ๆ ผลัดกันเล่าเรื่องเกี่ยวกับตนเองและครอบครัวเป็นภาษาไทยกลาง วันละ 3 คน

สื่อการสอน ภาพหรือของใช้เกี่ยวกับตนเองและครอบครัวของเด็กแต่ละคน

การประเมินผล สังเกตการพูดโดยใช้ภาษาไทยกลางของเด็กขณะออกมาเล่าเรื่องหน้าชั้นและจดบันทึกพัฒนาการพูดของเด็ก

บันทึกการสอนประจำวัน

.....

.....

แผนการสอนภาษาไทยถิ่นเหนือ

สัปดาห์ที่..... แผนที่..... วัน.....ที่.....เดือน.....2542

จุดประสงค์ทั่วไป

1. เพื่อให้เด็กมีความมั่นใจและกล้าแสดงออกทางการพูด
2. เพื่อให้เด็กเรียนรู้การพูดโดยใช้ภาษาไทยถิ่นเหนือตามความมุ่งหมายในการแลกเปลี่ยนข้อมูล

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เพื่อฝึกการพูดคำศัพท์และประโยคภาษาไทยถิ่นเหนือตามความมุ่งหมายในการแลกเปลี่ยนข้อมูล

เนื้อหา

การพูดถาม – ตอบ ด้วยภาษาไทยถิ่นเหนือ

กิจกรรมถาม –ตอบ ปริศนาคำทายล้านนา

1. ครูและเด็กร้องเพลง "ตบมือ ตบมือโวย ๆ แล้วหมุนมือโตยรอบ ๆ ฟัง(ครูหรือเพื่อน)ถามละขะใจ๋ตอบ กี๊ดหื้อรอบคอบก่อนอู้เน้อเจ้า"
2. แล้วครูพูดปริศนาคำทายล้านนาสำหรับเด็ก
3. ให้โอกาสเด็ก ๆ ยกมือ ถาม หรือตอบ ปริศนาคำทาย ด้วยภาษาไทยถิ่นเหนือ
4. เมื่อมีเด็ก ตอบถูก ครูเฉลย แล้วทำซ้ำข้อ 1 – 2 ต่อไปเรื่อย ๆ ประมาณ 3 – 5 คำทาย

สื่อการสอน ปริศนาคำทายล้านนาสำหรับเด็ก

การประเมินผล

สังเกตจากการพูดถามและตอบปริศนาคำทายของเด็ก ๆ ขณะร่วมกิจกรรม

บันทึกการสอนประจำวัน

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

แผนการสอนภาษาไทยถิ่นเหนือ

สัปดาห์ที่..... แผนที่..... วัน..... ที่.....เดือน.....2542

จุดประสงค์ทั่วไป

เพื่อให้เด็กเรียนรู้การพูดโดยใช้ภาษาไทยถิ่นเหนือ ตามความมุ่งหมายในการสื่อสารและตามบริบททางสังคมและวัฒนธรรมด้วยตนเอง

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เพื่อฝึกการพูดศัพท์และประโยคภาษาไทยถิ่นเหนือด้วยความชัดเจน และมีความคล่องในการพูดตามความมุ่งหมายในการสื่อสารและตามบริบททางสังคม และวัฒนธรรม

เนื้อหา

การพูดเพื่อบอกเล่า/อธิบายตามความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลที่ใช้ภาษาอย่างเหมาะสมกับ ลีลาการพูด โอกาสและสถานการณ์

กิจกรรมภาษาสัญจร (ธรรมวาจาที่วัด)

1.ครูและผู้ปกครองอาสาสมัครพาเด็ก ๆ ไปสำรวจบริเวณวัดใกล้โรงเรียน และพาไปพบพระสงฆ์ประจำวัดดังกล่าว

2.ครูหรือผู้ปกครองที่อาสาสมัครกล่าวนมัสการ และแสดงความประสงค์ของการมาพบพระที่วัด(เพื่อให้เด็ก ๆได้เรียนรู้ภาษาในการพูดคุยกับพระสงฆ์ โดยใช้ภาษาไทยถิ่นเหนือ)

3.พระพูดคุยกับเด็กเกี่ยวกับเรื่องที่เด็ก ๆ สนใจเกี่ยวกับสิ่งที่อยู่ภายในวัด

4.ครูและผู้ปกครองกล่าวขอบคุณพระ และนมัสการลากลับโรงเรียน

สื่อการสอน

1.วัดที่อยู่ใกล้โรงเรียน

2.พระสงฆ์ประจำวัดที่อยู่ใกล้โรงเรียน

การประเมินผล

สังเกตการใช้ภาษาพูดของเด็กขณะพูดคุยกับพระที่วัด

บันทึกการสอนประจำวัน

.....

.....

.....

.....

.....

แผนการสอนภาษาไทยถิ่นเหนือ

สัปดาห์ที่..... แผนที่..... วันที่.....เดือน.....2542

จุดประสงค์ทั่วไป

เพื่อให้เด็กเรียนรู้การพูดโดยใช้ภาษาไทยถิ่นเหนือตามความมุ่งหมายในการสื่อสารและตามบริบททางสังคมและวัฒนธรรมด้วยตนเอง

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เพื่อฝึกการพูดคำศัพท์และประโยคภาษาไทยถิ่นเหนือด้วยความชัดเจนและมีความคล่องในการพูด ตามความมุ่งหมายในการสื่อสารและตามบริบททางสังคม และวัฒนธรรม

เนื้อหา

การพูดด้วยภาษาไทยถิ่นเหนือเพื่อทำสิ่งที่มุ่งหวังให้สำเร็จตามโอกาสและสถานการณ์ที่เหมาะสม

กิจกรรมเล่าสู่กันฟัง

1. ครูแนะนำผู้ปกครองเด็กที่สามารถเล่านิทาน/ร้องเพลง/ท่องคำกลอนพื้นเมืองเหนือได้ให้รู้จักกับเด็ก ๆ เป็นภาษาไทยถิ่นเหนือ (ผู้ปกครองที่ถนัดภาษาถิ่นเหนือซึ่งครูเชิญมา 2 – 3 คน)
2. ผู้ปกครองเล่านิทาน, ร้องเพลง หรือท่องคำกลอนพื้นเมืองเหนือให้เด็กฟัง
3. แบ่งเด็กออกเป็นกลุ่มย่อย ประมาณ 5 กลุ่ม (แต่ละกลุ่มมีผู้ใหญ่ดูแลอย่างน้อย 1 คน)
3. เด็ก ๆ แต่ละกลุ่มย่อยผลัดกันออกมาเล่านิทาน, ร้องเพลง หรือท่องคำกลอนพื้นเมืองเหนือ ที่ได้กลับไปถามและฝึกฝนจากผู้ปกครอง ให้เพื่อน ครู และผู้ปกครองรับเชิญฟัง

สื่อการสอน

1. ผู้ปกครองที่ถนัดภาษาไทยถิ่นเหนือ
2. นิทาน , เพลง และคำกลอนพื้นเมืองเหนือ

การประเมินผล

สังเกตการพูดภาษาไทยถิ่นเหนือของเด็กขณะร่วมกิจกรรม

บันทึกการสอนประจำวัน

.....

.....

.....

.....

.....

แผนการสอนภาษาไทยกลาง

สัปดาห์ที่..... แผนที่..... วัน..... ที่.....เดือน.....2542

จุดประสงค์ทั่วไป

1. เพื่อให้เด็กมีความมั่นใจและกล้าแสดงออกทางการพูด
2. เพื่อให้เด็กเรียนรู้การพูดภาษาไทยกลางตามความมุ่งหมายและตามบริบท สังคม และวัฒนธรรม

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. เพื่อฝึกการพูดคำศัพท์และประโยคภาษาไทยกลางตามความมุ่งหมายในการสื่อสารและตามบริบทสังคม และวัฒนธรรม
2. เพื่อฝึกการพูดภาษาไทยกลางอย่างคล่องแคล่ว ชัดเจน ตามบริบทสังคมและวัฒนธรรม

เนื้อหา

การพูดเล่าเรื่องเกี่ยวกับตนเองและครอบครัวเป็นภาษาไทยกลาง

กิจกรรมภาษาสัญจร (มัคคุเทศก์น้อย)

1. ครูแนะนำให้เด็กรู้จักกับวิทยากรพิเศษซึ่งมาเยี่ยมชมหมู่บ้านและเป็นผู้ถนัดภาษาไทยกลาง
2. ให้เด็กๆแนะนำตัวเองด้วยภาษาไทยกลาง
3. ครู และเด็ก ๆ พาวิทยากรพิเศษไปเยี่ยมชมสถานที่ต่าง ๆ ในหมู่บ้าน ได้แก่ สถานที่ท่องเที่ยวของหมู่บ้าน วัด เป็นต้น
4. ครู และวิทยากรพิเศษซักถามเด็กเกี่ยวกับสถานที่ต่าง ๆ ภายในหมู่บ้านด้วยภาษาไทยกลาง
5. เด็ก ๆ ร้องเพลงขอขอบพระคุณยิ่ง ให้วิทยากรและเจ้าของสถานที่ฟัง แล้วกลับโรงเรียน

สื่อการสอน

วิทยากรพิเศษซึ่งถนัดภาษาไทยกลาง และข้อมูลต่าง ๆเกี่ยวกับสถานที่ต่าง ๆในหมู่บ้าน

การประเมินผล

สังเกตการพูดโดยใช้ภาษาไทยกลางของเด็กขณะเล่าเรื่องหรือตอบคำถามครูและวิทยากรเกี่ยวกับสถานที่ต่าง ๆในหมู่บ้านด้วยภาษาไทยกลาง และจดบันทึกพัฒนาการพูดของเด็ก

บันทึกการสอนประจำวัน

.....

.....

.....

แผนการสอนภาษาไทยกลาง

สัปดาห์ที่..... แผนที่.....วัน..... ที่.....เดือน..... 2542

จุดประสงค์ทั่วไป

1. เพื่อให้ประสบการณ์ด้านการพูดภาษาไทยกลางกับเด็ก
2. เพื่อให้เด็กเรียนรู้การพูดโดยใช้ภาษาไทยกลางด้วยตนเอง
3. เพื่อให้การเรียนรู้ภาษาของเด็กเป็นสิ่งที่น่าสนใจและสนุกสนาน

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เพื่อให้เด็กได้เรียนรู้และฝึกใช้ประโยคภาษาไทยกลางให้เหมาะสมกับสถานการณ์ และตามความต้องการของตน

เนื้อหา

การใช้ภาษาไทยกลางตามความมุ่งหมายในการสื่อสารและบริบททางสังคม และวัฒนธรรมอย่างมั่นใจและเหมาะสมกับสถานการณ์

กิจกรรมเล่านิทานต่อเนื่องด้วยภาษาไทยกลาง

เป็นกิจกรรมการเรียนรู้และฝึกพูดภาษาไทยกลาง หลังจากร่วมฟังนิทานหรือร้องเพลงกับวิทยากรท้องถิ่นที่ถนัดภาษาไทยกลาง

1. ครูทักทายเด็กด้วยภาษาไทยกลาง (สวัสดีค่ะ / ครับ)
2. ให้เด็กทุกคนทักทายเพื่อนๆ เป็นภาษาไทยกลางที่สุภาพ
3. ครูอธิบายการเล่านิทานต่อเนื่องเป็นภาษาไทยกลางให้เด็กเข้าใจและเป็นคนเริ่มต้นนิทานประโยคแรกให้เด็ก เช่น นานมาแล้วยังมีเด็กคนหนึ่ง.....หรืออาจให้เด็กอาสาสมัครเป็น ผู้เริ่มต้นก็ได้
4. ให้เด็กผลัดกันเล่านิทานต่อเนื่องด้วยภาษาไทยกลาง โดยให้พูดทีละคน คนละ 1 ประโยค จนครบทุกคน (ในระหว่างนี้หากมีเด็กที่ไม่สามารถต่อประโยคของเพื่อนได้ด้วยตนเอง ครูจะเป็นผู้ช่วยเด็กโดยการถามนำ เช่น แล้วเป็นอย่างไรอีก คะ หรือ แล้วเกิดอะไรขึ้นคะ เป็นต้น)
5. เมื่อเด็กได้พูดทุกคนแล้วแต่นิทานยังไม่จบ อาจให้โอกาสเด็กพูดต่ออีกคนละ 1 รอบ หรือจนกว่านิทานจะจบ ถ้าเด็กหมดความสนใจแล้ว ครูอาจช่วยเล่าตอนจบของนิทานให้เด็กๆ
6. ครูให้เด็กเล่นอิสระตามมุมประสบการณ์ทางภาษา

<u>กิจกรรมต่อเนื่อง</u>

ครูให้เด็กนำสิ่งของที่เด็กๆ รักมากที่สุดมาโรงเรียนด้วยในวันรุ่งขึ้น

สื่อการสอน

- มุมของเล่นของสำหรับเด็ก ประกอบด้วย อุปกรณ์เครื่องครัวสำหรับเด็ก อุปกรณ์เครื่องใช้ส่วนตัว ของเด็กขนาดเล็ก
- มุมบทบาทสมมุติ ประกอบด้วย เปลเด็กทารก ตุ๊กตา ผ้าสีต่างๆ ชุดเสื้อผ้าเด็ก
- มุมดนตรีไทย ประกอบด้วย เครื่องดนตรีไทย เช่น ระนาด กลองยาว ฉิ่ง ฉาบ กรับ ฯลฯ

การประเมินผล

1. สังเกตการใช้ภาษาไทยกลางของเด็ก ขณะร่วมกิจกรรมการเล่านิทานต่อเนื่อง และการตอบคำถามของครู
2. สังเกตการใช้ภาษาไทยกลางของเด็กขณะเด็กเล่นอิสระตามมุมประสบการณ์กับเพื่อน

บันทึกการสอนประจำวัน

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

แผนการสอนภาษาไทยกลาง

สัปดาห์ที่..... แผนที่..... วันที่.....เดือน.....2542

จุดประสงค์ทั่วไป

1. เพื่อให้ประสบการณ์ด้านการพูดภาษาไทยกลางกับเด็ก
2. เพื่อให้เด็กเรียนรู้การพูดโดยใช้ภาษาไทยกลางด้วยตนเอง
3. เพื่อให้การเรียนรู้ภาษาของเด็กเป็นสิ่งที่น่าสนใจและสนุกสนาน

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เพื่อให้เด็กได้เรียนรู้และฝึกการพูดคำศัพท์และประโยคภาษาไทยกลาง ด้วยความชัดเจน และเหมาะสมกับสถานการณ์

เนื้อหา

การใช้ภาษาไทยกลางตามความมุ่งหมายในการสื่อสารและบริบททางสังคมและวัฒนธรรมและเหมาะกับสถานการณ์

กิจกรรมเล่าสู่กันฟัง

เป็นกิจกรรมการเรียนรู้และฝึกพูดภาษาไทยกลาง

1. ครูเชิญวิทยากรที่พูดภาษาไทยกลางเป็นภาษาที่หนึ่ง (ถนัดพูดภาษาไทยกลาง) นำของรักของตนมาทายและพูดคุยกับเด็ก ๆ
2. สร้างข้อตกลงเกี่ยวกับการสนทนากับวิทยากรว่าควรใช้ภาษาไทยกลางในการสื่อสาร
3. ให้เด็ก ๆ สนทนาซักถามวิทยากรเกี่ยวกับของรักของวิทยากรและในสิ่งที่เด็ก ๆ อยากรู้
4. ตัวแทนเด็ก ๆ กล่าวขอบคุณวิทยากร และทุกคนร้องเพลงขอขอบพระคุณยิ่ง
5. ครูและเด็กสนทนากันเกี่ยวกับสิ่งที่เด็ก ๆ ถามวิทยากรร่วมกันอีกครั้ง และช่วยกันสรุปประเด็นซักถามเป็นภาษาไทยกลาง
6. ครูให้เด็ก ๆ ชวนกันไปดูของที่โต๊ะของรัก ซึ่งเด็ก ๆช่วยกันนำมาจากบ้าน

สื่อการสอน

1. วิทยากรที่ถนัดพูดภาษาไทยกลาง 1 คน
2. สื่อของรักซึ่งเด็ก ๆ นำมาจากบ้าน และช่วยกันจัดโต๊ะแสดงไว้ในบริเวณห้องเรียน

การประเมินผล

1. สังเกตการพูดโดยใช้ภาษาไทยกลางของเด็กขณะสนทนากับวิทยากร
2. สังเกตการพูดโดยใช้ภาษาไทยกลางของเด็กขณะตอบคำถามกับครูและเพื่อน
3. สังเกตการสนทนาด้วยภาษาไทยกลางเกี่ยวกับของรักต่างๆที่เด็กนำมาจากบ้านขณะชวนกันไปดูของที่โต๊ะแสดงของรัก

บันทึกการสอนประจำวัน

แผนการสอนภาษาไทยกลางและภาษาไทยถิ่นเหนือ

สัปดาห์ที่.....แผนที่.....วันที่.....เดือน.....2542

จุดประสงค์ทั่วไป

1. เพื่อให้ประสบการณ์ตรงด้านการพูดภาษาไทยกลางและภาษาไทยถิ่นเหนือกับเด็ก
2. เพื่อให้เด็กเรียนรู้การพูดโดยใช้ภาษาไทยกลางและภาษาไทยถิ่นเหนือด้วยตนเอง
3. เพื่อให้การเรียนรู้ภาษาของเด็กเป็นสิ่งที่น่าสนใจและสนุกสนาน

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เพื่อให้โอกาสเด็กเลือกใช้คำศัพท์และรูปประโยคภาษาไทยกลางหรือภาษาไทยถิ่นเหนือ โดยการเลือกปรับใช้ภาษาให้เหมาะสมกับสถานการณ์และความต้องการของตน

เนื้อหา

การปรับใช้ภาษาไทยกลางและภาษาไทยถิ่นเหนือตามบริบทสังคมและวัฒนธรรม เช่น การรู้จักพูดภาษาเดียวกับผู้ฟัง การรู้จักเลือกใช้คำประเภทต่าง ๆ ในภาษาไทยกลางและภาษาไทยถิ่นเหนือ เช่น คำนาม, คำสรรพนามตามสถานภาพต่าง ๆ ของตน และการเลือกใช้ภาษาตามความมุ่งหมายในการสื่อสาร เช่นเพื่อมุ่งหวังให้เกิดความสำเร็จในการต่อรองราคาสินค้า โดยการใช้ประโยคคำถามและประโยคขอร้อง เป็นต้น

กิจกรรมเที่ยวตลาด เป็นกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้สองภาษา สำหรับเด็กที่เข้าร่วมโปรแกรมฯทุกคน

1. ครูสร้างข้อตกลงร่วมกับเด็กเกี่ยวกับการไปเที่ยวตลาดประจำหมู่บ้าน
2. แบ่งเด็กออกเป็นกลุ่มย่อย กลุ่มละประมาณ 5 - 6 คน (ทุกกลุ่มจะมีผู้ใหญ่ดูแล 1 คน)
3. ให้แต่ละกลุ่มตกลงกันเกี่ยวกับการไปซักถามชื่อสินค้าและราคาสินค้าจากคนขายของที่ตลาดประจำหมู่บ้าน
4. ครูและผู้ปกครองที่อาสาสมัครหรือครูผู้ช่วยสอนพาเด็กไปตลาดประจำหมู่บ้าน
5. เมื่อไปถึงตลาดให้แต่ละกลุ่มแยกย้ายกันไปซักถามคนขายของ ตามที่ตนได้รับมอบหมายโดยครูพยายามกระตุ้นให้เด็กสนทนากับคนขายด้วยตนเอง และกลับมารวมกันตามเวลานัดหมาย
6. สรุปประสบการณ์โดยการสนทนาร่วมกัน และเดินทางกลับโรงเรียน

สถานการณ์และสื่อการสอน

1. ตลาดและคนขายของ
2. สินค้าที่ตลาด

การประเมินผล

ครูสังเกตการปรับใช้ภาษาตามความมุ่งหมายในการสื่อสารของเด็กและบันทึกพัฒนาการทางการพูดของเด็กรายบุคคล

แบบบันทึกข้อมูลรายบุคคลและรายกลุ่ม เพื่อการประเมินความสามารถทางการพูด ภาษาไทยกลางและภาษาไทยถิ่นเหนือ ของเด็กวัยอนุบาล

แบบบันทึกข้อมูลรายบุคคลและรายกลุ่ม เพื่อการประเมินความสามารถทางการพูดภาษาไทยกลางและภาษาไทยถิ่นเหนือ ของเด็กวัยอนุบาล

ระหว่างการใช้

โปรแกรมการเพิ่มการเรียนรู้สองภาษา เพื่อส่งเสริมความสามารถทางการพูดภาษาไทยกลางและภาษาไทยถิ่นเหนือ ของเด็กวัยอนุบาล

เอกสารนี้เป็นส่วนหนึ่งของโปรแกรมการเพิ่มการเรียนรู้สองภาษาเพื่อส่งเสริมความสามารถทางการพูดภาษาไทยกลางและภาษาไทยถิ่นเหนือของเด็กวัยอนุบาล

จัดทำโดย...นางสาวอรวรรณ วงค์คำชู เลขประจำตัว 4083826927
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คำชี้แจง

เอกสารฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อให้ครูใช้สำหรับการบันทึกและประเมินความสามารถทางการพูดภาษาไทยกลางและภาษาไทยถิ่นเหนือของเด็กวัยอนุบาลที่เข้าร่วมโปรแกรมการเพิ่มการเรียนรู้สองภาษาเพื่อส่งเสริมความสามารถทางการพูดภาษาไทยกลางและภาษาไทยถิ่นเหนือ ซึ่งความสามารถทางการพูดภาษาไทยกลางและภาษาไทยถิ่นเหนือ แบ่งเป็น

1. การสื่อความหมาย
    1.1 การใช้คำศัพท์
        1.1.1 การใช้ศัพท์แสดงการใช้ภาษาตามบริบททางสังคมและวัฒนธรรม
            1) ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลที่ใช้ภาษา
            2) ด้านโอกาสและสถานที่
            3) ด้านลีลาในการใช้ภาษา
        1.1.2 การใช้ศัพท์ประเภทต่าง ๆ
            1) คำนาม 2) คำสรรพนาม 3) คำกริยา
            4) คำวิเศษณ์ 5) คำบุพบท 6) คำร้องเรียกหรือขานรับ
            7) คำลงท้าย 8) คำอุทาน
        1.1.3 จำนวนศัพท์ที่ใช้ในแต่ละสถานการณ์
    1.2 การใช้รูปประโยค
        1.2.1 การใช้รูปประโยคแสดงความมุ่งหมายในการสื่อสาร
            1) การเข้าสังคม 2) การทำสิ่งที่มุ่งหวังให้สำเร็จ
            3) การแลกเปลี่ยนข้อมูล 4) การแสดงความรู้สึก
        1.2.2 การเรียงคำเข้าเป็นประโยค
            1) ประธาน + กริยา + กรรม หรือ ประธาน + กริยาประเภทอกรรม
            2) ประธาน + กรรม + กริยา
            3) กรรม + ประธาน + กริยา
            4) กริยา + ประธาน
        1.2.3 การใช้รูปประโยคตามความมุ่งหมายในการสื่อสาร
            1) ประโยคบอกเล่า 2) ประโยคคำถาม
            3) ประโยคปฏิเสธ 4) ประโยคขอร้องหรือคำสั่ง
    1.3 การเลือกปรับใช้ภาษา
2. ความชัดเจนในการออกเสียงพยัญชนะต้น ท้าย และควบกล้ำ, สระ และวรรณยุกต์
3. ความคล่องในการพูด

แบบบันทึกความสามารถทางการพูดภาษาไทยกลาง / ภาษาไทยถิ่นเหนือ
ด้านการใช้คำศัพท์ตามบริบทสังคม และวัฒนธรรมในการสื่อความหมาย

วันบันทึก .....กิจกรรม.....ชั้น .....โรงเรียน .....

<u>คำชี้แจง</u> ให้เติมคำศัพท์หรือลักษณะการใช้ภาษาที่แสดงถึงการใช้ภาษาตามบริบททางสังคมและวัฒนธรรม ตามความเป็นจริงที่เด็กพูด

เลขที่	ชื่อเด็ก	ศัพท์ที่แสดงความสามารถทางการพูดตามบริบทสังคม และวัฒนธรรม					
		ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล		โอกาสและสถานการณ์		ลีลาการใช้ภาษา	
		เด็กกับเด็ก	เด็กกับผู้ใหญ่	ในชีวิตประจำวัน	โอกาสพิเศษ	เป็นทางการ	ไม่เป็นทางการ
1							
2							
3							
4							
5							
6							
7							
8							
9							
10							
11							
12							
13							
14							
15							

ข้อสังเกต

.....

.....

แบบสรุปความสามารถทางการพูดภาษาไทยกลาง / ภาษาไทยถิ่นเหนือ
ด้านการใช้คำศัพท์ตามบริบทสังคม และวัฒนธรรมในการสื่อความหมาย

วันบันทึก .....กิจกรรม.....ชั้น .....โรงเรียน .....

<u>คำชี้แจง</u> ให้เติมเครื่องหมาย / ลงในช่องที่พบภาษาที่แสดงถึงการใช้ภาษาตามบริบททางสังคมและวัฒนธรรม ตามความเป็นจริงที่เด็กพูด

เลขที่	ชื่อเด็ก	ศัพท์ที่แสดงความสามารถทางการพูดตามบริบทสังคม และวัฒนธรรม					
		ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล		โอกาสและสถานการณ์		สีลาการใช้ภาษา	
		เด็กกับเด็ก	เด็กกับผู้ใหญ่	ในชีวิตประจำวัน	โอกาสพิเศษ	เป็นทางการ	ไม่เป็นทางการ
1							
2							
3							
4							
5							
6							
7							
8							
9							
10							
11							
12							
13							
14							
15							

ข้อสังเกต.....

.....

.....

แบบบันทึกความสามารถทางการพูดภาษาไทยกลางและภาษาไทยถิ่นเหนือ
ด้านการใช้คำศัพท์แต่ละประเภทในการสื่อความหมาย

วันบันทึก .....กิจกรรม.....ชั้น .....โรงเรียน .....

<u>คำชี้แจง</u> ให้เติมตัวอย่างคำศัพท์ที่เด็กพูด ลงในช่องคำศัพท์แต่ละประเภท ตามความเป็นจริง

ชื่อเด็ก	ประเภทของคำศัพท์ที่เด็กใช้							
	คำนาม	คำสรรพนาม	คำกริยา	คำวิเศษณ์	คำบุพบท	คำร้องเรียกหรือขานรับ	คำลงท้าย	คำอุทาน

ข้อสังเกต

.....

.....

แบบสรุปความสามารถทางการพูดภาษาไทยกลางและภาษาไทยถิ่นเหนือ
ด้านการใช้คำศัพท์แต่ละประเภทในการสื่อความหมาย

วันบันทึก .....กิจกรรม.....ชั้น .....โรงเรียน .....

<u>คำชี้แจง</u> ให้เติมเครื่องหมาย / ลงในช่องประเภทของคำศัพท์ที่เด็กสามารถพูดได้ตามความเป็นจริง

ชื่อเด็ก	ประเภทของคำศัพท์ที่เด็กใช้							
	คำนาม	คำสรรพนาม	คำกริยา	คำวิเศษณ์	คำบุพบท	คำร้องเรียกหรือขานรับ	คำลงท้าย	คำอุทาน

ข้อสังเกต

.....

.....

.....

แบบบันทึกความสามารถทางการพูดภาษาไทยกลางและภาษาไทยถิ่นเหนือ
ด้านการใช้รูปประโยคแสดงความมุ่งหมายในการสื่อสาร

วันบันทึก...../...../.....กิจกรรม.....ชั้น.....โรงเรียน.....

<u>คำชี้แจง</u> ให้ตัวอย่างประโยคที่เด็กพูด ลงในช่องประโยคที่แสดงความมุ่งหมายในการสื่อสาร ตามความเป็นจริง

ชื่อเด็ก	ความมุ่งหมายของประโยค			
	บอกเล่า	คำถาม	ปฏิเสธ	ขอร้อง / สั่ง

ข้อสังเกต.....

.....

.....

แบบสรุปความสามารถทางการพูดภาษาไทยกลางและภาษาไทยถิ่นเหนือ
ด้านการใช้รูปประโยคแสดงความมุ่งหมายในการสื่อสาร

วันบันทึก...../...../.....ชั้น.....โรงเรียน.....

<u>คำชี้แจง</u> ให้เติมเครื่องหมาย / ลงในช่องรูปประโยคที่แสดงความมุ่งหมายในการสื่อสารของเด็ก ตามความเป็นจริง

ชื่อเด็ก	ความมุ่งหมายของประโยค			
	บอกเล่า	คำถาม	ปฏิเสธ	ขอร้อง / สั่ง

ข้อสังเกต.....

.....

.....

แบบบันทึกความสามารถทางการพูดภาษาไทยกลางและภาษาไทยถิ่นเหนือ
ด้านการเรียงคำเข้าเป็นประโยคในการสื่อความหมาย

วันบันทึก...../...../.....กิจกรรม.....ชั้น.....โรงเรียน.....

<u>คำชี้แจง</u> ให้เติมตัวอย่างประโยคที่เด็กพูดลงในช่องที่ตรงกับรูปแบบการเรียงคำเข้าประโยคของเด็กตามความเป็นจริง

ชื่อเด็ก	รูปแบบการเรียงคำเข้าประโยค			
	ประธาน+กริยา+กรรม	ประธาน+กรรม+กริยา	กรรม+ประธาน+กริยา	กริยา+ประธาน

ข้อสังเกต.....

.....

.....

แบบสรุปความสามารถทางการพูดภาษาไทยกลางและภาษาไทยถิ่นเหนือ
ด้านการเรียงคำเข้าเป็นประโยคในการสื่อความหมาย

วันบันทึก...../...../.....ชั้น.....โรงเรียน.....

<u>คำชี้แจง</u> ให้เติมเครื่องหมาย / ลงในช่องที่พบรูปประโยคในการสื่อสารของเด็ก ตามความเป็นจริง

ชื่อเด็ก	รูปแบบการเรียงคำเข้าประโยค			
	ประธาน+กริยา+กรรม	ประธาน+กรรม+กริยา	กรรม+ประธาน+กริยา	กริยา+ประธาน

ข้อสังเกต.....

.....

.....

แบบบันทึกความสามารถทางการพูดภาษาไทยกลางและภาษาไทยถิ่นเหนือ
ด้านความชัดเจนในการออกเสียงพยัญชนะต้น

วันบันทึก...../...../..... ชื่อเด็ก.....อายุ.....

<u>คำชี้แจง</u> ให้เติมคำศัพท์ที่เด็กพูดลงในช่องตัวอย่างคำที่พบ และเติมเครื่องหมาย / ลงในช่องที่พบการออกเสียงพยัญชนะต้น ที่เด็กสามารถออกเสียงได้ ตามความเป็นจริง

ระบบเสียง	ตัวอย่างคำที่พบ	การออกเสียง		หมายเหตุ (ความผิดปกติของออกเสียง)
		ชัดเจน	ไม่ชัดเจน	
พยัญชนะต้น				
ป				
พ ภ ภ				
บ				
ม				
ว				
ฟ ฝ				
ต ฏ				
ท ธ ถ บ ฑ ฒ				
ด ฎ				
พ ล				
น ณ				
ย ญ				
จ				
ฉ ช ฌ				
ก				
ข ค ฆ				
ง				
อ				
ห ฮ				
ศ ษ ส ซ				

แบบบันทึกความสามารถทางการพูดภาษาไทยกลางและภาษาไทยถิ่นเหนือ
ด้านความชัดเจนในการออกเสียงพยัญชนะควบกล้ำ

วันบันทึก...../...../..... ชื่อเด็ก.....อายุ.....

<u>คำชี้แจง</u> ให้เติมคำศัพท์ที่เด็กพูดลงในช่องตัวอย่างคำที่พบ และเติมเครื่องหมาย / ลงในช่องพยัญชนะควบกล้ำ ที่เด็กสามารถออกเสียงได้ ตามความเป็นจริง

ระบบเสียง	ตัวอย่างคำที่พบ	การออกเสียง		หมายเหตุ (ความผิดปกติของออกเสียง)
		ชัดเจน	ไม่ชัดเจน	
พยัญชนะควบกล้ำ				
พร.....				
ปร.....				
ตร.....				
กร.....				
ขร.....				
กล.....				
ขล.....				
พล.....				
ปล.....				
กว.....				
ขว.....				
คว.....				
นว.....				
ตว.....				
ลว.....				
ญว.....				
สว				
ทว.....				

แบบสรุปความสามารถทางการพูดภาษาไทยถิ่นเหนือ
ด้านความชัดเจนในการออกเสียงพยัญชนะควบกล้ำ

วันบันทึก...../...../..... ชั้น.....โรงเรียน.....

<u>คำชี้แจง</u> ให้เติมเครื่องหมาย / ลงในช่องพยัญชนะควบกล้ำที่เด็กสามารถออกเสียงได้ ตามความเป็นจริง

ชื่อเด็ก	พยัญชนะควบกล้ำในภาษาไทยถิ่นเหนือ										
	กว	ขว	คว	นว	ตว	ลว	ญว	สว	ยว	ทว	หมายเหตุ

ข้อสังเกต.....
.....
.....

แบบสรุปความสามารถทางการพูดภาษาไทยกลาง
ด้านความชัดเจนในการออกเสียงพยัญชนะควบกล้ำ

วันบันทึก...../...../..... ชั้น.....โรงเรียน.....

<u>คำชี้แจง</u> ให้เติมเครื่องหมาย / ลงในช่องพยัญชนะควบกล้ำที่เด็กสามารถออกเสียงได้ ตามความเป็นจริง

ชื่อเด็ก	พยัญชนะควบกล้ำในภาษาไทยกลาง										
	พร	ปร	ตร	กร	ซร	กล	ซล	พล	ปล	กว	ขว

ข้อสังเกต.....

.....

.....

แบบบันทึกความสามารถทางการพูดภาษาไทยกลางและภาษาไทยถิ่นเหนือ
ด้านความชัดเจนในการออกเสียงพยัญชนะท้าย (ตัวสะกด)

วันบันทึก...../...../..... ชื่อเด็ก.....อายุ.....

<u>คำชี้แจง</u> ให้เติมคำศัพท์ที่เด็กพูดลงในช่องตัวอย่างคำที่พบ และเติมเครื่องหมาย / ลงในช่องพยัญชนะท้ายหรือตัวสะกดที่เด็กสามารถออกเสียงได้ ตามความเป็นจริง

พยัญชนะท้าย หรือตัวสะกด	ตัวอย่างคำที่พบ	การออกเสียง		หมายเหตุ (ความผิดปกติในการออกเสียง)
		ชัดเจน	ไม่ชัดเจน	
แม่กก				
แม่กด				
แม่กบ				
แม่กง				
แม่กน				
แม่กม				
แม่เกย				
แม่เกอว				

ข้อสังเกต

.....

.....

.....

.....

แบบสรุปความสามารถทางการพูดภาษาไทยกลางและภาษาไทยถิ่นเหนือ
ด้านความชัดเจนในการออกเสียงพยัญชนะท้าย (ตัวสะกด)

วันบันทึก...../...../..... ชั้น.....โรงเรียน.....

<u>คำชี้แจง</u> ให้เติมเครื่องหมาย / ลงในช่องพยัญชนะท้ายหรือตัวสะกดที่เด็กสามารถออกเสียงได้ตามความเป็นจริง

ชื่อเด็ก	เสียงพยัญชนะท้าย หรือตัวสะกด								
	แม่กก	แม่กด	แม่กบ	แม่กง	แม่กน	แม่กม	แม่เกย	แม่เกอว	หมายเหตุ

ข้อสังเกต

.....

.....

แบบบันทึกความสามารถทางการพูดภาษาไทยกลางและภาษาไทยถิ่นเหนือ
ด้านความชัดเจนในการออกเสียงสระเดี่ยว

วันบันทึก...../...../..... ชื่อเด็ก.....อายุ.....

<u>คำชี้แจง</u> ให้เติมคำศัพท์ที่เด็กพูดลงในช่องตัวอย่างคำที่พบ และเติมเครื่องหมาย / ลงในช่องสระที่เด็กสามารถออกเสียงได้ ตามความเป็นจริง

เสียงสระเดี่ยว	ตัวอย่างคำที่พบ	การออกเสียง		หมายเหตุ (ความผิดปกติในการออกเสียง)
		ชัดเจน	ไม่ชัดเจน	
สระเดี่ยวเสียงสั้น				
อะ				
อิ				
อึ				
อุ				
เอะ				
แอะ				
เออะ				
โอะ				
เอาะ				
อำ				
ไอ				
ใอ				
เอา				

ข้อสังเกต

.....

.....

.....

.....

แบบบันทึกความสามารถทางการพูดภาษาไทยกลางและภาษาไทยถิ่นเหนือ
ด้านความชัดเจนในการออกเสียงสระเดี่ยว

วันบันทึก...../...../..... ชื่อเด็ก.....อายุ.....

<u>คำชี้แจง</u> ให้เติมคำศัพท์ที่เด็กพูดลงในช่องตัวอย่างคำที่พบ และเติมเครื่องหมาย / ลงในช่องสระที่เด็กสามารถออกเสียงได้ ตามความเป็นจริง

เสียงสระเดี่ยว	ตัวอย่างคำที่พบ	การออกเสียง		หมายเหตุ (ความผิดปกติในการออกเสียง)
สระเดี่ยวเสียงยาว				
อา				
อี				
อือ				
อู				
เอ				
แอ				
เออ				
โอ				
ออ				

ข้อสังเกต

.....

.....

.....

.....

แบบบันทึกความสามารถทางการพูดภาษาไทยกลางและภาษาไทยถิ่นเหนือ
ด้านความชัดเจนในการออกเสียงสระประสม

วันบันทึก...../...../..... ชื่อเด็ก.....อายุ.....

<u>คำชี้แจง</u> ให้เติมคำศัพท์ที่เด็กพูดลงในช่องตัวอย่างคำที่พบ และเติมเครื่องหมาย / ลงในช่องสระที่เด็กสามารถออกเสียงได้ ตามความเป็นจริง

เสียงสระประสม	ตัวอย่างคำที่พบ	การออกเสียง		หมายเหตุ (ความผิดปกติในการออกเสียง)
		ชัดเจน	ไม่ชัดเจน	
สระประสมในภาษาไทยกลาง				
เอีย				
เอือ				
อัว				
สระประสมในภาษาไทยถิ่นเหนือ				
เอี๊ยะ				
เอื๊อะ				
เอ๋อ				
อั๊วะ				
โอ๋ว				

ข้อสังเกต

.....

.....

.....

.....

แบบสรุปความสามารถทางการพูดภาษาไทยถิ่นเหนือ

ด้านความชัดเจนในการออกเสียงสระ

วันบันทึก...../...../..... ชั้น..... โรงเรียน.....

<u>คำชี้แจง</u> ให้เติมเครื่องหมาย / ลงในช่องเสียงสระที่เด็กสามารถออกเสียงได้ชัดเจน ตามความเป็นจริง

ชื่อเด็ก	เสียงสระในภาษาภาษาไทยถิ่นเหนือ																											
	สระเดี่ยวเสียงสั้น													สระเดี่ยวเสียงยาว									สระประสม					
	อะ	อิ	อึ	อุ	เอะ	แอะ	เออะ	โอะ	เอาะ	อำ	ไอ	ใอ	เอา	อา	อี	อือ	อู	เอ	แอ	เออ	โอ	ออ	เอี๊ยะ	เอว	เอื๊อะ	เอ๋อ	อั๊วะ	โอ๋ว

ข้อสังเกต

.....

.....

.....

.....

แบบสรุปความสามารถทางการพูดภาษาไทยกลาง

ด้านความชัดเจนในการออกเสียงสระ

วันบันทึก...../...../..... ชั้น..... โรงเรียน.....

<u>คำชี้แจง</u> ให้เติมเครื่องหมาย / ลงในช่องเสียงสระที่เด็กสามารถออกเสียงได้ชัดเจน ตามความเป็นจริง

ชื่อเด็ก	เสียงสระในภาษาภาษาไทยกลาง																								
	สระเดี่ยวเสียงสั้น													สระเดี่ยวเสียงยาว									สระประสม		
	อะ	อิ	อึ	อุ	เอะ	แอะ	เออะ	โอะ	เอาะ	อำ	ไอ	ใอ	เอา	อา	อี	อือ	อู	เอ	แอ	เออ	โอ	ออ	เอีย	เอือ	อัว

ข้อสังเกต

.....

.....

.....

แบบบันทึกความสามารถทางการพูดภาษาไทยกลางและภาษาไทยถิ่นเหนือ
ด้านความชัดเจนในการออกเสียงวรรณยุกต์

วันบันทึก...../...../..... ชื่อเด็ก.....อายุ.....

<u>คำชี้แจง</u> ให้เติมคำศัพท์ที่เด็กพูดลงในช่องตัวอย่างคำที่พบ และเติมเครื่องหมาย / ลงในช่องวรรณยุกต์ที่เด็กสามารถออกเสียงได้ชัดเจน ตามความเป็นจริง

เสียงวรรณยุกต์	ตัวอย่างคำที่พบ	การออกเสียง		หมายเหตุ (ความผิดปกติในการออกเสียง)
		ชัดเจน	ไม่ชัดเจน	
วรรณยุกต์ในภาษาไทยกลาง				
สามัญ				
เอก				
โท				
ตรี				
จัตวา				
เสียงวรรณยุกต์ในภาษาไทยถิ่นเหนือ				
เอก				
โท				
ตรี				
จัตวา				
เสียงต่อระดับ (เสียงที่เกิดกับคำเป็นและคำตายเสียงยาว)				

แบบสรุปความสามารถทางการพูดภาษาไทยกลางและภาษาไทยถิ่นเหนือ
ด้านความชัดเจนในการออกเสียงวรรณยุกต์

วันบันทึก...../...../..... ชั้น.....โรงเรียน.....

<u>คำชี้แจง</u> ให้เติมเครื่องหมาย / ลงในช่องวรรณยุกต์ที่เด็กสามารถออกเสียงได้ชัดเจน ตามความเป็นจริง

ชื่อเด็ก	เสียงวรรณยุกต์ในภาษาไทยกลาง					เสียงวรรณยุกต์ในภาษาไทยถิ่นเหนือ					
	เอก	โท	ตรี	จัตวา	สามัญ	สามัญ	เอก	โท	ตรี	จัตวา	เสียงต่อระดับ

ข้อสังเกต

.....

.....

.....

ประวัติผู้วิจัย

นางสาวอรวรรณ วงค์คำชู เกิดเมื่อวันที่ 11 มีนาคม 2516 ที่อำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่ สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต สาขาการศึกษาปฐมวัย จากสถาบันราชภัฏเชียงใหม่ ในปีการศึกษา 2538 เข้าศึกษาต่อที่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในหลักสูตรครุศาสตร์มหาบัณฑิต ในสาขาเดียวกัน เมื่อปีการศึกษา 2540 และสำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2542

ปัจจุบันรับราชการครู ตำแหน่งอาจารย์ 1 ระดับ 4 โรงเรียนบ้านยางเปียง สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภออมก๋อย สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเชียงใหม่